

Kotnikova 5, 1000 Ljubljana

T: +386 1 400 33 11, +386 1 400 33 13
F: +386 1 433 10 31
E: gp.mg@gov.si
www.mg.gov.si

Številka: 007-336/2011/21
Ljubljana, dne 4.10.2011
EVA 2011-2111-0076
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona – predlog za obravnavo zakona po nujnem postopku
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05–uradno prečiščeno besedilo, 109/08 in 30/10-ZUKN) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne sprejela naslednji sklep: Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EVA 2011-2111-0076) in ga posreduje v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije po nujnem postopku. <p style="text-align: right;">mag. Helena Kamnar Generalna sekretarka</p>
PREJMEJO: - Generalni sekretariat Vlade Republike Slovenije - Ministrstvo za gospodarstvo - Služba za zakonodajo Vlade Republike Slovenije
2.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
- mag. Janez Kopač, generalni direktor Direktorata za energijo - mag. Hinko Šolinc
2.b Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

<ul style="list-style-type: none"> - mag. Mitja Gaspari, v funkciji ministra za gospodarstvo, - mag. Janko Burgar, državni sekretar na Ministrstvu za gospodarstvo, - mag. Janez Kopač, generalni direktor Direktorata za energijo - mag. Hinko Šolinc, Direktorat za energijo - Jadranko Medak, Direktorat za energijo - Jurij Vertačnik, Direktorat za energijo - mag. Urban Prelog, Direktorat za energijo - Andreja Belavić Benedik, Direktorat za energijo - Jasna Avbelj Hamzič, Direktorat za energijo 		
3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:		DA
4.a Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem oziroma skrajšanem postopku v Državnem zboru RS z obrazložitvijo razlogov:		
<p>Vlada Republike Slovenije predlaga, da Državni zbor Republike Slovenije obravnava predlog zakona po nujnem postopku v skladu s 143 členom Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 92/07- uradno prečiščeno besedilo in 105/10). Sprejetje zakona je nujno, saj bi zaradi nesprejetja predloga zakona lahko za Republiko Slovenijo nastopile težko popravljive posledice za delovanje države. Zaradi šestih opominov Evropske Komisije, ki so posledica nenotifikacije in delnega ali nepravilnega prevzema evropskih direktiv, lahko za Republiko Slovenijo nastane velika finančna obveznost kot posledica kršitve evropske zakonodaje.</p>		
4.b Predlog za skrajšanje poslovnih rokov z obrazložitvijo razlogov:		
Gradivo naj obravnava Vlada RS.		
5. Kratak povzetek gradiva		
6. Presoja posledic		
a)	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	DA
č)	na gospodarstvo, posebej na mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	na okolje, kar vključuje tudi prostorske in varstvene vidike	DA
e)	na socialno področje	NE
f)	na dokumenta razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, - na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic, višjih od 40 000 EUR		
, če izbere DA pod točko 6a)/		
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic, nižjih od 40 000 EUR		
/samo, če izbere NE pod točko 6a)/		
Kratka obrazložitev		
8. Predstavitev sodelovanja javnosti		
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja	DA	
8.9.2011		
/Če DA:		
Datum objave: 8.9.2011		
V razpravo so bili vključeni:		
<ul style="list-style-type: none"> - nevladne organizacije, - predstavniki zainteresirane javnosti, - predstavniki strokovne javnosti, - občine in združenja občin oziroma navedba, da jih gradivo ne zadeva. 		
Mnenja, predloge, pripombe so podali:		
<ul style="list-style-type: none"> - Borzen, d.o.o., - SODO, d.o.o. - Skupina HSE; 		
Zakon je usklajen s ciljnimi skupinami, na katere se predlog zakona nanaša (Eko sklad, Borzen, SODO), ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predloga zakona.		
Družba HSE d.o.o. je že pomladi poslala na Ministrstvo za gospodarstvo dopis v katerem opozarja na posledice, ki jih bodo imeli pri poslovanju s tujino za leto 2011, če ne bo urejeno izdajanje potrdil o izvoru skladno z določbami Direktive 2009/28/ES.		
<ul style="list-style-type: none"> - Skupnost občin, Slovenije; 		
Predlogi in mnenja so bili upoštevani le delno, saj ni bilo možno upoštevati pripomb in predlogov, ki bi širili vsebino sprememb predloga zakona. Vse ostale pripombe bo predlagatelj ponovno preučil ob pripravi novega zakona.		
Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o....., kar je razvidno v predlogu predpisa./		
9. Predstavitev medresorskega usklajevanja		
/Gradivo je bilo poslano v medresorsko usklajevanje:		
<ul style="list-style-type: none"> - Službi Vlade RS za zakonodajo - Ministrstvu za finance - Ministrstvu za okolje in prostor - Ministrstvu za pravosodje 		

- Službi za razvoj in evropske zadeve		
/Datum pošiljanja: 8. 9. 2011		
/Gradivo je usklajeno: Z Ministrstvom za okolje in prostor, Ministrstvom za pravosodje, Službo vlade RS za zakonodajo, Ministrstvom za javno upravo, Ministrstvom za finance, Službo za razvoj in evropske zadeve.	v celoti / v pretežni meri / delno	
	V medresorskem usklajevanju je bilo gradivo usklajeno s pripombami MF, MP, SVREZ. Pripombe MJU so načelne narave in jih predlagatelj upošteva v največji možni meri.	
	Pripombe Ministrstva za okolje in prostor so bile upoštevane razen predloga, novega člena, ki daje pravno podlago za sprejetje uredbe o obveznem postopnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov življenjskem ciklu goriva. Mnenje Službe vlade za zakonodajo je, da tak člen s pravno systemskega vidika ne sodi v energetske zakon.	
	S Službo vlade RS za zakonodajo se je predlagatelj usklajeval in uskladal v največji možni meri.	
10. Gradivo je lektorirano		DA
11. Zahteva predlagatelja za		
a)	obravnavo neusklajenega gradiva	NE
b)	za nujnost obravnave	DA
c)	obravnavo gradiva brez sodelovanja javnosti	NE
12. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti		DA
13. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade		NE
14. Gradivo je pripravljeno na podlagi sklepa vlade št. ... z dne ...		
v funkciji ministra za gospodarstvo mag. Mitja Gaspari Minister		

PRILOGA:

- jedro gradiva

PREDLOG**EVA 2011-2111-0076****ZAKON****O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ENERGETSKEGA ZAKONA****I. UVOD****1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA**

Energetski zakon je sistemski zakon s področja delovanja energetskega sistema, ki je bil do sedaj spremenjen štirikrat. Vse spremembe doslej so bile potrebne zaradi prilagoditve naše zakonodaje evropskemu pravnemu redu, ureditvi pogojev za delovanje trga z električno energijo, regulatorjev, ureditvi izvajanja gospodarskih javnih služb na področju energetike in učinkoviti rabi energije ter obnovljivih virom energije.

S predlogom zakona se odpravljajo očitane kršitve evropske zakonodaje, na katere Evropska Komisija Republiko Slovenijo opozarja z izdanimi uradnimi opomini in obrazloženimi mnenji po letu 2009. Evropska Komisija ugotavlja, da nekatera določila evropskih direktiv niso bila v celoti prenesena (nepopolni prenos) oziroma se nepravilno izvajajo, poleg tega pa so očitane tudi kršitve zaradi nepravočasnega prenosa samih direktiv, in sicer:

1. Kršitev št. 2009/2201: uradni opomin z dne 25.6.2009 in obrazloženo mnenje z dne 24.6.2010, naslovljeno na Republiko Slovenijo zaradi kršitve Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta 1775/2005/ES z dne 28. septembra 2005 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in njene priloge (UL L 289/1 z dne 3.11.2005 ; nadaljnjem besedilu: uredba o plinu) ter Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES ter njene Priloge A (UL L 176/57 z dne 15.7.2003; v nadaljnjem besedilu: direktiva o plinu).

V opominu Evropska Komisija ugotavlja, da Republika Slovenija krši Uredbo 1775/2005, ker ni pravilno izpolnila določil 4. člena, prvega odstavka 5. člena, točke b drugega odstavka 5. člena in 10. člena uredbe o plinu. Kršitve se nanašajo na ugotovitev, da operater prenosnega sistema zemeljskega plina ne zagotavlja največje možne zmogljivosti v skladu s prvim odstavkom 4. člena in prvim odstavkom 5. člena in sicer na obeh smereh na vsaki vstopni in izstopni točki, zlasti na mejnih točkah Šempeter, Ceršak in Rogatec. Na nobeni od teh točk ni na voljo prekinljiva prenosna zmogljivost v nasprotni smeri fizičnega toka in s tem tudi ne izravnava zmogljivosti (netting). Poleg tega se Republiko Sloveniji očita, da Javna agencija RS za energijo (v nadaljnjem besedilu : agencija za energijo) ni sprejela nobenega ukrepa za odpravo nepravilnosti. Za Evropsko Komisijo to pomeni neizpolnjevanje 10. člena uredbe o plinu, ki nalaga agenciji za energijo zagotavljanje skladnosti z uredbo o plinu.

Poleg tega navaja Evropska Komisija tretji odstavek 3. člena direktive o plinu, ki določa, da države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev izvensodne poravnave sporov z dobaviteljem. Evropska Komisija ugotavlja, da sklicevanje na zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov, ki je v pripravi, ni ustrezna rešitev v skladu z direktivo o plinu, ker mora potrošnik na sodišče preden

lahko učinkovito razreši spor z dobaviteljem.

Republika Slovenija je v odgovoru pojasnila, da je sistemski operater sistema že vzpostavil preglednost ponudbe prekinljivih protitočnih zmogljivosti in izravnave na čezmejnih vstopnih in iztopnih točkah (interkonektorjih). Operater prenosnega sistema je na svoji spletni strani objavil dodatno ponudbo storitev izvedbe prenosa v nasprotni smeri ali protitoka kot prekinljive storitve. S tem sistemski operater sistema vključuje protitočne zmogljivosti v skupne zmogljivosti omrežja, ki je nujno potrebno za doseganje najvišje učinkovitosti, kakor ugotavlja Evropska Komisija. Reševanje potrošniških sporov na bi Republika Slovenija rešila s postopki, ki potekajo po Zakonu o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06- uradno prečiščeno besedilo, 105/06-ZUS-1, 126/07, 65/08 in 8/10; v nadaljevanju: ZUP), ki ga je pri reševanju sporov dolžan upoštevati tako operater sistema kot agencija za energijo. Spori med odjemalci in dobavitelji pa se ne rešujejo po upravnem postopku. Republika Slovenija je zagotovila, da bo za pregledne, enostavne in poceni postopke za reševanje potrošniških sporov med potrošniki in njihovimi dobavitelji pooblastila agencijo za energijo, ki je že pooblaščen za reševanje sporov med uporabniki omrežja ter sistemskimi operaterji v zvezi z omrežjem.

2. Kršitev št. 2009/2206: uradni opomin z dne 25.6.2009 in obrazloženo mnenje z dne 24.6.2010, naslovljeno na Republiko Slovenijo zaradi kršitve Uredbe (ES) št. 1228/2003 Evropskega parlamenta in Sveta o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije (UL L 176 z dne 15.7.2003; v nadaljnjem besedilu Uredba 1228/2003) in Direktive 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo (UL L 176/37 z dne 15.7.2003; v nadaljnjem besedilu; Direktiva o električni energiji);

Evropska Komisija je v opominu ugotovila kršitev Uredbe 1228/2003 in nepopoln prenos direktive 2003/54 oziroma prenovljene 2009/72.

Kršitve se nanašajo na kršitve drugega odstavka 5. člena in 9. člena uredbe o električni energiji. Evropska Komisija očita Republiko Slovenijo, da ni izpolnila zahtev iz Smernic 81.8. točka, 1.9. točka, 1.10. točka, 3.2 in 3.5 točka), ter kršitev petega odstavka 3. člena Direktive o električni energiji.

Republika Slovenija je v odgovoru zapisala, da je sistemski operater prenosnega sistema električne energije sprejel in objavil splošna načela določanja čezmejnih prenosnih zmogljivosti, sistemski operater prenosnega sistema je s sosednjimi državami že podpisal sporazume in obvestil agencijo za energijo o sprejetih ukrepih ter s tem izpolnil vse zahteve, ki so očitane v opominu ter da je agencija za energijo poskrbela za zagotovitev skladnosti v vseh točkah uredbe in smernic, ki v celoti sežejo na območje njene pristojnosti. Nerealizirane so ostale le zahteve, ki se nanašajo na sodelovanje udeležencev iz sosednjih držav oz. regij. V zvezi z reševanjem potrošniških sporov je Republika Slovenija odgovorila enako kot pri prvem opominu.

3. Kršitev št. 2011/0346: uradni opomin z dne 27.1.2011 in dodatni pisni opomin z dne 17.6.2011 zaradi nenotifikacije nacionalnih predpisov za prenos Direktive 2009/28/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 140 z dne 5.6.2009; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/28/ES);

Opomin se nanaša na nepopoln prenos Direktive 2009/28/ES. Republika Slovenija je v odgovoru zapisala, da pripravlja spremembe Energetskega zakona, ki bo Direktivo 2009/28 prenesel v celoti in hkrati sprejela še dva podzakonska predpisa: Uredbo o trajnostnih merilih za biogoriva.

4. Kršitev št. 2011/0349: uradni opomin z dne 27. 1. 2011 in dodatni pisni poziv z dne 7. 7. 2011 zaradi nenotifikacije nacionalnih predpisov za prenos Direktive 2009/125/ES Evropskega

Parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovano izdelkov, povezanih z energijo (prenovitev) (UL L št. 285/10 z dne 31.10.2009, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES);

Evropska Komisija v opominu ugotavlja, da ni bila uradno obveščena o nobenem prenosu in nima na voljo drugih informacij, iz katerih bi lahko sklepala, da je Republika Slovenija izpolnila svojo obveznost glede uveljavitve potrebnih ukrepov. Republika Slovenija je odgovorila, da je Direktiva 2009/125/ES v slovenski pravni red v celoti prenesena z naslednjimi akti:

- Energetski zakon (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08 in 22/10)
- Zakon o varstvu potrošnikov (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 126/07 in 86/09),
- Uredba o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovano izdelkov, ki rabijo energijo (Uradni list RS, št. 19/08) in
- Uredba o načinu mednarodne izmenjave informacij o ukrepih in dejanjih, ki omejujejo trgovanje s proizvodi (Uradni list RS, št. 119/03).

S tega vidika je Vlada Republike Slovenije zavzela stališče, da za prenos Direktive 2009/125/ES ni potrebno sprejeti dodatnih nacionalnih izvedbenih ukrepov.

5. Kršitev št. 2011/0967: uradni opomin z dne 18.7.2011 zaradi nenotifikacije nacionalnih predpisov za prenos Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (UL L št. 153/1 z dne 18.6.2010; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/30/EU).

Evropska Komisija v opominu ugotavlja, da je rok za prenos Direktive 2010/30 v pravni red Republike Slovenije potekel 20.6.2011 in da do tega dne ni bila uradno obveščena o nobenem ukrepu in da nima na voljo drugih informacij. Republika Slovenija je v odgovoru pojasnila, da pripravlja novelacijo Energetskega zakona in Komisiji posredovala osnutek EZ-E.

6. Kršitev št. 2011/0959: uradni opomin z dne 18.7.2011 zaradi nenotifikacije predpisov za prenos Direktive 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida (UL L 140/114 z dne 5.6.2009; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/31).

Evropska Komisija v opominu ugotavlja, da direktiva 2009/31 ni notificirana in da ni bila uradno obveščena o sprejetih ukrepih.

V zvezi s prenosom Direktive 2009/31/ES je Republika Slovenija sporočila, da so sprejeti naslednji pravni akti, s katerimi smo v pravni red Republike Slovenije že prenesli določene zahteve Direktive 2009/31/ES:

- Zakon o vodah (Uradni list RS, št. 67/02 in 57/08);
- Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 47/05, 45/07 in 79/09) in
- Uredba o toplogrednih plinih, dejavnostih in napravah, za katere je treba pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov oziroma izvajati monitoring emisij toplogrednih plinov (Uradni list RS, št. 55/11).

Za popoln prenos direktive 2009/31/ES v pravni red Republike Slovenije pospešeno pripravlja ustrezne manjkajoče predpise in sicer:

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o rudarstvu, ki je v pripravi, dokončen osnutek bo

pripravljen do konca januarja 2012;

- Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona, ki bo po skrajšanem zakonodajnem postopku sprejet predvidoma do konca oktobra 2011;
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrstah posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, ki je v medresorski obravnavi, sprejem na Vladi Republike Slovenije bo predvidoma konec septembra 2011;
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vsebini poročila o vplivih nameravanega posega na okolje in načinu njegove priprave, ki je v pripravi, sprejem na Vladi Republike Slovenije pa je predviden konec oktobra 2011;
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav, ki je v javni obravnavi do srede septembra 2011, sprejem na Vladi Republike Slovenije pa se načrtuje do konca oktobra 2011;
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega, ki je v javni obravnavi do srede septembra 2011, sprejem na Vladi Republike Slovenije pa se načrtuje do konca oktobra 2011 in
- Uredbo o odpadkih, ki je v medresorskem usklajevanju, sprejem na Vladi Republike Slovenije pa je predviden v začetku oktobra 2011.

O doseženem napredku glede prenosa Direktive 2009/31/ES bo Republika Slovenija obdobjno poročala. Po uveljavitvi vseh navedenih predpisov bo takoj izvedla postopek notifikacije in Evropsko komisijo seznanila z vsebino predpisov, ki prenašajo Direktivo 2009/30/ES v pravni red Republike Slovenije. V odgovoru na opomin smo priložili osnutke naslednjih predpisov: Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrstah posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav in Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega.

Vlada RS se je v svojih odgovorih na uradne opomine Evropske komisije spomladi 2011 zavezala, da bo očitane kršitve odpravila s sprejetjem novega Energetskega zakona, ki naj bi bil po prvotnih načrtih sprejet do oktobra 2011. Predlog Energetskega zakona sicer v slovenski nacionalni pravni red prenaša 14 evropskih direktiv, tako s področja energetskega trga kot tudi s področja obnovljivih virov energije, energetske učinkovitosti in zanesljivosti oskrbe. Zaradi kompleksnosti in obsežnosti se je sama priprava novega zakona ter tudi javna obravnava predloga podaljšala. Ker očitane kršitve zahtevajo nujne spremembe obstoječe zakonodaje, se je Vlada RS avgusta 2011 odločila, da v skladu s 143. členom Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo in 105/10) predlaga nujni postopek za sprejem predloga zakona o spremembah in dopolnitvah veljavnega Energetskega zakona.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami Energetskega zakona se namerava doseči odpravo posameznih očitanih kršitev, s katerimi Evropska Komisija Republiko Slovenijo opozarja, da v danem roku ni sprejela ustreznih nacionalnih ukrepov, ki so potrebni za uskladitev nacionalne zakonodaje z zakonodajo EU.

Predlog zakona ureja področje zaščite varstva potrošnika na področju trga z električno energijo in zemeljskim plinom (določila drugega zakonodajnega svežnja), spodbujanja uporabe energije iz obnovljivih virov, določa zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo kot tudi navajanje porabe energije in drugih virov teh proizvodov z energijskimi nalepkami in podatkovnimi karticami proizvodov, ter transport ogljikovega dioksida preko cevnih prenosnih

omrežij.

Predlog zakona ureja tudi področje ločevanja prenosnih sistemov in operaterjev prenosnih sistemov v skladu z zahtevami Direktive 2009/73/ES. Skladno z navedeno Direktivo 2009/73/ES morajo države članice zagotoviti, da od 3. marca 2012 dalje, vsako podjetje, ki ima v lasti prenosni sistem deluje kot operater prenosnega sistema. V primeru, da je ta operater prenosnega sistema na dan 3. septembra 2009 del vertikalno integriranega podjetja, se države članice lahko odločijo, da namesto lastniške ločitve imenujejo neodvisnega operaterja prenosnega sistema, ali da ravnajo skladno z določbami IV. poglavja Direktive 2009/73/ES. Republika Slovenija s tem zakonom dopušča možnost lastniške ločitve ali ravnanja skladno z določbami IV: poglavja Direktive 2009/73/ES, to je neodvisni operater prenosnega sistema.

2.2 Načela

Predlagani zakon vsebuje enaka načela, kot so vsebovana v do sedaj veljavnem Energetskem zakonu.

a) Predstavitev predlaganih rešitev:

Direktivi 2003/54/ES in 2003/55/ES

Električna direktiva 2003/54/ES v 3. členu v 5 odstavku določa naslednje:

»5. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da zaščitijo končne odjemalce in poskrbijo zlasti za ustrezne nadzorne ukrepe za zaščito ranljivih odjemalcev, skupaj z ustreznimi ukrepi, ki pomagajo preprečiti njihov odklop. V tej zvezi lahko sprejmejo ustrezne ukrepe za zaščito končnih odjemalcev v odmaknjenih območjih. Zagotoviti morajo visoko raven varstva potrošnikov, zlasti glede preglednosti splošnih pogodbenih pogojev, splošnih informacij in mehanizmov za reševanje sporov. Države članice morajo upravičenim odjemalcem zagotoviti dejansko možnost zamenjave dobavitelja. Vsaj kar zadeva gospodinjske odjemalce, morajo ti ukrepi vključevati tudi ukrepe, navedene v Prilogi A.«

V prilogi A pa pod točko (f) piše naslednje:

»Brez poseganja v pravila Skupnosti o varstvu potrošnikov, zlasti v Direktivo 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ in Direktivo Sveta 93/13/ES², je namen ukrepov iz člena 3 zagotoviti odjemalcem:

....

(f) pravico do preglednih, enostavnih in poceni postopkov pri obravnavi njihovih pritožb. Takšni postopki morajo omogočati pošteno in hitro reševanje sporov in določati sistem povračil in/ali odškodnin, če je to upravičeno. Pri teh postopkih se, kjer je to mogoče, upoštevajo načela, ki jih določa Priporočilo Komisije 98/257/ES¹;

Podobno določilo najdemo v plinski direktivi v členu 3/3 v povezavi s točko f iz Priloge A.

Tako električna kot plinska direktiva torej v okviru varstva potrošnikov državam članicam nalagata, da omogočijo odjemalcem elektrike in zemeljskega plina možnost enostavnih in poceni postopkov pri obravnavi njihovih pritožb, ki morajo omogočati hitro in pošteno reševanje sporov in določati sistem povračil ali odškodnin, če je to upravičeno.

S sodnimi postopki takšnega sistema v Sloveniji ne moremo vzpostaviti. Ravno tako te zahteve ne izpolnjuje upravni postopek, saj slednji pokriva le spore v zvezi z omrežnino, ne pa sporov v zvezi z dobavo električne energije.

Problem potrošniških sporov pri oskrbi z elektriko in zemeljskim plinom so razmeroma nizki zneski, ki nastopajo v sporih. To potrošnike odvrča od sporov, če niso postopki zelo enostavni in poceni ali celo brezplačni. Zato je potrebno določiti način izvensodnega reševanja potrošniških sporov na področju oskrbe z elektriko in zemeljskim plinom. Novi 42. a člen dobaviteljem samim nalaga, da imenuje eno ali več oseb za sprejem in obravnavo pritožb gospodinjskih odjemalcev v zvezi z dobavo. Taka oseba je lahko imenovana tudi s strani združenja dobaviteljev, pri čemer pa je članstvo v takem združenju prostovoljno. Neodvisnost te osebe je zagotovljena z upoštevanjem priporočil Evropske komisije 98/257/ES.

Potrošniške spore bi v Sloveniji lahko uredili horizontalno, za vsa področja enako. Na Ministrstvu za gospodarstvo so že pripravili zakonski osnutek s tako rešitvijo. Predvideni so bili posebni mediatorji. Je pa taka rešitev direktna obremenitev za proračun, saj mora biti delo mediatorjev financirano iz proračuna. Ker predlog zakona ni bil sprejet, je bilo potrebno najti specifično rešitev za področje elektrike in zemeljskega plina. Reševanje potrošniških sporov z imenovanjem oseb za obravnavanje pritožb se po predlaganem zakonu nalaga samim dobaviteljem. Pri tem je lahko problematična dejanska neodvisnost dobaviteljev, ki pa je zagotovljena, če se upoštevajo priporočila Komisije 98/257/ES.

Taka rešitev je boljša tudi od koncepta inšpekcije. Zaradi proračunskih omejitev je tudi število inšpektorjev vedno omejeno, poleg tega inšpektorji lahko nalagajo odpravo nepravilnosti ali kazni, ne morejo pa nalagati odškodnin. S konceptom imenovanih oseb pa inšpektorji postanejo kar odjemalci sami. Tak koncept lahko drastično zmanjša število kršitev potrošniških pravic.

Predlagana rešitev daje dobaviteljem tudi možnost, da osebo za obravnavanje pritožb imenujejo v okviru zveze. To jim omogoča delitev stroškov, poleg tega pa vzpostavlja še nekoliko bolj jasno ločeno vlogo te osebe, ki jo plačuje in zaposluje zveza in ne neposredno dobavitelji. Ta možnost je hkrati neobvezna, saj bi v nasprotnem primeru morali tudi predvideti obvezno zvezo za dobavitelje.

Predlog podpirajo tudi kazenske sankcije, dodano je trimesečno obdobje za dobavitelje, da osebo imenujejo.

Odločba Ustavnega sodišča Republike Slovenije

14.4 2011 je **Ustavno sodišče Republike Slovenije** v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem na zahtevo Računskega sodišča Republike Slovenije, sprejelo odločbo, s katero je med drugim (točki 5 in 6) razveljavilo 20., 21. in 34. člen Splošnih pogojev za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07), kjer se nanašajo na povprečni strošek priključevanja (PSP). Členi so razveljavljeni z odložitvijo do 1.1.2012. Razlog za neskladje je, da PSP ni nikjer omenjen v EZ, kot vrsta javne dajatve pa nujno potrebuje zakonsko podlago. Za odpravo neskladja je torej potrebno dopolniti Energetski zakon in potem še ustrezno na novo sprejeti Splošne pogoje, ki jih izdaja SODO-Sistemiški operater distribucijskega omrežja, d.o.o.. Vsebinsko plačevanje povprečnih stroškov priključevanja sicer ni sporno, zato je Računsko sodišče tudi dotične člene razveljavilo z odložnim rokom. V predlaganih dveh spremembah torej v EZ uvajamo novo vrsto omrežnine, »omrežnino za priključno moč«. Gre torej za eno od tarifnih postavk pri pobiranju omrežnine, ki se pobira ob prvi priključitvi ali ob povečanju priključne moči. Prav novi priključki in povečane priključne moči namreč odločilno vplivajo na potrebe po razvoju omrežja, tarifne postavke za omrežnino pa so zastavljene stroškovno. V bistvu gre za rezervacijo moči v omrežju, ki mora biti odjemalcu na voljo od priključitve naprej. Vzpostavitev in vzdrževanje te rezervacije prinašata operaterju strošek, ne glede na to, v kolikšni meri uporabnik omrežja dejansko uporablja omrežje. Opredeljen je namen te postavke, kot tudi način plačevanja. V 87. členu so naloge agencije za energijo dopolnjene z določanjem tudi te omrežninske postavke.

Plačilo novih uporabnikov omrežja ob prvi priključitvi ali ob povečanju priključne moči ima sicer že dolgo tradicijo, že iz časov pred liberalizacijo trga z električno energijo. Zaradi svoje ekonomske

upravičenosti se je ta prispevek obdržal tudi v omrežninskih postavkah, ki jih po liberalizaciji določa agencija za energijo. Gre za velik del sredstev, s katerim se financira delovanje elektroenergetskega sistema in brez katerega bi se morale precej dvigniti druge postavke omrežnine. Plačevanje stroškov, povezanih z novimi priključitvami bi torej morali sorazmerno porazdeliti na obstoječe uporabnik omrežja. Nujen je torej sprejem zakonske podlage za to tarifno postavko omrežnine pred 1.1.2012, da se lahko sedanji sistem ohrani.

Direktiva 2009/28/ES

Direktiva 2009/28/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES je osnovna direktiva s področja spodbujanja obnovljivih virov energije, ki ureja področja spodbujanja toplote in električne energije iz obnovljivih virov energije, prav tako pa tudi biogoriv. Direktiva 2009/28/ES v veliki meri povzema določbe dveh direktiv, ki ju razveljavlja. Razveljavljeni direktivi 2001/77/ES in 2003/30/ES sta v celoti preneseni v slovenski pravni red. Za uskladitev z direktivo 2009/28/ES je potrebno nekaj manjših sprememb v obstoječih členih Energetskega zakona.

Potrebno je bilo urediti tudi nekatera področja, ki do sedaj niso bila urejena kot npr.: vzpostavitev sistema certificiranja inštalaterjev naprav za izkoriščanje obnovljivih virov energije, določitev pravnih podlag za sprejetje nacionalnega akcijskega načrta za obnovljive vire energije, postavitev ciljev s področja obnovljivih virov energije na nivoju države za posamezne sektorje po letih do 2020, in vzpostavitev enotne informacijske točke za obnovljive vire energije.

Z 16. členom novele zakona, ki prenaša določbe člena 14 Direktive 2009/28/ES, prenašamo naloge na področju informiranja in ozaveščanja ter usposabljanja različnih ciljnih skupin o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije na družbo ali zavod v 100 % državni lasti.

Zakon prenaša določbe šestega odstavka člena 13. Direktive 2009/28/ES, na način, da prenašamo pristojnost izvajanja programov za povečanje energetske učinkovitosti z dobaviteljev tekočih goriv za ogrevanje na Eko sklad. S tem zagotavljamo sredstva za dodeljevanje subvencij za kotle na lesno biomaso, sončne kolektorje in toplotne črpalke v gospodinjstvih. Poleg tega zakon prenaša tudi določbo šestega odstavka člena 14. člena, ki določa, da države članice ob sodelovanju z lokalnimi in regionalnimi organi razvijejo primerne programe obveščanja, osveščanja, usmerjanja in/ali usposabljanja ter tako državljane obveščajo o koristih in praktičnih vidikih razvoja in uporabe energije iz obnovljivih virov, kar bo uvedeno preko energetskih izkaznic, predstavljajo instrument za povečanje energetske učinkovitosti in obnovljivih virov v stavbah. Glavni cilj energetskih izkaznic ni samo podajanje informacije o energetski lastnosti stavbe, ampak predvsem informiranje naročnika energetske izkaznice o možnih ukrepih za povečanje energetske učinkovitosti in obnovljivih virov na stavbi. Dodane določbe bodo omogočile izdajo in ustrezno izdelavo energetskih izkaznic.

Na področju potrdil o izvoru je predlagana sprememba glede standardne velikosti potrdil o izvoru in njihove veljavnosti. Pri tem gre za uskladitev dosedanjega stanja v Sloveniji z novimi določbami direktive 2009/28/ES in tu drugačnih možnosti direktiva ne nudi.

Direktiva 2009/31/ES

Direktiva 2009/31/ES nalaga državam članicam da določijo postopke v zvezi s skladiščenjem, transportom in predelavo CO₂. Slovenija ne predvideva in ne načrtuje skladiščnih kapacitet na svojem območju, lahko pa se pokaže potreba po prenosnem cevovodu, ki bi povezoval ali naše predelovalne obrate na območju Slovenije s skladiščnimi kapacitetami v drugih državah ali dve omrežji CO₂ sosednjih držav.

Zakon določa potrebna določila in pogoje za izvajanje morebitnega prenosna CO₂ po omrežju na območju Republike Slovenije.

Predlagana rešitev za določila v zvezi s transportom CO₂ povzemajo določila glede na zahteve direktive 2009/31. V postopke reševanja sporov glede omogočanja dostopa tretje strani do omrežja zakon vključuje Agencijo za energijo, pri čemer se upoštevajo podani elementi odločanja iz direktive.

Verjetnost prenosnega voda za CO₂ je zelo majhna, vendar je kljub temu glede na določila iz direktive potrebno v zakonodajo Republike Slovenije vnesti pogoje za tako dejavnost.

Direktiva 2009/73/ES

Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES na novo ureja skupna pravila notranjega trga z zemeljskim plinom in predpisuje pravila za pravno in funkcionalno ločevanje operaterjev prenosnih sistemov. Prav tako predpisuje pravila za dejansko ločevanje – to je za lastniško ločevanje, ureja pa tudi dopustne izjeme, ki jih države članice lahko uporabijo do 3. marca 2012. Republika Slovenija se je odločila, da bo poleg lastniškega ločevanja dopustila da operater prenosnega sistema, ki je imel ta prenosni sistem v lasti na dan 3. septembra 2009 izpolni vse pogoje za imenovanje neodvisnega operaterja prenosnega sistema.

Direktiva 2009/125/ES

Direktiva 2009/125/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, povezanih z energijo (prenovitev) je nadgradnja direktive 2005/32/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, ki rabijo energijo, katera je bila prenesena v slovenski pravni red z Uredbo o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, ki rabijo energijo (Uradni list RS, št. 19/08). Razlika med staro in novo direktivo je v razširitvi osnovnega pojma in sicer iz „proizvoda, ki rabi energijo“ v „proizvod, ki je povezan z energijo“. To v praksi pomeni, da obsega nova direktiva bistveno večji obseg proizvodov, saj se nanaša ne le na proizvode, ki za svoje delovanje uporabljajo energijo (npr. električni proizvodi, plinski proizvodi), temveč tudi na proizvode kot so npr. okna izolacijski materiali, vodne pipe, saj le ti lahko bistveno vplivajo na porabo energije.

Glede na dejstvo, da je bila prenovljena direktiva delno že prenešana v slovensko zakonodajo, naj bi jo v celoti prenesli v slovenski pravni red s predlaganim zakonom. Tako so v predlagani noveli podane osnove za podzakonski predpis (Pravilnik o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev o zahtevah za okoljsko primerno zasnovane proizvode povezanih z energijo), ki bo v celoti prenesel direktivo 2009/125/ES v slovenski pravni red. V noveli so podani tudi upravni in kazenski ukrepi, ki se jih bo uporabilo v primeru neupoštevanja zahtev nacionalnih predpisov in s tem določb prenešene direktive. Na podlagi direktive Evropska Komisija sprejema uredbe, ki se nanašajo na posamezne skupine proizvodov in določajo tehnične zahteve glede energijske učinkovitosti, katerim morajo proizvodi zadoščati, da se lahko tržijo na tržišču EU. Uredbe Komisije so direktno zavezujoče za države članice.

Predlagana rešitev in na njeni podlagi sprejeti izvedbeni ukrepi Komisije EU vzpostavljajo okvir za določitev zahtev za okoljsko primerno zasnovane proizvode, povezanih z energijo. Posamezne skupine proizvodov, povezanih z energijo, bodo morale zadoščati zahtevam glede določene energijske učinkovitosti, da se bodo lahko tržili na tržišču EU. Z boljšo zasnovano je mogoče številne z energijo povezane proizvode bistveno izboljšati, tako da se zmanjša njihov vpliv na okolje in

poveča prihranek energije, kar vodi tudi v ekonomske prihranke za podjetja in končne uporabnike.

Direktiva 2010/30/EU

Direktiva 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (prenovitev) je razširila skupino proizvodov, za katere je potrebno navajati določene podatke glede porabe energije, in sicer s prvotnih gospodinjskih aparatov (kar je določala Direktiva 92/75/EGS, katera je bila v celoti prevedena v slovenski pravni red) na proizvode, ki neposredno ali posredno znatno vplivajo na rabo energije, ter s tem okrepila sinergije med obstoječimi zakonodajnimi ukrepi, zlasti z Direktivo 2009/125/ES. Skupaj z navedeno direktivo in drugimi instrumenti Unije je del širšega pravnega okvira in v sklopu celostnega pristopa dosega dodatne prihranke energije in okoljske koristi.

Predlagana rešitev določa zahteve v zvezi z informiranjem končnega uporabnika z nalepkami in podatki o proizvodu, ki se nanašajo na porabo energije ter po potrebi drugih bistvenih virov med uporabo in dodatnih podatkov v zvezi s proizvodi, povezanimi z energijo, s čimer se končnim uporabnikom omogoči, da izberejo učinkovitejše proizvode. S tem se bo okrepila sinergija med obstoječimi zakonodajnimi ukrepi, zlasti z Direktivo 2009/125/ES. Zagotavljanje točnih, ustreznih in primerljivih podatkov o specifični porabi energije proizvodov, povezanih z energijo, bi moralo vplivati na končne uporabnike, da se odločijo za proizvode, ki med uporabo porabijo ali posredno vodijo do manjše porabe energije in drugih bistvenih virov, kar spodbuja proizvajalce, da sprejmejo ukrepe za zmanjšanje porabe energije in drugih bistvenih virov izdelkov, ki jih izdelujejo. To bi moralo posredno spodbujati tudi učinkovito uporabo teh izdelkov, da bi prispevali k uresničevanju cilja EU o 20 % povečanju energijske učinkovitosti.

V noveli so podane podlage za podzakonski predpis, kakor tudi upravni in kazenski ukrepi, katere se bo uporabilo v primeru neupoštevanja zahtev nacionalnih predpisov in s tem direktive. Direktiva 2010/30/EU bo v celoti prenesena v pravni red Republike Slovenije s Pravilnikom o navajanju porabe energije in drugih virov z energijskimi nalepkami in standardiziranimi podatki za proizvode, povezane z energijo.

b) Način reševanja:

Direktivi 2003/54/ES in 2003/55/ES

Načelo varstva potrošnikov bo opredeljeno z novo obveznostjo dobaviteljev, da vzpostavijo sistem reševanja sporov tako, da imenujejo osebo, ki bo obravnavala pritožbe potrošnikov. v zvezi z dobavo električne energije ali zemeljskega plina. Opredeljena so načela, ki vzpostavljajo neodvisnost in nepristranskost imenovanih oseb.

Direktiva 2009/28/ES

V sedanji ureditvi izdajanja potrdil o izvoru, ki je potekala na osnovi Direktive 2001/77/ES o spodbujanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije in Direktive 2004/8/ES o spodbujanju soproizvodnje so se izdajala potrdila za enoto 1 kWh in so imela veljavnost 5 let. V predlogu zakona smo v skladu z določili direktive določili, da je potrdilo o izvoru standardne velikosti 1MWh in se ga lahko uporabi v 12 mesecih od zadnjega dneva proizvodnje zadevne enote

energije, za katero je bilo izdano potrdilo.

Direktiva 2009/31/ES

Direktiva 2009/31 v 4. členu omogoča državam članicam, da se odločijo ali bodo na svojem območju sploh dovolile geološko skladiščenje ogljikovega dioksida. Republika Slovenije ne predvideva tovrstnih skladišč na svojem območju.

Direktiva 2009/31 v členih 21 do 23 nalaga državam članicam da določijo pristojni organ, da določijo način omogočanja dostopa tretjih strani do prenosnega omrežja CO₂, predelovalnih zmogljivosti in skladišč, reševanje sporov in upoštevanje načel, ter regionalno sodelovanje. Slovenija ne bo imela skladišč na lastnem ozemlju, zato zakon določa omenjene vsebine samo za transport in predelavo CO₂.

Direktiva 2009/73/ES

V predlogu zakona se zahteva, da v primeru lastniškega ločevanja prenosnih sistemov in operaterjem prenosnih sistemov vsako podjetje, ki ima v lasti prenosni sistem, deluje kot operater prenosnega sistema, pri čemer mora izpolniti vse pogoje, kot jih zahteva Direktiva v prvem do sedmem odstavku 9. člena Direktive 2009/73.

Predlagana novela Energetskega zakona pa dopušča tudi možnost, da se sistemski operater prenosnega sistema zemeljskega plina odloči, da bo namesto zahtev, ki jih zahteva lastniška ločitev izpolnil druge zahteve za imenovanje neodvisnega operaterja prenosnega sistema, kot so določene v poglavju IV. Direktive.

S predlogom novele Energetskega zakona se določa tudi postopek in način izvedbe certificiranja neodvisnega operaterja prenosnega sistema.

Direktiva 2009/125/ES

V predlogu zakona so podane osnovne zahteve, ki jih morajo proizvodi, povezani z energijo, izpolnjevati, da se lahko prosto tržijo na območju EU in s tem v Republiki Sloveniji. Prav tako so določeni upravni ukrepi in kazenske sankcije v primeru neizvrševanja zakonskih in podzakonskih določil.

Na podlagi predlagane novele bo sprejet Pravilnik o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo, ki bo povzela Direktivo 2009/125/ES v celoti. V predlogu zakona so določene dolžnosti, katere morajo izpolniti proizvajalci, njihovi pooblašteni zastopniki oziroma uvozniki, preden dajo proizvod na trg, kako mora biti proizvod označen, določa metode za določitev splošnih zahtev za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, vsebino izjave EU o skladnosti.

Po sprejetju v prejšnjem stavku navedenega pravilnika, bo potrebno razveljaviti Uredbo o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, ki rabijo energijo (Uradni list RS, št. 19/08).

Direktiva 2010/30/EU

V predlogu zakona so podane osnovne zahteve, na kakšen način morajo biti proizvodi, povezani z energijo, opremljeni z energijskimi nalepkami in potrebnimi podatki, da se lahko prosto tržijo na območju EU. Prav tako so določeni upravni ukrepi in kazenske sankcije v primeru neizvrševanja zakonskih in podzakonskih določil.

Na podlagi predlagane novele bo sprejet Pravilnik o navajanju porabe energije in drugih virov z

energijskimi nalepkami in standardiziranimi podatki za proizvode, povezane z energijo, ki bo povzela direktivo 2010/30/EU v celoti. V predlogu zakona so določene dolžnosti, katere morajo izpolniti dobavitelji teh proizvodov kot tudi trgovci pri prodaji le-teh, ne glede na tehniko prodaje (v prodajalni, preko svetovnega spleta, kataloško). Izvedbeni akti Komisije, ki se neposredno uporabljajo, pa določajo obliko in vsebino energijskih nalepk ter podatkovne kartice za posamezne skupine proizvodov.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je normativno usklajen z obstoječim pravnim redom v Republiki Sloveniji, splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in z mednarodnimi pogodbami, ki obvezujejo Republiko Slovenijo.

Za izvajanje določb bo potrebno sprejeti naslednje izvršilne predpise:

- Uredbo o ciljnih obnovljivih virov energije,
- Uredba o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovano proizvodov, povezanih z energijo,
- Uredba o navajanju porabe energije in drugih virov z energijskimi nalepkami in standardiziranimi podatki za proizvode, povezane z energijo,

Poleg tega bo potrebno spremeniti naslednje veljavne predpise:

- Pravilnik o strokovnem usposabljanju in preizkusu znanja za upravljanje energetske naprave (Uradni list RS, št. 41/09, 49/10 in 3/11),
- Uredbo o izdaji deklaracij za proizvodne naprave in potrdil o izvoru električne energije (Uradni list RS, št. 8/09).

č) Usklajenost predloga predpisa:

Zakon je usklajen s ciljnimi skupinami, na katere se predlog zakona nanaša (Eko sklad, Borzen, SODO), ki so na poziv predlagatelja neposredno sodelovali pri pripravi predloga zakona oziroma.

Družba HSE d.o.o. je že pomladi poslala na Ministrstvo za gospodarstvo dopis v katerem opozarja na posledice, ki jih bodo imeli pri poslovanju s tujino za leto 2011, če ne bo urejeno izdajanje potrdil o izvoru skladno z določbami Direktive 2009/28/ES.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Z 16. členom predloga zakona, ki prenaša določbe člena 14 Direktive 2009/28/ES, prenašamo naloge na področju informiranja in ozaveščanja ter usposabljanja različnih ciljnih skupin o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije na družbo ali zavod v 100 % državni lasti. To se nanaša na Center za podpore. Sredstva za izvajanje teh nalog so zagotovljena iz dodatka k omrežnini za delovanje Borzena, katerega sestavni del je Center za podpore.

Rešitve iz drugih predlaganih sprememb zakona ne bodo imele vpliva na proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI

PRORAČUN ŽE SPREJET

Rešitve iz predlaganih sprememb zakona ne bodo imele vpliva na proračun.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Evropska komisija kršitve evropske zakonodaje, katere ta predlog zakona odpravlja, očita kar 23 državam članicam na področju spodbujanja uporabe energije iz obnovljivih virov (direktiva 2009/28/EU), 20 državam članicam na področju označevanja izdelkov (direktiva 2010/30/EU), 25 državam članicam na področju shranjevanja ogljikovega dioksida (direktiva 2009/31/EU) ter 21 državam članicam za nepopoln prenos drugega zakonodajnega svežnja na področju trga z električno energijo in zemeljskim plinom (direktivi 2003/54/ES in 2003/55/ES ter uredbi ES 1775/2005 in 1228/2003). Primerjalna analiza z ureditvami v drugih pravnih sistemih EU je za ta predlog zakona neizvedljiva.

Direktivi 2009/125/EU in 2010/30/EU

Izvajanje teh dveh direktiv, ki se medsebojno dopolnjujeta, je v državah članicah šele v povojih, saj gre za relativno novi direktivi, za celovito izvajanje pa bi bilo potrebno zagotoviti tudi določena finančna sredstva, kar pa je v teh časih težje. Precej dobro izvajajo zahteve direktive nordijske države (Švedska, Norveška), Nemčija in Združeno kraljestvo. V teh državah izvajajo tako administrativni nadzor kot tudi preskušanje proizvodov, nordijske države pa tudi medsebojno sodelujejo pri izvajanju določil direktiv. Ostale države članice v glavnem izvajajo samo administrativne nadzore.

Direktiva 2010/31- Energetske izkaznice- 21. člen

Vse države članice že imajo oziroma pripravljajo sistem energetske izkaznice, kjer je potrebno obvezno izobraževanje oziroma usposabljanje.

Večina držav ima za spodbujanje učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije ustanovljeno nacionalno agencijo, ki je zadolžena za sistem energetske izkaznice.

PORTUGALSKA (primer dobrega sistema, kar priznava Evropska komisija)

Portugalska ima sistem energetske izkaznice organiziran v okviru njihove Agencije za spodbujanje učinkovite rabe in obnovljive vire energije – ADENE. Sistem izobraževanja za energetske izkaznice je začel delovati oktobra 2006.

Pri njih imajo posebej izobraževanje za neodvisne strokovnjake in predavatelje (začeli so z izobraževanjem za predavatelje).

Izobraževanje za neodvisne strokovnjake se deli na dva modula: tehnični modul (minimalno 24 ur) in certifikacijski modul (minimalno 22,5 ur za enostavne objekte, 32 ur za zahtevnejše objekte in obvezne dodatne ure za inšpektorje za nadzor nad neodvisnimi strokovnjaki).

Preko razpisa so izbrali za izobraževanje več univerz in inštitutov.

ITALIJA

Področje učinkovite rabe energije in obnovljivi viri energije je urejeno različno od regije do regije.

Na državnem nivoju imajo za energetske izkaznice 5 različnih predpisov. Predpisi veljajo v primeru, da posamezne regije nimajo že svojih predpisov in svojega sistema energetskega certificiranja stavb. Vse regije imajo predpisano izobraževanje, njihovo izvajanje nadzira pristojno ministrstvo. Kot vrste reguliranih poklicev iz področja učinkovite rabe energije poznajo energetskega managerja, pregledovalca boilerjev, še dodatnega posebnega strokovnjaka za energetske management in izdelovalca energetskih izkaznic. Vsi predpisani poklici imajo svoje izobraževanje.

NEMČIJA

Certificiranje stavb je začelo oktobra 2007 za nova stanovanja, nove nestanovanjske objekte in javne stavbe. Za obstoječe stanovanjske stavbe zgrajene pred 1965 so začeli julija 2008 in za ostale kasneje v januarju 2009. Neodvisnih strokovnjakov je trenutno cca. 140 000.

V Nemčiji so glede na že vzpostavljen sistem energetskih izkaznic pred direktivo in specialističnega izobraževanja za profile poklicev ljudi, ki se ukvarjajo z energetsko učinkovitostjo v stavbah (arhitekti, projektanti, strojniki, energetski svetovalci,...) to vključili v njihovo izobraževanje.

HRVAŠKA

Hrvaška je v veliki meri kopirala naš sistem in tudi že izobrazila prve neodvisne strokovnjake.

Direktiva 2009/28

Tehnični standardi za naprave, ki prejemajo podporo

AVSTRIJA

V Avstriji morajo tehnologije za uporabo obnovljivih virov energije, da bi bile upravičene do podpore izpolnjevati zahteve po kakovosti, ki so določene z nacionalnimi standardi, na področju kjer le ti ne obstajajo pa z mednarodnimi standardi. Sklic na same standarde je vključen v razpise oziroma predpise, ki določajo podporne mehanizme. Na ta način je zagotovljeno, da so vedno upoštevani najnovejši standardi.

ITALIJA

Tehnologije za proizvodnjo električne energije z uporabo obnovljivih virov energije, morajo izpolnjevati zahteve po kakovosti, da bi bile upravičene do podpore. Kakovost je določena v predpisih, ki določajo podporne mehanizme in sicer s sklici na različne standarde.

Za toploto iz obnovljivih virov je podobno, z razliko da je sklic na standarde v samo shemi za spodbujanje energetske učinkovitosti, ki vključuje tudi proizvodnjo toplote iz obnovljivih virov energije.

Uveljavljen imajo tudi sistem oprostitve trošarin za sončne kolektorje, kotle na biomaso in sisteme na geotermalno energijo. V uredbi, ki ureja celotni sistem je sklic na standarde, katerih zahteve

morajo izpolnjevati naprave, da bi bile upravičene do oprostitve.

NEMČIJA

Vse naprave za uporabo obnovljivih virov za proizvodnjo toplote, ki so upravičene do podpor, morajo izpolnjevati zahteve, ki so skladne s standardi. Sklic na standarde je v Zakonu o toploti iz obnovljivih virov (EEWaermeG), kar je mogoče, ker v Nemčiji obstaja izredno veliko nacionalnih standardov.

Tudi naprave za proizvodnjo električne energije morajo izpolnjevati določene zahteve, kar je določeno v predpisih, ki opredeljujejo podporno shemo.

Certificirajte inštalaterjev – EZ-E, 3. člen

Avstrija

Certificiranje inštalaterjev energetskih naprav za uporabo obnovljivih virov izvaja Avstrijski raziskovalni in izpitni center, certificiranje inštalaterjev kotlov na lesno biomaso pa izvaja Združenje za biomaso. Sitem certificiranja je bil uveljavljen že pred sprejetjem direktive 2009/28/ES, po sprejetju so programe le prilagodili zahtevam le te. Certifikat je potrebno obnavljati, cena certificiranja je 260 EUR, kar pa ne vključuje izobraževanja ampak le izpit.

Italija

Certificiranje inštalaterjev v Italiji je poenoteno na nacionalnem nivoju. Programe izobraževanja in certificiranja pripravlja ENEA, nacionalna agencija za energetska učinkovitost, izvaja pa jih organizacija ACCREDIA.

Nemčija

Certificiranje inštalaterjev poteka na nacionalnem nivoju. Za certificiranje je pristojno Ministrstvo za gospodarstvo in tehnologijo. Izpite izvaja državna izpitna komisija, ki deluje pri Zbornici trgovcev in obrtnikov. Vsebina izobraževanj in izpitov je usklajena z določbami direktive 2009/28/ES.

Informacije o obnovljivih virih – EZ-E, 17. člen

Avstrija

V Avstriji podatke o obnovljivih virih energije na podlagi različnih okoljskih predpisov objavlja več organov tako na državnem kot na deželni nivoju. Avstrijska energetska agencija na enem mestu

objavlja podatke o obnovljivih virih energije, ki jih zahteva direktiv 2009/28/ES.

Italija

Agencija ENEA, je z uredbo imenovana za nacionalno agencijo za energetske učinkovitost. ENEA zagotavlja vse informacije o energetske učinkovitosti in o obnovljivih virih, o njihovih prednostih in o programih podpore za vse ciljne skupine. Informacije morajo biti usklajene s programi in aktivnostmi, ki jih izvajajo regije. Nekatere specifične informacije zagotavljajo tudi drugi organi, a je na domačih straneh ENEA na te organe narejena povezava.

Nemčija

V Nemčiji različne informacije o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije zagotavlja več organov na podlagi različnih predpisov, predvsem okoljskih.

Informacije o prednostih obnovljivih virov skladno z direktivo 2009/28/ES na nacionalnem zagotavlja predvsem državna Agencija za obnovljive vire energije (AEE). Poleg tega so informacije zagotovljene tudi na deželni nivoju.

Delež biogoriv - EZ-E, 4. člen (člen 13.c)

Avstrija

Vsi trgovci tekočih naftnih derivatov, morajo na podlagi uredbe dati na trg predpisano količino obnovljivih virov energije za promet. Količina biogoriv je izražena v deležu goriva, ki ga dajo na trg. Količine morajo dokazovati trgovci. Večino 10 % cilja bodo dosegli s primešavanjem, poleg tega bo na trgu tudi čisti biodizel in 85 % bioetanol. Biogoriva so oproščena plačila trošarine.

Nemčija

Vsi trgovci tekočih naftnih derivatov, morajo na podlagi Zakona o deležu biogoriv (Biokraftstoffquotengesetz – BioKraftQuG) iz leta 2007 dati na trg predpisano količino obnovljivih virov energije za promet. Zakon spodbuja uporabo čistih biogoriv in tudi primešavanje. Vsa biogoriva. so oproščena plačila trošarine.

Madžarska

Vsi trgovci tekočih naftnih derivatov, morajo na podlagi vladne uredbe (138/2009) dati na trg predpisano količino obnovljivih virov energije za promet, ki z leti narašča, tako da bodo do 2020 dosegli 10 % delež. Količina biogoriv je izražena v deležu goriva, ki ga dajo na trg. Količine morajo

dokazovati trgovci. Tudi na Madžarskem so biogoriva oproščena trošarine.

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-E)

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act amending the Energy act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2011-2111-0076

ID predpisa

ZAKO6237

ID izjave

1 (1)

Datum izjave

15.09.2011

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32003L0054	DIREKTIVA 2003/54/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES	01.07.2004	01.07.2004	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2004-01-2876	Sklep o ustanovitvi Javne agencije Republike Slovenije za energijo		
		2. 2004-01-1573	Uredba o tarifnem sistemu za prodajo električne energije		
		3. 2004-01-4795	Uredba o načinu izvajanja gospodarske javne službe dejavnost systemskega operaterja distribucijskega omrežja električne energije in gospodarske javne službe dobava električne energije tarifnim odjemalcem		
		4. 2004-01-2307	Zakon o spremembah in dopolnitvah energetskega zakona (EZ-A)		
		5. 2008-01-3025	Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-C)		
2.	32009L0028	Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES	05.12.2010	05.12.2010	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom: Del Direktive 2009/28/ES, ki se nanaša na kriterije za določitev trajnostnih goriv in mehanizem spremljanja emisij toplogrednih plinov, bo prenešen z Uredbo o trajnostnih merilih za biogoriva in Pravilnikom o preverjanju trajnostnih meril za biogorivav v pristojnosti MOP
		1. 2010-2111-0009	Pravilnik o spremembah in dopolnitvi Pravilnika o spodbujanju učinkovite rabe energije in rabe obnovljivih virov energije		
		2. 2010-01-2856	Pravilnik o učinkoviti rabi energije v stavbah		
		3. 2011-2511-0108	Pravilnik o preverjanju trajnostnih meril za biogoriva		
		4. 2009-01-3246	Pravilnik o metodologiji in obveznih vsebinah lokalnih energetskih konceptov		
		5. 2010-2511-0011	Uredba o fizikalno-kemijskih lastnostih tekočih goriv		

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
		6. 2011-2511-0107 Uredba o trajnostnih merilih za biogoriva in emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva			
		7. 1999-01-3757 Energetski zakon (EZ)			
		8. 2004-01-2307 Zakon o spremembah in dopolnitvah energetskega zakona (EZ-A)			
		9. 2008-01-3025 Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-C)			
		10. 2010-01-0901 Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-D)			
		11. 2010-2111-0005 Energetski zakon			
3.	32009L0031	Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006	25.06.2011, 25.06.2012	25.06.2011	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2010-2511-0006 Uredba o odpadkih			
		2. 2011-2511-0087 Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vrstah posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje			
		3. 2011-2511-0102 Uredba o spremembi in dopolnitvi Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega			
		4. 2010-01-3351 Zakon o rudarstvu (ZRud-1)			
4.	32009L0125	Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, povezanih z energijo (prenovitev)	20.11.2010	20.11.2010	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2008-01-0640 Uredba o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, ki rabijo energijo			
		2. 2003-01-5179 Uredba o načinu mednarodne izmenjave informacij o ukrepih in dejanjih, ki omejujejo trgovanje s proizvodi			
		3. 2002-01-5391 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-A)			
		4. 1999-01-3757 Energetski zakon (EZ)			
		5. 2004-01-2306 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu potrošnikov (ZVPot-B)			
		6. 1998-01-0815 Zakon o varstvu potrošnikov (ZVPot)			
		7. 2008-01-3025 Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-C)			
5.	32010L0030	DIREKTIVA 2010/30/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (prenovitev)	20.06.2011	20.06.2011	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
		1. 2010-2111-0005 Energetski zakon			

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (EZ-E)

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

"Act amending the Energy act"

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)	ID predpisa	ID izjave	Datum izjave
2011-2111-0076	ZAKO6237	1 (1)	15.09.2011

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32003L0054	DIREKTIVA 2003/54/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES
2.	32009L0028	Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES
3.	32009L0031	Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006
4.	32009L0125	Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (prenovitev)
5.	32010L0030	DIREKTIVA 2010/30/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (prenovitev)

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen		
2. člen	Člen 2, celex 32009L0028 Člen 2, odstavek 1, točka 1, celex 32009L0125 Člen 2, odstavek 1, točka a, celex 32010L0030 Člen 2, odstavek 1, točka b, celex 32010L0030	
3. člen	Člen 14, odstavek 3, celex 32009L0028	
4. člen	Člen 3, celex 32009L0028 Člen 4, celex 32009L0028 Člen 5, celex 32009L0028 Člen 13, odstavek 5, celex 32009L0028 Člen 21, odstavek 2, celex 32009L0028 Člen 22, celex 32009L0028	
5. člen	Člen 4, odstavek 1, celex 32009L0031 Člen 21, celex 32009L0031 Člen 22, celex 32009L0031 Člen 23, celex 32009L0031	
6. člen	Člen 3, odstavek 5, celex 32003L0054 Priloga A.f, celex 32003L0054	
7. člen	Člen 3, odstavek 1, celex 32003L0054	
8. člen	Člen 3, odstavek 1, celex 32003L0054	
9. člen	Člen 15, celex 32009L0028	

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
10. člen	Člen 15, celex 32009L0028	
11. člen	Člen 15, celex 32009L0028	
12. člen	Člen 16, celex 32009L0028	
13. člen	Člen 13, odstavek 2, celex 32009L0028	
14. člen	Člen 14, celex 32009L0028 Člen 21, odstavek 1, celex 32009L0028	
15. člen	Člen 13, odstavek 6, celex 32009L0028	
16. člen	Člen 13, odstavek 6, celex 32009L0028	
17. člen	Člen 4, celex 32009L0125 Člen 5, odstavek 1, celex 32009L0125 Člen 5, odstavek 5, celex 32009L0125 Člen 6, odstavek 3, celex 32009L0125 Člen 8, odstavek 3, celex 32009L0125	
18. člen	Člen 21, odstavek 1, celex 32009L0125 Člen 3, odstavek 1, točka a, celex 32010L0030 Člen 3, odstavek 1, točka b, celex 32010L0030 Člen 4, odstavek 1, točka a, celex 32010L0030 Člen 4, odstavek 1, točka c, celex 32010L0030 Člen 4, odstavek 1, točka d, celex 32010L0030 Člen 5, odstavek 1, točka d, celex 32010L0030 Člen 5, odstavek 1, točka e, celex 32010L0030 Člen 5, odstavek 1, točka g, celex 32010L0030 Člen 6, celex 32010L0030 Člen 7, celex 32010L0030 Člen 9, odstavek 1, celex 32010L0030	
19. člen	Člen 14, odstavek 6, celex 32009L0028	
20. člen		
21. člen		
22. člen	Člen 3, odstavek 2, celex 32009L0125 Člen 15, celex 32010L0030	
23. člen	Člen 28, celex 32009L0031 Člen 3, odstavek 2, celex 32009L0125 Člen 15, celex 32010L0030	
24. člen	Člen 3, odstavek 5, celex 32003L0054 Priloga A.f, celex 32003L0054 Člen 20, celex 32009L0125 Člen 15, celex 32010L0030	
25. člen		
26. člen		
27. člen	Člen 3, odstavek 5, celex 32003L0054 Priloga A.f, celex 32003L0054	
28. člen		
29. člen		
30. člen		
31. člen		

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

S spremembami na področju izdajanja potrdil o izvoru se za stranke ne spreminjajo administrativni postopki, zato to ne bo uvedlo kakšnih dodatnih administrativnih bremen, kakor tudi ne bo zahtevalo dodatnih kadrov na agenciji za energijo, kjer potrdila izdajajo, ter dodatnih stroškov za organe ali stranke.

Postopki v zvezi z omrežjem CCS ne bodo zahtevali novih kadrov ali finančnih in materialnih sredstev na Agenciji za energijo, saj je verjetnost da bo prišlo do takega omrežja na območju republike Slovenije majhna, način dostopa tretjih strani do omrežja podoben kot na omrežju zemeljskega plina, način reševanja sporov v teh primerih podoben kot na zemeljskem plinu.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

CCS: Stranka oziroma izvajalec transporta CO₂ prenosnem omrežju bo v postopku prijave sporočila izvajanje dejavnosti agenciji za energijo z namenom, da agencija lahko komunicira posreduje stranki relevantne podatke kot pristojni organ, tudi za mednarodno sodelovanje.

Agencija bo v enem letu od uveljavitve zakona z aktom določila osnovne podatke, ki jih bo takšen izvajalec moral poročati z namenom ustvarjanja slike obsega in načina izvajanja dejavnosti, kar je pomembno tako pri morebitnih sporih kot v dialogu v okviru morebitnega regionalnega sodelovanja.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Zahteva po uvajanju vedno bolj energijsko učinkovitih proizvodov tako v gospodinjstva kot v proizvodnjo bo vplivala na bistveno zmanjšanje porabe energije in s tem posledično pozitiven učinek na okolje.

Okoljski vidik in obvladovanje vplivov glede transporta CO₂ obravnava okoljska zakonodaja.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo

Ureditev področja potrdil o izvoru v skladu z Direktivo 2009/28/ES bo omogočalo slovenskim proizvajalcem dokazovati izvor električne energije, kar predstavlja dodatno vrednost te energije.

Skladno z določili direktive zakon določa osnovna pravila dostopa do morebitnega omrežja CO₂, kar pomeni stabilnost pravil dejavnosti še predno se je dejansko začela izvajati oziroma bila izražena podjetniška iniciativa.

6.4 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejeti zakon bo vplival na nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja in na razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna, saj postavlja cilje na področju obnovljivih virov energije v bruto končni rabi energije v državi za leto 2020. Cilji, razdeljenih po vrstah energije in uporabnikov ter tudi po vmesnih letih, so zavezujoči in jih bo potrebno upoštevati pri vseh nacionalnih dokumentih razvojnega načrtovanja.

Predlog zakona nima posledice na razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij.

6.5 Izvajanje sprejetega predpisa

V primeru podjetniške iniciative in dejanske gradnje transportnega omrežja CO₂ bo Agencija za energijo spremljala osnovne podatke izvajanja dejavnosti ter imela vlogo presojevalca glede dostopa do omrežja tretje strani v primeru spora.

Zakon določa, da Ministrstvo, pristojno za energijo, vsaki dve leti oceni napredek pri doseganju ciljev s področja obnovljivih virov energije in o tem obvesti Evropsko Komisijo. V direktivi 2009/28/ES je določeno, da bo Evropska Komisija v primeru nedoseganja ciljev predlagala ukrepa za doseganje ciljev, ki jih bo morala država izpolniti.

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ENERGETSKEGA ZAKONA (EZ-E)

1. člen

V Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08, 22/10 in 37/11- Odl. US) se prvi odstavek 1. člena spremeni, tako da se glasi:

»Ta zakon določa:

- načela energetske politike,
- pravila za delovanje trga z električno energijo in zemeljskim plinom,
- transport ogljikovega dioksida preko cevnih prenosnih omrežij,
- reševanje pritožb potrošnikov,
- načine in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb na področju energetike,
- načela zanesljive oskrbe in učinkovite rabe energije,
- spodbujanje uporabe energije iz obnovljivih virov energije,
- zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo,
- navedbo porabe energije in drugih virov teh proizvodov z energijskimi nalepkami in podatkovnimi karticami proizvodov,
- pogoje za obratovanje energetskih postrojenj,
- pogoje za opravljanje energetske dejavnosti,
- izdajanje licenc in energetskih dovoljenj ter
- organe, ki opravljajo upravne naloge po tem zakonu.

Četrta alineja drugega odstavka se spremeni tako, da se glasi:

»- Direktiva 2009/28/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009),«.

Osma alineja se spremeni tako, da se glasi:

»- Direktiva 2009/125/ES Evropskega Parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (prenovitev) (UL L št. 285 z dne 31. 10. 2009),«.

Na koncu devete alineje se pika nadomesti z vejico in se dodajo nove deseta, enajsta in dvanajsta alineja, ki se glasijo:

»- Direktiva 2009/31/ES o Evropskega Parlamenta in Sveta o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009),

- Direktiva 2010/30/EU Evropskega Parlamenta in Sveta o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov

o izdelku (UL L št. 153 z dne 12. 5. 2010),

- Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta, z dne 13. julija 2009, o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211 z dne 14. 8. 2009).«.

2. člen

Besedilo 4. člena se spremeni, tako da se glasi:

»4. člen

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. aerotermalna energija: pomeni energijo, ki je shranjena v obliki toplote v zraku iz okoljskega zraka;
2. bilančna pogodba: je pravni posel in drugo razmerje, s katerim pravna ali fizična oseba z organizatorjem trga za električno energijo uredi dobavo izravnalne energije in finančno poravnavo odstopanj v primeru neizravnane bilance, s čimer se pravna ali fizična oseba uvrsti v bilančno shemo in pridobi status člana bilančne sheme oziroma organizator trga oblikuje bilančno skupino za potrebe izvajanja posameznih dejavnosti iz obsega gospodarske javne službe;
3. biogorivo: je tekoče biogorivo za energetske namene in pogonsko biogorivo;
4. biomasa so biološko razgradljivi deli proizvodov, odpadkov in ostanki biološkega izvora iz kmetijstva (vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora), gozdarstva in z njima povezanih proizvodnih dejavnosti, vključno z ribištvom in ribogojstvom, ter biološko razgradljivi deli industrijskih in komunalnih odpadkov;
5. celotni izkoristek soproizvodnje: je kvocient med letno vsoto proizvedene električne in mehanske energije ter koristne toplote in energijskim vložkom goriva, izračunanem na podlagi "neto kurilne vrednosti" goriv (imenovani tudi "spodnja kurilna vrednost"), ki se porabi za proizvodnjo toplote v soproizvodnji, ter bruto proizvodnjo električne in mehanske energije;
6. cena za uporabo omrežja: je cena, ki jo odjemalec električne energije oziroma zemeljskega plina plača za dostop do omrežij in je sestavljena iz omrežnine ter dodatkov k omrežnini iz enaindvajsete točke,
7. daljinsko ogrevanje ali daljinsko hlajenje (v nadaljevanju daljinsko ogrevanje): pomeni distribucijo toplote v obliki pare, vroče vode ali ohlajenih tekočin iz centralnega proizvodnega vira prek omrežja do več zgradb ali lokacij za namene ogrevanja ali hlajenja prostorov ali za procesno ogrevanje ali hlajenje;
8. dati na trg: pomeni prvič ponuditi proizvod povezan z energijo na trgu Evropske Skupnosti z namenom distribucije ali uporabe v Evropski Skupnosti, za plačilo ali brezplačno, ne glede na vrsto prodaje (prodajno tehniko);
9. dati v uporabo: pomeni prvo uporabo proizvoda povezanega z energijo za predviden namen s strani končnega uporabnika v Evropski Skupnosti;
10. dejavnost energetske borze: je organizirana izmenjava povpraševanj po nakupu s ponodbami po dobavi električne energije in energentov ter trgovanje s standardiziranimi produkti za dan časovni okvir, ki pod enakimi pogoji omogoča sodelovanje vsakemu tržnemu udeležencu ter zagotavlja pregledno in nediskriminatorno oblikovanje sklenitvene cene;
11. dejavnost systemskega operaterja: je prenos oziroma distribucija električne energije ali zemeljskega plina ter upravljanje, vzdrževanje, obratovanje in razvoj prenosnega oziroma distribucijskega omrežja, skladišča zemeljskega plina ali terminala za utekočinjen zemeljski plin;
12. deklaracija za proizvodno napravo: je odločba, ki jo izda Javna agencija Republike Slovenije za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija za energijo) proizvajalcu električne

energije za posamezno napravo za proizvodnjo električne energije, s katero se potrjuje, da proizvodna naprava izpolnjuje pogoje, predpisane za soproizvodnjo z visokim izkoristkom ali proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije;

13. delovni pas: je zemljiški pas, ki je potreben za izvedbo gradbenih del in je opredeljen v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja ali v prostorskem aktu;

14. distribucija: je transport goriv ali energije po distribucijskem omrežju;

15. distribucijsko omrežje: je energetska omrežje od prenosnega omrežja do končnega odjemalca;

16. distributer proizvodov povezanih z energijo: je vsaka pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, v dobavni verigi, ki ni proizvajalec ali uvoznik in ki omogoči dostopnost proizvoda, povezanega z energijo na trgu ali v uporabo;

17. dobava: je prodaja, tudi nadaljnja, energije in goriv odjemalcem;

18. dobavitelj energije: je pravna ali fizična oseba, ki odjemalcu prodaja energijo ali gorivo;

19. dobavitelj proizvodov, povezanih z energijo: pomeni proizvajalca, njegovega pooblaščenega zastopnika v Evropski Uniji ali uvoznika, ki da proizvod na trg ali v uporabo na trgu Evropske Unije. Če teh ni, se za dobavitelja šteje druga fizična ali pravna oseba, ki da proizvode, povezane z energijo na trg ali v uporabo;

20. dobavni pogoji: so tehnično in ekonomsko opredeljene obveznosti za dobavo energije, ki zavezujejo sistemskega operaterja, dobavitelja in odjemalca;

21. dodatki k omrežnini: so dodatki namenjeni za pokrivanje stroškov:

- delovanja Agencije za energijo;
- sprostitve dolgoročnih prenosnih zmogljivosti za prenos zemeljskega plina;
- stroškov dobaviteljev zaradi neustavljive dobave električne energije;
- delovanje organizatorja trga, razen stroškov za izvajanje dejavnosti Centra za podpore iz 64.p člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: center za podpore);

22. dolgoročna pogodba o dobavi zemeljskega plina: je pogodba o dobavi zemeljskega plina, sklenjena za več kot 10 let;

23. dostopnost na trgu: pomeni vsako dobavo proizvoda povezanega z energijo za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Evropskih Skupnosti v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali brezplačno;

24. dostop do omrežja: je pravica do uporabe omrežja z namenom, da se izpolnijo pogodbe o dobavi električne energije ali zemeljskega plina ob upoštevanju dejanskega stanja v omrežju;

25. električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov energije je:

- električna energija, ki jo proizvedejo proizvodne naprave, ki uporabljajo samo obnovljive vire energije,
- del električne energije, ki jo iz obnovljivih virov energije proizvedejo kombinirane proizvodne naprave, ki uporabljajo tudi neobnovljive vire energije, ter
- obnovljiva električna energija, ki se uporablja za polnjenje sistemov za skladiščenje energije, vendar brez električne energije, proizvedene kot rezultat delovanja sistemov za skladiščenje;

26. električna energija iz soproizvodnje: je električna energija proizvedena v postopku, ki je povezan s proizvodnjo koristne toplote, in se izračuna na način, določen s predpisom iz 64. e člena tega zakona;

27. energija iz soproizvodnje: je vsota električne in mehanske energije ter koristne toplote, ki so pridobljene v soproizvodnji;

28. energetska učinkovitost stavbe: je učinkovitost dejansko porabljene ali ocenjene energije za zadovoljevanje potreb, povezanih s predvideno uporabo stavbe, ki vključuje ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, gretje sanitarne vode in razsvetljavo in druge namene;

29. energetska izkaznica stavbe: je javna listina s podatki o energetske učinkovitosti stavbe s priporočili za povečanje energetske učinkovitosti;

30. energetska storitev: je fizikalni učinek, korist ali ugodnost, ki izhaja iz kombinacije energije in energetske učinkovite tehnologije in/ali dejavnosti, in ki lahko vključuje

- obratovanje, vzdrževanje in nadzor, nujne za opravljanje storitve, ter se opravi na podlagi pogodbe in običajno vodi k preverljivemu in merljivemu oziroma ocenljivemu izboljšanju energetske učinkovitosti;
31. energetski pregled: je sistematični postopek za ugotavljanje porabe energije stavbe ali skupine stavb, tehnološkega procesa in/ali industrijskega obrata ali pri izvajanju zasebnih ali javnih storitev, s katerim se opredeli in oceni gospodarne možnosti za varčevanje z energijo ter pripravi poročilo o ugotovitvah;
32. energija: je vsaka oblika proizvedene ali pridobljene energije, namenjene za dobavo ali prodajo;
33. energija okolice: je aerotermalna energija, ki je shranjena v zraku in energija, ki je v obliki toplote shranjena v vodi morja, rek, jezer in drugih površinskih voda;
34. geotermalna energija: je energija, ki je shranjena v obliki toplote pod trdnim zemeljskim površjem;
35. goriva: so trdna, tekoča in plinasta goriva, ki z zgorevanjem ali drugim kemičnim ali fizikalnim procesom sproščajo energijo;
36. gospodinjski odjemalec: je odjemalec, ki kupuje električno ali drugo energijo za lastno domačo porabo, kar izključuje opravljanje gospodarske ali poklicne dejavnosti;
37. hidrotermalna energija: pomeni energijo, ki je shranjena v obliki toplote v površinski vodi;
38. izravnalna energija: je električna energija, ki je potrebna za izravnavo odstopanj dejanske porabe in proizvodnje v določenem trenutku od napovedane porabe in proizvodnje;
39. izravnalni trg z električno energijo: je trg izravnalne energije;
40. klimatski sistem: je kombinacija vseh komponent, ki zagotavljajo obdelavo zraka, pri kateri je temperatura zraka regulirana ali se jo lahko zniža, lahko tudi v kombinaciji z regulacijo prezračevanja, vlažnosti in čistoče zraka;
41. končna bruto poraba energije: pomeni energijo ali energent, dobavljen za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvu, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, vključno z električno energijo in toploto, ki jo porabi energetski sektor (sektor transformacije) za proizvodnjo električne energije in toplote ter izgubami električne energije in toplote pri distribuciji in prenosu;
42. končni odjemalec: je fizična ali pravna oseba, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;
43. koristna toplota: je toplota proizvedena v postopku sproizvodnje za zadovoljitev ekonomsko opravičljivega povpraševanja po toploti oziroma hlajenju. Ekonomsko opravičljivo povpraševanje pa je povpraševanje, ki ne presega potreb po toploti ali hladu in ki bi jih sicer zadovoljili po pogojih na trgu s postopki za proizvodnjo toplote ali hladu različnimi od sproizvodnje;
44. lokalni energetski koncept: je koncept razvoja samoupravne lokalne skupnosti ali več samoupravnih lokalnih skupnosti na področju oskrbe in rabe energije, ki poleg načinov bodoče oskrbe z energijo vključuje tudi ukrepe za učinkovito rabo energije, sproizvodnjo toplote in električne energije ter uporabo obnovljivih virov energije;
45. mala sproizvodnja: je proizvodna naprava za sproizvodnjo z instalirano močjo manjšo od 1 MWe;
46. mikrosproizvodnja: je proizvodna naprava za sproizvodnjo z maksimalno močjo manjšo od 50 kWe;
47. nazivna električna moč proizvodne naprave: je najvišja trajna električna moč (brez časovnih omejitev) proizvodne naprave, za katero je ta izdelana in je navedena na napisni ploščici na proizvodni napravi oziroma jo je mogoče razbrati iz proizvajalčevih specifikacij ali pa je določena na podlagi prevzemnih meritev;
48. neto proizvedena električna energija: je proizvedena električna energija v proizvodni napravi zmanjšana za električno energijo porabljeno za delovanje same naprave;
49. nasedle investicije: so investicije, ki so bile načrtovane in izvedene pred 1. januarjem 1997 in v tržnih razmerah niso rentabilne, oziroma se ne morejo amortizirati;
50. nazivna izhodna moč klimatskega sistema: je največja toplotna moč, za katero

- proizvajalec navede in zagotavlja, da jo je mogoče dosegati ob podani učinkovitosti pri neprekinjenem delovanju;
51. neposredni oskrbovalni vod električne energije: je električni vod, ki povezuje elektrarno in odjemalca, ki nista priklopljena na omrežje, ali proizvajalca električne energije in dobavitelja za neposredno dobavo električne energije lastnim prostorom, družbam in upravičenim odjemalcem v njihovi večinski lasti;
52. neposredni oskrbovalni vod zemeljskega plina: je vod zemeljskega plina, ki dopolnjuje že povezano omrežje;
53. obnovljivi viri energije: so obnovljivi nefosilni viri energije (veter, sončna energija, geotermalna energija, energija valov, energija plimovanja, vodna energija, biomasa, odlagališčni plin, plin iz naprav za čiščenje odplak in bioplin);
54. odjemalec: je pravna ali fizična oseba, ki je na pogodbeni osnovi oskrbovana z energijo ali gorivi za lastno rabo ali za nadaljnjo prodajo;
55. omrežje: je sistem povezanih naprav, ki so namenjene prenosu ali distribuciji električne energije, toplote ali plina do odjemalcev;
56. omrežnina: je del cene za uporabo omrežja, ki je namenski prihodek systemskega operaterja za pokrivanje upravičenih stroškov dejavnosti systemskega operaterja v posameznem letu regulativnega obdobja, ki vključuje tudi reguliran donos na sredstva;
57. omrežnina za priključno moč: je namenski vir systemskega operaterja za električno energijo za že izvedeni obseg omrežja in za potrebni razvoj omrežja;
58. organizator trga: je pravna oseba, ki je določena za organiziranje delovanja trga z električno energijo ali z zemeljskim plinom po določbah tega zakona;
59. odprta pogodba: je pravni posel in drugo razmerje na organiziranem trgu z električno energijo, ki določa bilančno pripadnost prevzemno predajnih mest;
60. oskrba z energijo: je proces pridobivanja in predelave, proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave energije;
61. podatkovna kartica proizvoda: pomeni standardno preglednico podatkov v zvezi s proizvodom povezanim z energijo;
62. pogodba o članstvu v bilančni shemi: je pravni posel in drugo razmerje na organiziranem trgu z električno energijo, ki fizično ali pravno osebo uvrsti v bilančno shemo;
63. pogodba o izravnavi: je pravni posel in drugo razmerje na organiziranem trgu z električno energijo, s katerimi pravna ali fizična oseba s članom bilančne sheme organiziranega trga z električno energijo uredi dobavo izravnalne energije in poravnavo v primeru neizravnane bilance, s čimer se pravna ali fizična oseba uvrsti v bilančno shemo in pridobi status člana bilančne sheme oziroma izvajalec gospodarske javne službe iz 20. člena tega zakona oblikuje bilančno podskupino za potrebe izvajanja posameznih dejavnosti iz obsega gospodarske javne službe;
64. pogonsko biogorivo: je tekoče ali plinasto biogorivo, namenjeno uporabi v prometu, ki je proizvedeno iz biomase;
65. podjetje za maloprodajo energije: je fizična ali pravna oseba, ki prodaja energijo končnim odjemalcem;
66. pooblaščen zastopnik proizvodov povezanih z energijo: pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Evropski Skupnosti, ki je pridobila pisno pooblastilo proizvajalca za opravljanje vseh ali dela obveznosti in formalnosti v zvezi s proizvodi povezan z energijo, v njegovem imenu;
67. poraba električne energije: je proizvedena električna energija v državi vključno s samoproizvodnjo plus uvoz minus izvoz (bruto nacionalna poraba električne energije);
68. potrdilo o izvoru električne energije: je javna listina, ki dokazuje, da je določena količina električne energije proizvedena v soproizvodnji z visokim izkoristkom ali iz obnovljivih virov energije;
69. prevzemno predajno mesto: je mesto, kjer se vršita prevzem in predaja električne energije;
70. povezovalni vod je:

- a) električni vod, ki povezuje omrežja električne energije,
- b) prenosni vod zemeljskega plina, ki povezuje prenosno omrežje v Republiki Sloveniji s prenosnimi omrežji drugih držav;
71. pridobivanje: je proces izkoriščanja goriv in toplote iz naravnega okolja;
72. prihranek primarne energije: je prihranek energije dovedene z gorivom, ki ga ustvari proizvodna naprava s soproizvodnjo, v primerjavi z ločeno proizvodnjo električne energije in toplote;
73. priključitev na omrežje: je fizična priključitev ali priklop na energetska omrežje pod pogoji določenimi s tem zakonom;
74. primarna energija: je energija, ki je vsebovana v energetskih surovinah in v kakršni koli vrsti energije v naravi, ki vstopa v procese transformacije v električno, toplotno ali mehansko energijo;
75. proizvajalec proizvodov povezanih z energijo: pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja proizvode, povezane z energijo, in je odgovorna za njihovo skladnost glede dajanja na trg in/ali v uporabo, pod proizvajalčevim lastnim imenom ali blagovno znamko ali za lastno uporabo proizvajalca. Če proizvajalca ali uvoznika ni mogoče določiti, je proizvajalec vsaka fizična ali pravna oseba, ki daje na trg in/ali v uporabo proizvode, povezane z energijo;
76. proizvod povezan z energijo: pomeni vsak proizvod, ki med uporabo vpliva na porabo energije ter je dan na trg in/ali v uporabo, vključno z deli, namenjenimi vgradnji v proizvode povezane z energijo, ki so dani na trg in/ali v uporabo kot posamezni deli, namenjeni končnim uporabnikom, in za katere se lahko naredi samostojna ocena okoljske učinkovitosti;
77. proizvodna naprava: je sklop opreme in instalacij, ki pretvarjajo druge vrste energij v električno energijo in lahko samostojno obratuje;
78. proizvodnja: je fizikalni ali kemični proces transformacije goriv in obnovljivih virov energije v električno, toplotno in druge oblike energije;
79. predelava goriv: je kemični ali fizikalni proces, s katerim gorivu spreminjamo lastnosti ali stanje;
80. prenos: je transport goriv ali električne energije po prenosnem omrežju;
81. prenosno omrežje: je visokonapetostno električno omrežje ali visokotlačno plinsko omrežje od proizvajalca oziroma povezave s sosednjimi prenosnimi omrežji do distribucijskega omrežja ali do uporabnika omrežja;
82. program za izboljšanje energetske učinkovitosti: je načrtovanje dejavnosti, ki je osredotočena na skupino končnih odjemalcev in običajno vodi k preverljivemu, merljivemu ali ocenljivemu izboljšanju energetske učinkovitosti;
83. regulativni okvir: je vrednostna opredelitev načrtovanih upravičenih stroškov systemskega operaterja po posameznih letih regulativnega obdobja, ki vključuje tudi reguliran donos na sredstva, načrtovanih prihodkov iz omrežnine, drugih virov financiranja ter presežkov ali primanjkljajev omrežnine iz preteklih let; če je regulativno obdobje daljše od enega leta, pomeni regulativni okvir tudi izravnano načrtovanih upravičenih stroškov celotnega regulativnega obdobja na posamezna leta regulativnega obdobja, z namenom preprečitve skokovitega spreminjanja omrežnine po posameznih letih regulativnega obdobja;
84. regulativno obdobje: je obdobje enega ali več zaporednih koledarskih let, za katero se določa regulativni okvir;
85. systemske storitve: so storitve, ki omogočajo nemoteno, zanesljivo in kvalitetno delovanje energetskih sistemov;
86. systemski operater: je pravna ali fizična oseba, ki je v skladu s tem zakonom določena za opravljanje dejavnosti systemskega operaterja na posameznem omrežju, skladišču zemeljskega plina ali terminalu za utekočinjen zemeljski plin;
87. soproizvodnja: je postopek istočasne proizvodnje toplote in električne oziroma mehanske energije;
88. soproizvodnja z visokim izkoristkom: je soproizvodnja, pri kateri je prihranek primarne energije večji od 10 %, ter vsa mikrosoproizvodnja in mala soproizvodnja, če je prihranek primarne energije pri tej soproizvodnji večji od nič;

89. stavba: je krita konstrukcija s stenami, v kateri se uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev; pojem stavba se lahko nanaša na stavbo kot celoto ali njene dele, ki so bili projektirani ali spremenjeni za ločeno uporabo;
90. tarifni odjemalec: je odjemalec, ki po določbah tega zakona ni upravičeni odjemalec;
91. tarifni sistem za prodajo energije: je splošni akt, ki določa elemente in način njihove uporabe za prodajo energije tarifnim odjemalcem glede na vrsto odjema;
92. tekoča goriva: so utekočinjeni naftni plin, primarni bencin, motorni bencin – osvinčeni, motorni bencin – neosvinčeni, letalski bencin za batne motorje, bencinsko gorivo za reaktivne motorje, petrolejsko gorivo za reaktivne letalske motorje, ostali petroleji, ekstra lahko kurilno olje, dieselsko gorivo, bioetanol, biodizel, kurilno olje;
93. tekoče biogorivo za energetske namene: je tekoče gorivo, ki se uporablja za energetske namene, vključno s proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje in ki je proizvedeno iz biomase. Tekoče biogorivo za energetske namene ne vključuje pogonskega biogoriva, ki je namenjeno uporabi v prometu;
94. terminal z utekočinjenim zemeljskim plinom: je terminal, ki se uporablja za utekočinjanje zemeljskega plina, njegovo skladiščenje in uplinjanje;
95. toplotna črpalka: je naprava ali sistem, ki odvzema toploto pri nižji temperaturi iz različnih toplotnih virov, na primer iz zraka, vode ali zemlje, in jo pri višji temperaturi dobavlja stavbi;
96. trajnostni razvoj: je razvoj, s katerim zadostimo sedanje potrebe ne da bi ogrozili možnost bodočih generacij, da zadostijo svojim lastnim potrebam;
97. tranzit: je transport električne energije ali zemeljskega plina z območja druge države čez ozemlje Republike Slovenije v drugo državo;
98. trgovec: je pravna ali fizična oseba, ki kupuje energijo ali gorivo za nadaljnjo prodajo;
99. trgovec proizvodov povezanih z energijo: pomeni prodajalca na drobno ali drugo osebo, ki proizvode povezane z energijo končnemu uporabniku prodaja, oddaja v najem, prodaja na obroke ali razstavlja;
100. ukrep za izboljšanje energetske učinkovitosti: je ukrep, ki običajno vodi k preverljivemu in merljivemu ali ocenljivemu izboljšanju energetske učinkovitosti;
101. uporabnik omrežja: je pravna ali fizična oseba, ki iz omrežja odjema ali v omrežje oddaja energijo;
102. upravičeni odjemalec: je odjemalec, ki lahko prosto izbira dobavitelja po določbah tega zakona;
103. uvoznik proizvoda povezanega z energijo: pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Evropski Skupnosti, ki v okviru svojega poslovanja daje na trg Evropskih Skupnosti proizvode povezane z energijo iz tretjih držav;
104. varčevalni potencial: je delež energije v skupnem obsegu rabe energije pri porabniku, ki ga je možno znižati z ekonomsko utemeljenimi vlaganji;
105. vrednost referenčnega izkoristka za ločeno proizvodnjo: je izkoristek nadomestne ločene proizvodnje toplote in električne energije, ki se ju namerava nadomestiti s sproizvodnjo;
106. zaprta pogodba: je pravni posel in drugo razmerje med člani bilančne sheme organiziranega trga z električno energijo, pri katerem je količina dobavljene električne energije v relevantnem časovnem obdobju fiksno določena za vsak obračunski interval; med zaprte pogodbe sodijo tudi zaprte pogodbe z uporabo čezmejnih prenosnih zmogljivosti, ki se štejejo kot zaprte pogodbe za dobavo električne energije preko meja Republike Slovenije, in ki vključujejo tudi uporabo pravic čezmejnega prenosa.«.

3. člen

Besedilo prvega odstavka 7. b člena se spremeni tako, da se glasi:

»Za zagotavljanje varnosti in zanesljivosti obratovanja energetskih naprav ter učinkovite rabe energije morajo inštalaterji energetskih naprav, izvajalci delitve stroškov za toploto in

delavci, ki opravljajo dela in naloge upravljanja energetskega naprave, biti strokovno usposobljeni.«.

4. člen

Za 13. a členom se dodajo novi 13. b člen in 13. c člen, ki se glasita:

»13. b člen

Vlada na predlog ministrstva pristojnega za energijo vsaka tri leta sprejme akcijski načrt za obnovljive vire energije za obdobje do leta 2020.

Nacionalni akcijski načrt za obnovljive vire vključuje nacionalne in sektorske cilje obnovljivih virov ter programe in ukrepe za doseganje ciljev in kadrovske ter finančne vire za izvedbo programov in ukrepov za doseganje ciljev.

Nacionalni akcijski načrt iz prvega odstavka tega člena vključuje tudi ustrezne ukrepe za razvoj omrežne infrastrukture za prenos in distribucijo, inteligentnih omrežnih storitev, skladišnih objektov in elektroenergetskega sistema, ki bodo omogočili varno delovanje elektroenergetskega sistema in njegovo prilagoditev nadaljnjemu razvoju na področju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije, vključno z medsebojnimi povezavami med državami članicami, pa tudi med državami članicami in tretjimi državami.

Vlada akcijski načrt iz prejšnjega odstavka posreduje Evropski Komisiji.

Ministrstvo, pristojno za energijo, vsaki dve leti oceni napredek pri doseganju ciljev s področja obnovljivih virov energije in o tem obvesti Evropsko Komisijo.

13. c. člen

Distributerji plinastih in tekočih goriv za transport morajo dati v posameznem letu na trg biogoriva ali druge obnovljive vire energije za transport v deležu, kot je določen v akcijskem načrtu iz prejšnjega člena, glede na količino goriv, ki jih dajo na trg v tem letu.

Vlada z uredbo določi mehanizme in ukrepe za izpolnjevanje in preverjanje izpolnjevanja obveznosti iz prejšnjega odstavka.

Za izpolnjevanje obveznosti iz prvega odstavka se štejejo le biogoriva, ki izpolnjujejo trajnostna merila skladno s predpisi s področja varstva okolja, ki urejajo trajnostna merila za biogoriva.

Pri izpolnjevanju obveznosti iz prvega odstavka, se količina na podlagi biogoriv, proizvedenih iz odpadkov, ostankov, neživilske celuloze in lesne celuloze upošteva kot dvakratnik prispevka drugih biogoriv.«.

5. člen

V 27. členu se za besedilom »Metodologijo za obračunavanje omrežnine in določitev omrežnine« doda vejica in besedilo »vključno z omrežnino za priključno moč.«.

6. člen

Za 31. a. členom se dodajo novi 31. aa., 31. ab., 31. ac., 31. ad., 31. ae., 31. af. in 31. ag. člen, ki se glasijo:

»31. aa. člen

Podjetje, ki opravlja gospodarsko javno službo dejavnost operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina, mora imeti v celoti v lasti prenosni sistem zemeljskega plina, s katerim opravlja to javno službo.

Podjetje iz prejšnjega odstavka mora izpolnjevati naslednje zahteve:

a.) Ista oseba oziroma iste osebe ne smejo izvajati neposrednega ali posrednega nadzora nad podjetjem, ki opravlja dejavnost proizvodnje ali dobave električne energije ali zemeljskega plina, in hkrati ne smejo izvajati neposrednega ali posrednega nadzora nad operaterjem prenosnega sistema zemeljskega plina ali tem prenosnim sistemom ali uveljavljati kakršne koli pravice nad njima, ali izvajati neposrednega ali posrednega nadzora nad operaterjem prenosnega sistema ali prenosnim sistemom zemeljskega plina, in hkrati ne smejo izvajati neposrednega ali posrednega nadzora nad podjetjem, ki opravlja dejavnost proizvodnje ali dobave električne energije ali zemeljskega plina, ali uveljavljati kakršne koli pravice nad njim.

b) Pravice iz prejšnjega odstavka vključujejo zlasti pravico do izvrševanja glasovalnih pravic, pravico do imenovanja članov nadzornega sveta, uprave ali organov, ki pravno zastopajo podjetje, ali večinski delež.

c) Ista oseba oziroma osebe ne morejo imenovati članov nadzornega sveta, uprave ali organov, ki pravno zastopajo podjetje, pri operaterju prenosnega sistema zemeljskega plina ali tem prenosnem sistemu in hkrati ne smejo izvajati neposrednega ali posrednega nadzora ali uveljavljati pravic nad podjetjem, ki opravlja dejavnost proizvodnje ali dobave električne energije ali zemeljskega plina, kakor tudi ista oseba ne more biti član nadzornega sveta, uprave ali organov, ki pravno zastopajo podjetje, pri podjetju, ki opravlja dejavnost proizvodnje ali dobave električne energije ali zemeljskega plina, in hkrati pri operaterju prenosnega sistema zemeljskega plina ali tem prenosnem sistemu.

d) Če je oseba iz tretjega in petega odstavka država članica EU ali drug javni organ, se dva ločena javna organa, za namene izvajanja tega člena ne štejeta za isto osebo ali osebi.

Operater prenosnega sistema zemeljskega plina, ki je imel na dan 3. septembra 2009 v lasti prenosni sistem, se lahko odloči, da bo namesto zahtev iz prejšnjega odstavka izpolnil zahteve iz 31. ab. do 31. ag. členov tega zakona.

Agencija z odločbo certificira operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina, če izpolnjuje zahteve lastniškega ločevanja operaterja prenosnega sistema iz drugega odstavka tega člena ali zahteve neodvisnega operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina iz tretjega odstavka tega člena.

Operater prenosnega sistema mora agencijo obvestiti o vseh načrtovanih transakcijah, zaradi katerih bi bila lahko potrebna ponovna proučitev izpolnjevanja zahtev za certificiranje.

Agencija začne certifikacijski postopek:

- a) po prejemu obvestila s strani operaterja prenosnega sistema v skladu s prejšnjim odstavkom;
- b) na lastno pobudo, če so seznanjeni s tem, da bi bile lahko zaradi načrtovane spremembe pravic in vpliva nad lastniki prenosnega sistema ali operaterji prenosnega sistema kršene določbe 31. aa. člena tega zakona, ali če imajo utemeljen razlog za domnevo, da je do take kršitve prišlo, ali
- c) na utemeljeno zahtevo Evropske komisije.

Agencija mora sprejeti odločitev glede certificiranja operaterja prenosnega sistema v štirih mesecih od datuma obvestila s strani operaterja prenosnega sistema ali od datuma zahteve Komisije. Po preteku tega roka se šteje, da je bilo certificiranje odobreno. Odločba agencije ali tihi pristanek agencije lahko začne učinkovati šele po zaključku postopka iz petega odstavka.

Odločbo agencije ali tihi pristanek agencije v zvezi s certificiranjem operaterja prenosnega sistema agencija takoj posreduje Komisiji, skupaj z vsemi zadevnimi podatki, ki se nanašajo na odločitev.

Osebo, ki ima v lasti prenosni sistem zemeljskega plina, ima pravico opravljati gospodarsko javno službo operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina in ima veljaven certifikat, vlada imenuje za operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina. Imenovanje vlada sporoči Evropski komisiji in ga objavi v Uradnem listu Evropske unije.

31. ab. člen

Neodvisni operater prenosnega sistema mora imeti vse človeške, tehnične, fizične in finančne vire, potrebne za izpolnjevanje svojih obveznosti in za opravljanje dejavnosti prenosa zemeljskega plina.

Neodvisni operater prenosnega sistema mora zlasti imeti v celoti v lasti prenosni sistem in druga sredstva, potrebna za opravljanje dejavnosti prenosa zemeljskega plina. Nobena druga oseba, razen ta operater, ne sme imeti deloma ali v celoti v lasti prenosni sistem, na katerem ta operater izvaja dejavnost operaterja prenosnega sistema.

Osebjem, potrebno za izvajanje dejavnosti prenosa zemeljskega plina, vključno z opravljanjem vseh nalog družbe, mora biti zaposleno pri operaterju prenosnega sistema.

Noben del podjetja ali več podjetij, v katerih ista oseba ali iste osebe opravljajo nadzor in v katerem podjetje ali skupina podjetij opravlja vsaj eno od dejavnosti prenosa, distribucije, utekočinjanja zemeljskega plina ali skladiščenja in vsaj eno od dejavnosti pridobivanja ali dobave zemeljskega plina (v nadaljnjem besedilu: vertikalno integrirano podjetje) ne sme drugemu delu podjetja na kakršnikoli pravni podlagi dajati ali zagotavljati svojega osebja ali zanj opravljati storitev ali najemati osebja, zaposlenega v drugem delu tega podjetja, ali opravljati storitev, ki jih opravlja drugi del podjetja.

Operater prenosnega sistema ne sme deliti sistemov ali opreme informacijske tehnologije, fizičnih prostorov in sistemov za varnostni dostop z nobenim delom vertikalno integriranega podjetja, ali jih uporabljati skupaj z njim, niti ne sme uporabljati istih svetovalcev ali zunanjih izvajalcev za sisteme ali opremo informacijske tehnologije in sisteme za varnostni dostop.

Operater prenosnega sistema mora imeti pravno obliko delniške družbe, družbe z omejeno

odgovornostjo ali komanditne družbe. Družbeniki operaterja prenosnega sistema ne smejo sami neposredno upravljati družbe ali voditi njenih poslov.

Poleg drugih nalog, ki jih določa ta zakon, obsega dejavnost operaterja prenosnega sistema vsaj še naslednje naloge:

- (a) zastopanje operaterja prenosnega sistema v pravnem prometu in v kakršnikoli komunikacijah z agencijo, drugimi regulatornimi organi ter tretjimi osebami;
- (b) zastopanje operaterja prenosnega sistema v Evropski mreži operaterjev prenosnih sistemov za plin («ENTSO za plin»);
- (c) odločanje o dostopu do sistema in izvrševanje dejanj, potrebnih za njegovo izvajanje, pri čemer ne diskriminira med posameznimi uporabniki sistema ali vrstami uporabnikov sistema, posebno ne v korist svojih povezanih podjetij;
- (d) pobiranje vseh plačil v zvezi s prenosnim sistemom, tudi plačil za dostop in plačil za izravnavo za systemske storitve, kot je obdelava plina, nakup storitev (stroški izravnave, energija za izgube);
- (e) obratovanje, vzdrževanje in razvoj varnega, učinkovitega in ekonomičnega prenosnega sistema;
- (f) načrtovanje naložb za zagotovitev dolgoročne zmogljivosti sistema, da zadosti razumnemu povpraševanju, in zanesljivosti oskrbe;
- (g) vse skupne storitve, tudi pravne, računovodske in informacijske.

Operater prenosnega sistema ne sme v firmi družbe, v celostni podobi svojega podjetja, v komunikacijah, pri trženju blagovne znamke in na objektih uporabljati firme ali oznak vertikalno integriranega podjetja ali katerega koli njegovega dela ali na drug način delovati tako, da bi ustvarjal zmedo v zvezi z ločeno identiteto vertikalno integriranega podjetja ali katerega koli njegovega dela.

Računovodske izkaze operaterja prenosnega sistema revidira revizor, ki ne revidira vertikalno integriranega podjetja ali katerega koli njegovega dela.

31. ac. člen

Splošna struktura upravljanja in družbena pogodba oziroma statut družbe operaterja prenosnega sistema morata zagotavljati dejansko neodvisnost operaterja prenosnega sistema.

Vertikalno integrirano podjetje se mora vzdržati vsakršnih dejanj, ki bi operaterja prenosnega sistema ovirala pri izpolnjevanju obveznosti iz tega zakona ali nanj vplivala, ter od operaterja prenosnega sistema ne sme zahtevati, da mora od vertikalno integriranega podjetja pridobiti dovoljenje za izpolnjevanje teh obveznosti.

Uprava operaterja prenosnega sistema samostojno v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti sprejema potrebne odločitve in izvršuje potrebna dejanja za zagotavljanje neodvisnega ravnanja operaterja prenosnega sistema.

Vertikalno integrirano podjetje ne sme določati, neposredno ali posredno po svojih predstavnikih v organih operaterja prenosnega sistema, ravnanja operaterja prenosnega sistema pri njegovih vsakodnevnih dejavnostih in upravljanju sistema ter zagotavljanju konkurenčnosti tega delovanja, ali pri dejavnostih, potrebnih za pripravo desetletnega načrta za razvoj omrežja na podlagi 31ag. člena tega zakona.

Brez poseganja v odločitve nadzornega organa iz 31ae. člena tega zakona mora vertikalno

integrirano podjetje operaterju prenosnega sistema dati na voljo ustrezne finančne vire za prihodnje naložbene projekte in/ali za nadomestitev obstoječih sredstev v zadostnem času in na ustrezno zahtevo operaterja prenosnega sistema. Operater prenosnega sistema obvesti agencijo o teh finančnih virih, ki so na voljo za prihodnje naložbene projekte in/ali nadomestilo obstoječih sredstev.

Brez poseganja v odločitve nadzornega organa iz 31ae. člena tega zakona mora imeti operater prenosnega sistema pooblastilo za pridobivanje denarja na trgu kapitala, zlasti z izposojanjem in povečanjem kapitala. Ne glede na zakon, ki ureja gospodarske družbe, odločitev o najemu posojila ali izdajo dolžniških vrednostnih papirjev sprejme uprava operaterja prenosnega sistema, odločitev o povečanju kapitala operaterja prenosnega sistema pa nadzorni organ iz 31ae. člena tega zakona.

Operater prenosnega sistema mora imeti neodvisno od vertikalno integriranega podjetja dejanske pravice sprejemanja odločitev v zvezi s sredstvi, potrebnimi za obratovanje, vzdrževanje ali razvoj sistema. Brez poseganja v odločitve nadzornega organa iz 31af. člena tega zakona sprejema odločitve v zvezi s sredstvi, potrebnimi za obratovanje, vzdrževanje ali razvoj sistema, uprava operaterja prenosnega sistema samostojno v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti.

Vsa komercialna in finančna razmerja med vertikalno integriranim podjetjem in operaterjem prenosnega sistema, tudi posojila operaterja prenosnega sistema vertikalno integriranemu podjetju, mora biti v skladu s tržnimi pogoji. Operater prenosnega sistema mora voditi natančno evidenco takšnih komercialnih in finančnih razmerij ter agenciji na zahtevo omogoči dostop do njih. Operater prenosnega sistema mora pred začetkom njihovega izvajanja predložiti agenciji v soglasje vse komercialne in finančne pogodbe ali sporazume z vertikalno integriranim podjetjem.

Hčerinska podjetja vertikalno integriranega podjetja, ki opravljajo dejavnost proizvodnje ali dobave, ne smejo neposredno ali posredno imeti v lasti delnic ali deležev operaterja prenosnega sistema, operater prenosnega sistema pa ne sme imeti neposredno ali posredno v lasti delnic ali deležev hčerinskega podjetja vertikalno integriranega podjetja, ki opravljajo dejavnost proizvodnje ali dobave, ter ne sme prejemati dividend tega podjetja in ne sme imeti drugih finančnih koristi od tega podjetja.

Operater prenosnega sistema mora pri opravljanju svojih nalog iz tega zakona ter pri upoštevanju člena 13(1), člena 14(1)(a), člena 16(2), (3) in (5), člena 18(6) ter člena 21(1) Uredbe (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (Uradni list EU, L 211, 14/08/2009; v nadaljnjem besedilu: Uredba (ES) št. 715/2009) različne osebe ali subjekte obravnavati brez diskriminacije ter ne sme omejevati, izkrivljati ali preprečevati konkurence na področju proizvodnje ali dobave.

31. ad. člen

Odločitve v zvezi z imenovanjem in ponovnim imenovanjem ter pogoji za imenovanje in ponovno imenovanje, delovnimi razmerami, plačilom in prenehanjem mandata članov uprave operaterja prenosnega sistema, sprejema nadzorni organ operaterja prenosnega sistema, imenovan v skladu s 31ae. členom tega zakona.

Nadzorni organ mora pisno obvestiti agencijo o vsakem imenovanju, prenehanju mandata ali drugi splošni ali posamični odločitvi o pogojih, kot jih določi nadzorni organ in ki veljajo za mandat članov uprave operaterja prenosnega sistema in oseb, odgovornih za izvršno

upravljanje, njegovo trajanje in prenehanje, ter o razlogih za vsak predlog za prenehanje mandata teh oseb.

Agencija lahko izda odločbo, da nasprotuje odločitvi iz prvega in drugega odstavka:

- če se pojavijo dvomi o strokovni neodvisnosti osebe, imenovane za člana uprave ali
- v primeru predčasnega prenehanja mandata, če se pojavijo dvomi o upravičenosti takšnega predčasnega prenehanja.

Za člana uprave operaterja prenosnega sistema je lahko imenovana oseba, ki v obdobju treh let pred imenovanjem ni imela nobene strokovne funkcije ali odgovornosti, neposrednega ali posrednega interesa ali poslovnega odnosa z vertikalno integriranim podjetjem ali katerim koli njegovim delom ali njegovimi delničarji oziroma družbeniki s kontrolnim deležem, razen z operaterjem prenosnega sistema. V pogodbi o zaposlitvi z osebo iz prejšnjega stavka se določi nadomestilo za to prepoved kandidiranja za člana uprave operaterja prenosnega sistema.

Prejšnji odstavek se uporablja za večino članov uprave operaterja prenosnega sistema, in za predsednika uprave. Za ostale člane uprave operaterja prenosnega sistema se uporablja zahteva, da v obdobju šest mesecev pred njihovim imenovanjem ni opravljala nobene vodstvene ali druge pomembne dejavnosti v vertikalno integriranem podjetju.

Člani uprave ter zaposleni pri operaterju prenosnega sistema ne smejo imeti nobene druge poklicne funkcije ali odgovornosti, neposrednega ali posrednega interesa v nobenem delu vertikalno integriranega podjetja, ki ni operater prenosnega sistema, od njega ne smejo pridobivati nobenih finančnih koristi ali imeti poslovnega odnosa z njegovimi delničarji oziroma družbeniki s kontrolnim deležem.

Plačilo oseb, odgovornih za upravljanje, in/ali članov uprave ter zaposlenih pri operaterju prenosnega sistema ne sme biti odvisno od dejavnosti ali rezultatov vertikalno integriranega podjetja, ki niso operater prenosnega sistema.

Predsednik ali član uprave oziroma druga oseba, odgovorna za upravljanje operaterja prenosnega sistema lahko zoper odločitev operaterja prenosnega sistema ali njegovega organa, s katero ji je predčasno prenehal mandat, zahteva varstvo v sporu pred agencijo

Osebe, odgovorne za upravljanje, in/ali člani uprave operaterja prenosnega sistema vsaj štiri leta po koncu svojega mandata pri operaterju prenosnega sistema ne smejo imeti poklicne funkcije, odgovornosti ali interesa v nobenem delu vertikalno integriranega podjetja, ki ni operater prenosnega sistema, in ne smejo imeti poslovnega odnosa z njegovimi delničarji oziroma družbeniki s kontrolnim deležem. V pogodbi o zaposlitvi z osebo iz prejšnjega stavka se določi nadomestilo za to prepoved po prenehanju mandata.

Drugi stavek petega odstavka ter šesti do deseti odstavek tega člena se uporabljajo za vse osebe, ki skrbijo za izvršno upravljanje operaterja prenosnega sistema, in za tiste, ki tem osebam neposredno poročajo o zadevah, povezanih z obratovanjem, vzdrževanjem in razvojem omrežja.

31. ae. člen

Operater prenosnega sistema mora imeti nadzorni organ, oblikovan skladno z določbami tega člena. Nazorni organ sprejema odločitve, ki lahko bistveno vplivajo na vrednost sredstev delničarjev v okviru operaterja prenosnega sistema, zlasti v zvezi z odobritvijo letnih in

dolgoročnejših finančnih načrtov, stopnjo zadolževanja operaterja prenosnega sistema in določitev zneska dividend, ki se razdelijo delničarjem.

Odločitve, ki so v pristojnosti nadzornega organa, ne smejo vključevati nobenih odločitev, povezanih z rednim poslovanjem in vsakodnevnimi dejavnostmi operaterja prenosnega sistema in upravljanjem omrežja, vključno s sklepanjem pravnih poslov v zvezi s tem in sprejemanjem odločitev za njihovo izvrševanje, kot tudi ne odločitev, ki bi vplivale ali bi bile povezane z dejavnostmi, ki so potrebne za pripravo 10-letnega razvojnega načrta omrežja v skladu s 31. členom tega zakona.

Odločitve iz prejšnjega odstavka sprejema uprava operaterja prenosnega sistema samostojno v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti.

Nadzorni organ sestavljajo:

- člani, ki predstavljajo vertikalno integrirano podjetje ali osebe, za katere po zakonu, ki ureja prevzeme, velja domneva, da delujejo usklajeno;
- člani, ki predstavljajo delničarje tretjih strani skladno s pravili akta operaterja prenosnega sistema;
- predstavniki delavcev v skladu z zakonom, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju;
- ostali člani, ki predstavljajo druge lastnike podjetja,
- in en član, ki ga imenuje ministrstvo pristojno za energijo.

Glede odločitve o predčasnem prenehanju mandata predsednika ali člana nadzornega organa se uporablja določba točke b) tretjega odstavka 31. člena tega zakona.

Vsaj za predsednika in enega člana manj od polovice članov nadzornega organa se uporabljajo določbe četrtega do desetega odstavka 31. člena tega zakona.

31. af. člen

Operater prenosnega sistema mora pripraviti program za zagotavljanje skladnosti, ki določa cilje in ukrepe za preprečevanje diskriminatornega ravnanja in posebne obveznosti, ki jih morajo zaposleni izpolniti za uresničitev teh ciljev, h kateremu mora pridobiti soglasje agencije. Sistem in ukrepi za izvajanje programa in spremljanje njegovega izpolnjevanja morajo biti sestavni del programa.

Nadzorni organ operaterja prenosnega sistema mora imenovati nadzornika za skladnost, h kateremu mora pridobiti soglasje agencije. Agencija lahko zavrne soglasje k odločitvi o imenovanju nadzornika za skladnost le zaradi pomanjkanja neodvisnosti ali strokovne usposobljenosti nadzornika za skladnost.

Za nadzornika za skladnost se uporabljajo določbe drugega do desetega odstavka 31. člena tega zakona.

Nadzorni organ lahko po predhodnem soglasju agencije razreši nadzornika za skladnost. Na predlog agencije mora nadzorni organ razrešiti nadzornika za skladnost, če je razlog za predlog njegove razrešitve pomanjkanje neodvisnosti ali strokovne usposobljenosti.

Pogoje, ki veljajo za mandat, oziroma zaposlitvene pogoje za nadzornika za skladnost, tudi trajanje njegovega mandata, sprejme nadzorni organ po predhodnem soglasju agencije. Ti pogoji morajo biti taki, da se z njimi zagotovi neodvisnost nadzornika za skladnost, tudi tako,

da se mu zagotovijo vsa potrebna sredstva za izpolnjevanje njegovih nalog.

Nadzornik za skladnost med svojim mandatom ne sme imeti nobene druge poklicne funkcije, odgovornosti ali neposrednega ali posrednega interesa v nobenem delu ali z nobenim delom vertikalno integriranega podjetja ali njegovimi delničarji oziroma družbeniki s kontrolnim deležem.

Nadzornik za skladnost je zadolžen za:

- (a) spremljanje izvajanja programa za zagotavljanje skladnosti;
- (b) pripravo letnega poročila, v katerem so določeni ukrep za izvajanje programa za zagotavljanje skladnosti, ki ga predloži agenciji;
- (c) poročanje nadzornemu organu in izdajo priporočil o programu za zagotavljanje skladnosti in njegovem izvajanju;
- (d) pisno obveščanje agencije o večjih kršitvah, storjenih pri izvajanju programa za doseganje skladnosti, in
- (e) (c) poročanje agenciji o komercialnih in finančnih odnosih med vertikalno integriranim podjetjem in operaterjem prenosnega sistema.

Nadzornik za skladnost predlagane odločitve glede naložbenega načrta ali posameznih naložb v sistem predloži agenciji najpozneje takrat, ko jih uprava operaterja prenosnega sistema predloži nadzornemu organu.

Če vertikalno integrirano podjetje na skupščini operaterja prenosnega sistema ali z glasovanjem članov nadzornega organa, ki jih je imenovala, prepreči sprejetje odločitve, zaradi česar se preprečijo ali zadržujejo naložbe, ki bi jih bilo v skladu z 10-letnim razvojnim načrtom omrežja treba izvesti v naslednjih treh letih, nadzornik za skladnost o tem poroča agenciji.

Nadzornik za skladnost mora redno ustno ali pisno poročati agenciji in ima pravico do rednega ustnega ali pisnega poročanja nadzornemu organu operaterja prenosnega sistema in vsa poročila istočasno posredovati tudi upravi operaterja prenosnega sistema.

Nadzornik za skladnost se lahko udeležuje vseh sestankov uprave operaterja prenosnega sistema, sestankov nadzornega organa in skupščine družbe, mora pa se udeležiti vseh sestankov, na katerih se obravnavajo naslednje zadeve:

- (a) pogoji za dostop do omrežja iz Uredbe (ES) št. 715/2009, zlasti v zvezi s tarifami, storitvami, povezanimi z dostopom tretjih strani, dodeljevanjem zmogljivosti in upravljanjem prezasedenosti, preglednostjo, usklajevanjem in sekundarnimi trgi;
- (b) projekti za obratovanje, vzdrževanje in razvoj prenosnih omrežij, tudi naložbe v nove prenosne povezave, povečanje zmogljivosti in izboljšanje uporabe obstoječih zmogljivosti;
- (c) nakupi ali prodaja energije, ki so potrebni za delovanje prenosnega sistema.

Nadzornik za skladnost mora imeti dostop do vseh ustreznih podatkov in prostorov operaterja prenosnega sistema ter do vseh informacij, ki so potrebne za opravljanje njegove naloge. Nadzornik za skladnost mora imeti dostop do pisarn operaterja prenosnega sistema brez vnaprejšnjega obvestila.

31. ag. člen

Neodvisni operater prenosnega sistema mora vsako leto najkasneje do 1. junija po

posvetovanju z vsemi ustreznimi zainteresiranimi stranmi sprejeti in predložiti agenciji 10-letni razvojni načrt omrežja, ki mora temeljiti na obstoječi in predvideni ponudbi in povpraševanju in vsebovati učinkovite ukrepe za zagotovitev ustreznosti sistema in zanesljivosti oskrbe.

Deset letni razvojni načrt omrežja zlasti:

- (a) za udeležence na trgu opredeli glavno infrastrukturo za prenos, ki jo je treba v naslednjih desetih letih zgraditi ali posodobiti;
- (b) vsebuje vse že sprejete naložbe in opredeli nove, ki jih je treba izvesti v naslednjih treh letih ter
- (c) zagotovi časovni okvir za vse naložbene projekte.

Operater prenosnega sistema pri pripravi 10-letnega razvojnega načrta omrežja oblikuje tudi razumne predpostavke o razvoju proizvodnje, oskrbe, porabe in izmenjav z drugimi državami, pri tem pa upošteva naložbene načrte za omrežja v Republiki Sloveniji, regionalna omrežja in omrežja, ki pokrivajo celotno Skupnost, ter naložbene načrte za skladišča in obrate za utekočinjen naftni plin.

Agencija se mora o 10-letnem razvojnem načrtu omrežja posvetovati z vsemi dejanskimi in možnimi uporabniki sistema, in sicer na odprt in pregleden način. Od oseb ali podjetij, ki izjavijo, da so možni uporabniki sistema, lahko zahteva, da svoje trditve utemeljijo.

Agencija mora objaviti rezultate posvetovalnega postopka in zlasti možne potrebe po naložbah na svoji spletni strani, o njih pa obvestiti operaterja prenosnega sistema.

Agencija preuči, ali 10-letni razvojni načrt omrežja pokriva vse potrebe po naložbah, ki so bile opredeljene v posvetovalnem postopku, in ali je ta v skladu z nezavezujočim 10-letnim razvojnem načrtom omrežja za celotno Skupnost (razvojni načrt omrežja za Skupnost) iz člena 8(3)(b) Uredbe (ES) št. 715/2009. Če obstajajo kakršni koli dvomi glede skladnosti z razvojnem načrtom omrežja za Skupnost, se agencija o tem posvetuje z Agencijo za sodelovanje energetske regulatorjev.

Agencija lahko od operaterja prenosnega sistema zahteva, da spremeni svoj 10-letni razvojni načrt. Operater prenosnega sistema mora predložiti agenciji 10-letni razvojni načrt, usklajen z zahtevami agencije najkasneje v 2 mesecih od prejema zahtev agencije.

Agencija sprejme v primeru, ko operater prenosnega sistema zaradi razlogov, ki niso prevladujoči razlogi zunaj njegovega nadzora, ne izvede naložbe, ki bi jo bilo treba v skladu z 10-letnim razvojnem načrtom omrežja izvesti v naslednjih treh letih, vsaj enega od naslednjih ukrepov in tako zagotovi, da se zadevna naložba izvede, če je še vedno pomembna na podlagi najnovejšega 10-letnega razvojnega načrta omrežja:

- (a) od operaterja prenosnega sistema zahteva, da izvede zadevno naložbo, ali
- (b) organizira razpisni postopek, ki je odprt za vse vlagatelje ali
- (c) od operaterja prenosnega sistema zahteva, da sprejme povečanje kapitala za financiranje potrebnih naložb ter neodvisnim vlagateljem omogoči, da sodelujejo pri kapitalu.

Kadar agencija uporabi svoja pooblastila iz prejšnjega odstavka, lahko operaterju prenosnega sistema z odločbo naloži eno ali več od naslednjih ravnanj:

- (a) da omogoči financiranje s strani katere koli tretje strani z dolžniškim ali lastniškim

- kapitalom v operaterju prenosnega sistema;
- (b) da omogoči izgradnjo s strani katere koli tretje strani in prenos lastninske in drugih stvarnih pravic na objektih in napravah, ki sestavljajo omrežje, na operaterja prenosnega sistema ter vzpostavitev ustreznih obilgacijskih razmerij med operaterjem sistema in investitorjem;
- (c) da sam zgradi zadevne nove objekte in naprave in jih upravlja.

Določbe prejšnjega odstavka ne pomenijo odstopanja od zahteve drugega odstavka 31ac. člena tega zakona.

Operater prenosnega sistema mora vlagateljem zagotoviti vse informacije, ki so potrebne za izvedbo naložbe, nove naprave dejansko in pravno vključiti v prenosni sistem in si na splošno v največji možni meri prizadevati, da olajša izvajanje naložbenega projekta.

K pogodbam o financiranju naložb iz tega člena mora dati soglasje agencija pred začetkom njihove veljavnosti.

Kadar agencija uporabi svoja pooblastila iz tega člena, mora zagotoviti, da se vsi stroški navedenih naložb krijejo v omrežnini ne glede na obseg uporabe te naložbe.

7. člen

Za 32.f členom se dodajo novi, 32.g, 32. h in 32. i členi, ki se glasijo:

»32.g člen

Na območju Republike Slovenije je omogočen transport zajetega CO₂ preko cevni prenosnih omrežij.

Za področje dostopa do omrežja CO₂ je pristojni organ agencija za energijo, ki o svojem delu na tem področju enkrat letno, do 1.julija, poroča Vladi Republike Slovenije.

32.h člen

Prenos zajetega CO₂ preko cevni prenosnih omrežij na območju Republike Slovenije je mogoč pod naslednjimi pogoji:

- a) podjetje pred izvajanjem prenosa ali predelave CO₂ za transport prijavi svojo dejavnost Agenciji za energijo.
1. b) dostop do prenosnega omrežja ali predelave CO₂ se mora izvajati transparentno in nediskriminatorno. Pri tem je potrebno upoštevati:
 - tehnične in druge zmogljivosti, ki so ali bodo na voljo,
 - usklajenost tehničnih specifikacij,
 - delež obveznega zmanjšanja CO₂-potrebo po upoštevanju potreb lastnika, upravljavca in ostalih uporabnikov omrežja, skladišča ali predelave CO₂, ki jih to zadeva.
 2. c) upravljalci omrežij lahko zavrnejo dostop do omrežja na podlagi utemeljenih razlogov v primeru pomanjkanja zmogljivosti.
 3. d) v primeru zavrnitve dostopa do omrežja iz prejšnje alineje, upravljavec izvede analizo možnih ukrepov za zagotovitev kapacitet. V primeru ekonomske upravičenosti ukrepa ali financiranja s strani zavrnenega uporabnika upravljavec ukrep izvede v skladu predpisi, ki urejajo varovanje okolja.

32.i člen

V primeru spora glede dostopa do omrežja CO₂ je na prvi stopnji pristojna Agencija za energijo. Pri tem lahko poleg podatkov iz prejšnjega člena Agencija za energijo zahteva od strank dodatne podatke v zvezi s sporom.

Agencija za energijo pri odločanju upošteva število zainteresiranih odjemalcev za dostop.

V primeru čezmejnih sporov Agencija za energijo sodeluje s pristojnimi organi v drugih državah.«.

8. člen

Za 42. členom se doda novi 42. a člen, ki se glasi:

» 42.a člen

Vsak dobavitelj elektrike ali zemeljskega plina gospodinjskim odjemalcem mora zagotoviti pregleden, enostaven in poceni postopek za obravnavo pritožb odjemalcev.

Za namen iz prejšnjega odstavka vsak dobavitelj sam ali skupaj z drugimi dobavitelji v okviru združenja imenuje neodvisno in nepristransko osebo ali več oseb, odgovornih za odločanje o pritožbah, na katere gospodinjski odjemalec naslovi svojo pritožbo v zvezi z domnevnimi kršitvami dobavitelja pri izvajanju pogodbe o dobavi elektrike ali zemeljskega plina.

Neodvisnost imenovanih oseb se zagotovi z naslednjimi ukrepi:

1. imenovana oseba mora imeti znanja, izkušnje in izobrazbo, posebno na pravnem področju, potrebne za reševanje teh sporov,
2. oseba je imenovana za najmanj šest let, zamenjava brez tehtnega vzroka ni dovoljena,
3. oseba ne more biti imenovana, če je bila tri leta pred imenovanjem zaposlena pri dobavitelju ali združenju.

Dobavitelj mora pisno ali v drugi primerni obliki zagotoviti gospodinjskemu odjemalcu naslednje informacije:

1. natančen opis vrst pritožb, o katerih odloča imenovana oseba, morebitne omejitve glede krajevne pristojnosti in višine sporne terjatve,
2. pravila o dodelitvi pritožbe imenovani osebi, skupaj z morebitnimi zahtevami za gospodinjskega odjemalca in druga postopkovna pravila, zlasti glede pisne ali ustne narave postopka, osebne prisotnosti in jezika;
3. pravila, ki služijo kot osnova za odločanja o pritožbi,
4. pravna narava sprejete odločitve.

Imenovana oseba mora obravnavati pritožbo in odločiti o njej v dveh mesecih po prejemu pritožbe. Odločitev ima pravno naravo izjave dobavitelja o vloženi pritožbi in dobavitelja zavezuje, če jo potrošnik v 8 dneh po prejemu sprejme s pisno izjavo. Če se potrošnik ne strinja z odločitvijo imenovane osebe, lahko svoj zahtevek uveljavlja po sodni poti.

Dobavitelj ali združenje iz drugega odstavka lahko določi sistem povračil in/ali odškodnin, ki jih zagotavlja odjemalcem za posamezne kršitve svojih obveznosti v zvezi z dobavo, če je to upravičeno glede na višino škode, teže kršitve in stopnjo odgovornosti.

Postopek, po katerem imenovana oseba obravnava pritožbe, mora ustrezati naslednjim načelom:

1. obema stranema mora biti omogočeno predstaviti svoje argumente, kot tudi biti seznanjen z argumenti nasprotne strani ali z izjavami strokovnjakov;
2. gospodinjski odjemalec za sodelovanje v postopku ne potrebuje zastopnika, a ga lahko uporabi;
3. postopek je brezplačen;
4. imenovana oseba ima pri postopku aktivno vlogo, kar ji omogoča upoštevanje vseh pomembnih dejstev pri odločanju o pritožbi;
5. odločitev o pritožbi se skupaj z obrazložitvijo posreduje obema stranema;

Podrobnejša pravila v zvezi v zvezi z imenovanjem osebe za odločanje v sporih, informiranjem potrošnikov o reševanju pritožb, sistemu povračil ali odškodnin in o postopku za obravnavo pritožb določi dobavitelj ali združenje dobaviteljev in jih objavi.

Dobavitelj oziroma združenje dobaviteljev vsako leto objavi poročilo o rešenih sporih, ki ga izdelata imenovana oseba, če je teh oseb več, pa njihov vodja.«

9. člen

V prvem odstavku 60. člena se za besedo »objekti« doda vejica ter besedilo: »razen objektov za proizvodnjo električne energije ali zemeljskega plina«.

10. člen

V prvem odstavku 61. člena se za besedo »infrastrukturo« doda vejica ter doda besedilo: »razen objektov za proizvodnjo električne energije ali zemeljskega plina«.

11. člen

Tretji odstavek 64. g člena se spremeni, tako da se glasi:

»Potrdilo o izvoru je standardne velikosti 1 MWh in se lahko uporabi v 12 mesecih od zadnjega dneva proizvodnje zadevne enote energije, za katero je bilo izdano potrdilo. Za vsako enoto proizvedene električne energije iz določene naprave za proizvodnjo električne energije je mogoče izdati največ eno potrdilo o izvoru.«

Četrty odstavek se črta.

Peti odstavek 64. g člena, ki postane četrti odstavek, se spremeni, tako da se glasi:

»» Potrdila o izvoru se ne morejo uporabiti za izračun končne bruto porabe energije iz obnovljivih virov in dokazovanje doseganja ciljev za obnovljivo energijo. Če bo prihajalo do prenosov potrdil o izvoru, ločeno ali skupaj s fizičnim prenosom energije iz Slovenije, to nima posledic na odločitev Republike Slovenije, da bi za doseganje svojih ciljev za obnovljivo energijo uporabila statistične prenose, sodelovala z drugimi državami v skupnih projektih ali oblikovala skupne programe podpor obnovljivim virom energije za izpolnjevanje ciljev.«

Dosedanji šesti odstavek postane peti odstavek.

12. člen

Četrty odstavek 64. h člena se spremeni, tako da se glasi:

»Potrdilo o izvoru, ki ga izda pristojni izdajatelj v drugi državi članici Evropske unije, ima v Republiki Sloveniji enako dokazno moč o podatkih iz prvega in drugega odstavka tega člena, kot potrdila o izvoru, ki jih izda Agencija za energijo. V Republiki Sloveniji se priznavajo potrdila o izvoru, ki jih izda druga država članica, izključno za dokazovanje deleža oziroma količine energije iz obnovljivih virov v naboru energetske virov lastnika potrdil o izvoru.«.

Doda se nov peti odstavek, ki se glasi:

»Agencija za energijo se lahko zavrne priznanje potrdila o izvoru, če upravičeno dvomi o točnosti, zanesljivosti ali verodostojnosti potrdila. Zavrnitev priznanja potrdila o izvoru kot dokaza, mora temeljiti na objektivnih, preglednih in nediskriminatornih merilih. Agencija za energijo obvesti Evropsko komisijo o zavrnitvi potrdila o izvoru z utemeljitvijo zavrnitve. «.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

13. člen

Prvi odstavek 64. i člena se spremeni tako, da se glasi:

»Agencija za energijo vodi register potrdil o izvoru. Organizator trga z električno energijo v okviru dejavnosti centra za podpore iz 64.p člena tega zakona zagotavlja tehnično upravljanje in vzdrževanje registra potrdil o izvoru.«.

14. člen

Za petim odstavkom 64. k člena se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»Sistemska operaterja prenosnega in distribucijskega omrežja morata vsaki dve leti posredovati ministrstvu, pristojnem za energijo, poročilo o priključevanju proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in za soproizvodnjo toplote in električne energije na omrežje. V poročilu morata obrazložiti konkretne primere, ko ni bilo mogoče zagotoviti priklopa proizvodne naprave v roku dveh let in katere aktivnosti so bile zaradi tega izvedene v okviru priprave naslednjega razvojnega načrta. Analizirati morata, kolikšen del vseh stroškov razvoja omrežja so predstavljali stroški krepitev omrežja zaradi priključevanja proizvodnih naprav na obnovljive vire energije ali za soproizvodnjo toplote in električne energije. Sistemska operaterja morata predlagati potrebne ukrepe za izboljšanje obstoječih okvirov in pravil za prevzemanje in delitev stroškov priključevanja novih proizvajalcev v omrežje.«.

15. člen

Za prvim odstavkom 66. člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»V programih podpor, ki se izvajajo na podlagi akcijskega načrta iz 13.b člena, so določene tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljive energije, da bi bili upravičeni do podpore iz teh programov. Če obstajajo evropski standardi, vključno z znaki za okolje, nalepke o energijski učinkovitosti in drugi tehnični referenčne sisteme, ki jih vzpostavijo evropski organi za standardizacijo, se tehnične specifikacije določijo na njihovi podlagi. «.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

16. člen

V drugem odstavku 66. b člena, se črta besedilo »in dobavitelje tekočih goriv za ogrevanje« ter besedilo »za pogonski namen«.

18. člen

Za 66. č členom se doda nov 66. d člen, ki se glasi:

»67. d člen

Center za podpore poleg nalog iz 64. p člena pripravlja in izvaja programe za informiranje, ozaveščanje in usposabljanje različnih ciljnih skupin o koristih in praktičnih vidikih razvoja in uporabe tehnologij za učinkovito rabo energije in za uporabo obnovljivih virov.

Pri pripravi in izvedbi programov iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo na lokalne skupnosti, center za podpore sodeluje z organi lokalne skupnosti, ki so pristojni za učinkovito rabo energije in obnovljive vire energije.

Center za podpore na svetovnem spletu objavi informacije o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije za različne kategorije oseb, in sicer:

- informacije o neto koristih, stroških ter energetski učinkovitosti naprav in sistemov za ogrevanje, hlajenje in proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov,
- informacije o programih podpore za ukrepe energijske učinkovitosti in obnovljivih virov energije,
- informacije o sistemih certificiranja oziroma inštalaterjih energetskih naprav za uporabo obnovljivih virov iz 7.b člena tega zakona in seznam certificiranih inštalaterjev,
- smernice za najboljšo kombinacijo obnovljivih virov energije, tehnologije z visokim izkoristkom ter daljinskega ogrevanja in hlajenja pri načrtovanju, projektiranju, gradnji in prenovi poslovnih, industrijskih in stanovanjskih območij,
- informacije o razpoložljivosti in okoljskih prednostih različnih obnovljivih virov energije namenjenih uporabi v prometu.

Center za podpore objavi geografski prikaz potencialov za uporabo obnovljivih virov energije in podatke o prejemnikih subvencij za projekte za povečanje učinkovitosti rabe energije in za uporabo obnovljivih virov energije, ki vključujejo ime oziroma firmo prejemnika, naslov prejemnika ter vrsto in velikost financiranega projekta. «.

18. člen

V četrtem odstavku 67. člena se črta besedilo »dobavitelje tekočih goriv za ogrevanje« in »za pogonski namen«.

V petem odstavku se črta besedilo »ter tekočih goriv za ogrevanje«.

19. člen

Besedilo 68. člena se spremeni tako, da se glasi:

»68. člen

Proizvodi, povezani z energijo (v nadaljnjem besedilu: proizvodi), se smejo dati na trg, v uporabo oziroma so lahko dostopni na trgu, ko je :

- narejena ocena skladnosti proizvoda,
- izdana izjava EU o skladnosti,
- izdelana tehnična dokumentacija v enem izmed uradnih jezikov držav članic EU,
- so označeni z znakom skladnosti CE ter
- so zagotovljene informacije za končne uporabnike v slovenskem jeziku.

Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora hraniti tehnično dokumentacijo, ki omogoča oceno skladnosti proizvoda, in izjavo EU o skladnosti, še 10 let po tem, ko je bil izdelan zadnji proizvod.

Če proizvajalec nima sedeža v Evropski uniji in v Evropski uniji nima pooblaščenega zastopnika, je izpolnjevanje zahtev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena dolžan zagotoviti uvoznik.

Dobavitelj ali distributer proizvodov mora na poziv nadzornega organa priskrbeti vso potrebno dokumentacijo, iz katere bo razvidna ustreznost proizvoda zahtevam za okoljsko primerno zasnovu.

Prepovedano je označevanje proizvoda z znaki, ki bi lahko zavajali uporabnike glede pomena ali oblike znaka CE.

Proizvodi, ki ne izpolnjujejo vseh zahtev glede okoljsko primerne zasnove, se lahko prikazujejo na sejnih, razstavah, demonstracijah in drugih dogodkih, če so vidno označeni, da ne bodo dani na trg in/ali v uporabo pred zagotovitvijo skladnosti.

Ministrstvo, pristojno za energijo, lahko izda predpis, s katerim podrobneje določi tehnične zahteve za okoljsko primerno zasnovu proizvodov, povezanih z energijo.

20. člen

Za 68. e členom se doda novi 68. f, člen, ki se glasi:

»68. f člen

Proizvodi smejo biti dani na trg ali v uporabo, ko:

- so zanje izvedeni merilni postopki,
- so opremljeni z nalepko o energijski učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: nalepka) in s podatkovno kartico proizvoda,
- je zanje izdelana tehnična dokumentacija, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov, ki jih vsebujeta nalepka in podatkovna kartica proizvoda.

Podatki na nalepki oziroma podatkovni kartici proizvoda morajo biti pravilni in v slovenskem jeziku

Dobavitelj mora hraniti tehnično dokumentacijo, ki omogoča oceno točnosti podatkov, ki jih

vsebudeta nalepka in podatkovna kartica proizvoda, še 5 let po tem, ko je bil izdelan zadnji proizvod. Če proizvajalca, pooblaščenega zastopnika ali uvoznika ni, je za hrambo tehnične dokumentacija odgovorna vsaka pravna ali fizična oseba, ki je dala proizvod na trg ali v uporabo.

Dobavitelj ali distributer proizvoda mora trgovcu brezplačno zagotoviti potrebne nalepke in podatkovne kartice proizvodov, pri čemer jamči za točnost podatkov na posredovani nalepki in podatkovni kartici.

Dobavitelj ali distributer mora na poziv nadzornega organa priskrbeti vso potrebno dokumentacijo, iz katere bo razvidna pravilnost podatkov na nalepki in podatkovni kartici proizvoda.

Trgovci morajo za proizvode, ki se prodajajo, razstavljajo ali dajejo v najem, končnemu uporabniku pred nakupom oziroma najemom ali ob razstavi izdelka posredovati podatke, ki so navedeni na nalepki proizvoda in podatkovni kartici proizvoda.

Oglaševanje proizvoda in promocijski material za proizvod mora vsebovati razred energijske učinkovitosti ali potrebne podatke o rabi energije.

Na proizvodih je prepovedano prikazovanje drugih nalepk, znakov, simbolov ali napisov, ki niso skladni z zahtevami tega zakona, če tako prikazovanje zavaja končne uporabnike v zvezi s porabo energije ali, drugih bistvenih virov med uporabo.

Prepovedano je zavajajoče oglaševanje energijskih značilnosti oziroma prihrankov proizvoda. Za zavajajoče oglaševanje se šteje navajanje napačnih ali pomanjkljivih informacij o energijski ali stroškovni učinkovitosti proizvoda glede na dopusten način njegove uporabe. Pri oglaševanju stroškov oziroma prihrankov, okoljskih ter drugih lastnosti proizvoda ni dopustno zamolčati ali manj vidno zapisati podatkov, ki so glede na način in namen uporabe proizvoda, bistveni.

Ministrstvo, pristojno za energijo, lahko izda predpis, s katerim podrobneje določi zahteve glede navajanja podatkov o energijski učinkovitosti pri različnih načinih prodaje, oddajanju v najem, oglaševanju, vsebino tehnične dokumentacije, osnovne zahteve izvedbenih ukrepov.

21. člen

Za devetim odstavkom 68. d člena se dodajo novi deseti, enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasijo:

»Cena energetske izkaznice je sestavljena iz stroška izdelave energetske izkaznice s strani izdajatelja in stroška prispevka za izdajo energetske izkaznice. Osnova stroška prispevka je odvisna od namembnosti, velikosti stavbe in števila posameznih enot stavbe, za katero se izda izkaznica. Podrobneje določi osnovo in višino prispevka vlada, upoštevajoč potrebe predvidenega nadzora in vodenja registrov, povezanih z energetskimi izkaznicami. Strošek prispevka za izdajo energetske izkaznice se plača pred vpisom v register energetskih izkaznic.

Ne glede na prejšnji odstavek mora lastnik večstanovanjskega objekta z vsaj štirimi etažnimi enotami pridobiti energetska izkaznico.

Pri prodaji in oddaji stavbe ali posameznega dela stavbe, mora lastnik pri oglaševanju navesti

razred energetske učinkovitosti stavbe ali posameznega dela stavbe iz energetske izkaznice.«.

22. člen

Za 72. členom se doda novi 72. a člen, ki se glasi:

»72. a člen:

Omrežnino za priključno moč plačajo uporabniki električnega omrežja kot enkratni pavšalni znesek glede na priključno moč (kW) ob prvi priključitvi na omrežje in ob vsakem povečanju priključne moči že obstoječega priključka, razen za začasne priključitve.«.

23. člen

V 87. členu se v točki c) spremeni prva alinea tako, da se glasi:

»- omrežnino za uporabo elektroenergetskih omreži in omrežnino za priključno moč, pri čemer se upoštevajo ugotovljena odstopanja od regulativnega okvira skladno s tretjim odstavkom 46. a člena tega zakona.«.

24. člen

Besedilo drugega odstavka 98. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Inšpekcijski nadzor nad okoljsko primerno zasnovo proizvodov povezanih z energijo iz 68. člena, in energijskim označevanjem in oglaševanjem proizvodov iz 68. f člena, ki so na trgu, izvaja inšpekcija, pristojna za trg. Okoljsko primerno zasnovo proizvodov povezanih z energijo iz 68. člena v uporabi nadzoruje energetska inšpekcija.«.

25. člen

Za 108. členom se dodata nova 108. a člen, ki se glasita:

»108. a člen

Pri nadzoru izpolnjevanja zahtev okoljsko primerne zasnove iz 68. člena in energijskega označevanja proizvodov iz 68. f člena imata energetska inšpekcija in inšpektor, pristojen za trg, poleg pooblastil po Zakonu o inšpekcijskem nadzoru in Zakonu o tržni inšpekciji še naslednja pooblastila:

- izvede ustrezne preglede in preskuse proizvodov glede skladnosti,
- v primeru dvoma o točnosti podatkov od dobavitelja ali distributerja zahteva, da se zagotovijo dokazila o točnosti podatkov, ki jih vsebujejo nalepke in podatkovne kartice proizvodov
- odredi odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti;
- zahteva potrebne informacije in vpogled v izdane listine o skladnosti ter tehnično dokumentacijo;
- brezplačno odvzema vzorce proizvodov;
- prepove uporabo listin o skladnosti za neskladne proizvode;
- zahteva, da so proizvodi pravilno označeni;
- odredi odstranitev nedovoljenih oznak in prepove nedovoljeno rabo nalepke;
- do predložitve dokazil o skladnosti proizvodov ali izpolnjevanja zahtev iz prvega odstavka 68. člena ali prvega odstavka 68. f člena tega zakona prepove dajanje proizvodov na trg, omeji njihovo dostopnost na trgu ali prepove njihovo uporabo;

- prepoved prikazovanja neskladnega proizvoda, dokler se ga ne označi z vidno navedbo, da proizvod ne bo dan v promet ali uporabo, dokler se ne zagotovi njegova skladnost;
- odredi odpravo ugotovljenih neskladnosti v primernem časovnem obdobju. Če se neskladnost nadaljuje, prepoved dajanje proizvoda na trg, omeji dostopnost proizvoda na trgu ali prepoved uporabo proizvoda;
- zahteva, da se proizvodi opremijo s predpisanimi nalepkami in podatki, odredi odstranitev nedovoljenih nalepk, znakov, simbolov ali napisov;
- v času, ki je potreben za izvedbo pregledov in preskusov, začasno prepoved dobavo, ponudbo dobave ali razstavljanje proizvodov, če obstaja utemeljen sum, da so ti proizvodi neskladni s predpisi;
- prepoved zavajajoče oglaševanje.

Če pristojni inšpekcijski organ ne razpolaga s potrebnim strokovnim znanjem ali opremo za odvzem in pregled / preskus vzorca, za izvedbo teh dejanj določi strokovnjaka ali organizacijo, ki ima potrebno strokovno znanje. Šteje se, da ima akreditirana organizacija potrebno strokovno znanje.

Inšpekcija je dolžna o začasni ali trajni prepovedi in/ali omejitvi trgovanja in/ali uporabe proizvodov na ustrezen način obvestiti javnost. Inšpekcija podatke o prepovedi posreduje tudi ministrstvu, pristojnemu za energijo, ki je o ukrepu prepovedi dolžno obvestiti Komisijo EU.

Ob prijavi s strani fizične ali pravne osebe, v kateri je izkazana verjetnost, da je izdelek na trgu ali v uporabi neskladen, je inšpektor dolžan ukrepati skladno z določili Zakona o inšpekcijskem nadzoru.«

KAZENSKE DOLOČBE

26. člen

Za 113. g členom se dodajo novi, 113. h, 113. i, 113. j, 113. k, 113. l in 113. m člen, ki se glasijo:

»113. h člen

Z globo od 5.000 do 125.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:
- ne imenuje osebe za sprejem in obravnavo pritožb gospodinjskih odjemalcev v zvezi z dobavo elektrike ali zemeljskega plina, skladno z 42. a. členom tega zakona;

Z globo od 5.000 do 125.000 evrov se za prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena kaznuje samostojni podjetnik posameznik.

Z globo od 2.000 do 10.000 evrov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika.

Za prekrške, določene v tem členu, se lahko v hitrem postopku izrečejo globe tudi v višjem znesku, kot je najnižja predpisana mera globe.

113. i člen

Z globo od 5.000 do 20.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba, z globo od 3.000 do 10.000 evrov pa se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno

opravlja dejavnost, če je v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj dal na trg oziroma začel uporabljati proizvod povezan z energijo, in:

- ni naredil ocene skladnosti proizvoda (1. alineja prvega odstavka 68. člena);
- ni podal izjave EU o skladnosti (2. alineja prvega odstavka 68. člena);
- ni izdelal oziroma ne hrani tehnične dokumentacije (3. alineja prvega odstavka in drugi odstavek 68. člena);
- ne priskrbi potrebne dokumentacije, iz katere bi nadzorni organ lahko ugotovil, ali je proizvod skladen (četrti odstavek 68. člena).
- ni zagotovil informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (5. alineja prvega odstavka 68. člena);
- je označil proizvod z znakom, ki uporabnike zavaja glede skladnosti (peti odstavek 68. člena).

Z globo od 500 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj ni označil proizvoda z znakom skladnosti CE (4. alineja prvega odstavka 68. člena).

Z globo od 250 do 500 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj stori prekršek iz prvega in drugega odstavka tega člena.

Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, z globo od 1.000 do 3.000 evrov pa se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot distributer ali uporabnik proizvoda:

- ni zagotovil informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (5. alineja prvega odstavka 68. člena);
- ne priskrbi potrebne dokumentacije, iz katere bi nadzorni organ lahko ugotovil, ali je proizvod skladen (četrti odstavek 68. člena).

Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot distributer ali uporabnik stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

113 .j člen

Z globo od 3.000 do 10.000 evrov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma z globo od 2.000 do 5.000 evrov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj dal na trg oziroma začel uporabljati proizvod in ni:

- zagotovil izvedbe merilnih postopkov (1. alineja prvega odstavka 68. f člena),
- opremil proizvodov z nalepko in podatkovno kartico (2. alineja prvega odstavka 68. f člena);
- zagotovil, da so podatki na nalepki in podatkovni kartici proizvoda pravilni (drugi odstavek 68.f člena);
- izdelal ali ne hrani tehnične dokumentacije, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov na nalepki in podatkovni kartici proizvoda (tretji odstavek 68. f člena).

Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelji oziroma distributer,:

- trgovcem ni brezplačno zagotovil potrebne nalepke in podatke s podatkovne kartice proizvoda (četrti odstavek 68. f člena);

- na poziv nadzornega organa ni priskrbel potrebne dokumentacije, iz katere bi bilo razvidna pravilnost podatkov na nalepki in podatkovni kartici proizvoda (peti odstavek 68. f člena).

Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj oziroma distributer stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

113. k člen

Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba oziroma z globo od 800 do 1.500 evrov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj, distributer ali trgovec:

- pri prodaji, razstavljanju ali dajanju proizvoda v najem, končnemu uporabniku ne zagotovi nalepke ali podatkov navedenih na nalepki in podatkovni kartici proizvoda v slovenskem jeziku (peti odstavek 68. f člena);

- oglašuje proizvode brez navajanja predpisanih podatkov (sedmi odstavek 68. f člena);

- pri oglaševanju navaja netočne podatke glede energijske učinkovitosti oziroma skuša prikriti bistvene podatke (deveti odstavek 68. f člena)

- proizvode opremi z drugimi nalepkami, znaki, simboli ali napisi, ki niso skladni, če tako prikazovanje lahko zmede končne uporabnike v zvezi s porabo energije ali, drugih bistvenih virov med uporabo (osmi odstavek 68. f člena).

Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti kot dobavitelj, distributer ali trgovec, stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

113.l člen

Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki ne prijavi izvajanje prenosa ali predelave CO₂ Agenciji za energijo, skladno s 32.h členom.

Z globo od 400 do 1000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti, stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

113. m člen

Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki v posameznem letu ne da na trg biogoriv ali drugih obnovljivih virov energije za transport v ustreznem deležu, skladno s 13.c členom.

Z globo od 400 do 1000 eurov se za prekršek kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki v zvezi z opravljanjem dejavnosti, stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.«

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

27. člen

Sistemska operaterja prenosnega in distribucijskega omrežja prvo poročilo na podlagi šestega odstavka 64. k člena posredujeja ministrstvu, pristojnem za energijo, do 30. junija. 2013.

28. člen

Četrta alineja tretjega odstavka 42. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 70/08)) se črta.

Doda se nov četrti odstavek, ki se glasi:

»Proizvajalci z napravami za proizvodnjo električne energije na lesno biomaso, ki so pridobili deklaracijo za proizvodno napravo OVE in potrdila o izvoru, vendar zaradi starosti naprave za proizvodnjo električne energije ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev podpore po tem zakonu, lahko prejemajo podporo določeno s Sklepom o cenah in premijah za odkup električne energije od kvalificiranih proizvajalcev električne energije (Uradni list RS, št. 65/2008) do 30.aprila 2012 na podlagi veljavnih pogodb s centrom za podpore in prenosa potrdil o izvoru, če dosegajo celotni izkoristek pretvorbe energije dovedene z biomaso v električno energijo in koristno toploto najmanj 60%.«.

29. člen

Dobavitelji morajo osebe iz 8. člena tega zakona imenovati v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

30. člen

Vlada mora najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona sprejeti predpise iz drugega odstavka 13 .c člena, drugega odstavka 13. d člena.

Ministrstvo, pristojno za energijo, najkasneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona sprejeme predpise iz sedmega odstavka 68. člena in desetega odstavka 68. f člena.

31. člen

Ministrstvo, pristojno za energijo, mora najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakon uskladiti Pravilnik o strokovnem usposabljanju in preizkusu znanja za upravljanje energetskega naprav (Uradni list RS, št. 41/09, 49/10 in 3/11).

Vlada mora najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladiti Uredbo o izdaji deklaracij za proizvodne naprave in potrdil o izvoru električne energije (Uradni list RS, št. 8/09).

32. člen

Zahteve iz prvega in drugega ali prvega in tretjega odstavka 31. aa. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08, 22/10 in 37/11 – Odl. US), , mora podjetje, ki ob uveljavitvi tega zakona opravlja dejavnost operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina, izpolniti do 3. marca 2012.

33. člen

Ministrstvo, pristojno za energijo, mora najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakon uskladiti Pravilnik o strokovnem usposabljanju in preizkusu znanja za upravljanje energetskih naprav (Uradni list RS, št. 41/09 in 3/11).

Vlada mora najkasneje v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona uskladiti Uredbo o izdaji deklaracij za proizvodne naprave in potrdil o izvoru električne energije (Uradni list RS, št. 8/09).

34. člen

Več stanovanjski objekt z vsaj štirimi etažnimi enotami, ki je bil zgrajen do leta 1980, mora pridobiti energetska izkaznico najkasneje do leta 2015. Večstanovanjski objekt z vsaj štirimi etažnimi enotami, ki je bil zgrajen po letu 1980, mora pridobiti energetska izkaznico najkasneje do leta 2030.

35. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Člen spreminja 1. člen, ki določa, katere direktive so v nacionalni pravni red prenesene z energetskega zakonom in sicer tako, da črta razveljavljene direktive in doda nove.

K 2. členu

Člen določa nekaj novih definicij, ki izhajajo iz direktiv navedenih v 1. členu, ki jih veljavni Energetski zakon nima.

K 3. členu

Sprememba določbe omogoča, da se v obstoječ sistem usposabljanja in certificiranja upravljavce energetskega naprav vključijo tudi inštalaterji energetskega naprav. S tem je prenesena določba tretjega odstavka člena 14. direktive o obnovljivih virih, ki določa, da morajo biti vzpostavljeni sistemi certificiranja inštalaterjev majhnih kotlov in peči na biomaso, solarnih fotovoltaičnih in solarnih termalnih sistemov, plitvih geotermalnih sistemov ter toplotnih črpalk. Člen direktive določa, da se lahko upošteva sedanje sisteme in strukture.

V Sloveniji imamo na podlagi veljavnega energetskega zakona vzpostavljen sistem ugotavljanja strokovne usposobljenosti s certificiranjem upravljavcev energetskega naprav. Tudi navedeni sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov so energetskega naprav. Vključitev inštalaterjev naprav na obnovljive vire v obstoječ je tako s pravnega kot z ekonomskega vidika najbolj smiselna. Poleg tega nam vključitev v obstoječ sistem, ki v praksi dobo deluje, omogoča relativno hiter začetek dejanskega izvajanja certificiranja. Sprememba člena energetskega zakona bo imela za posledico dopolnitev veljavnega Pravilnika o strokovnem usposabljanju in preizkusu znanja za upravljanje energetskega naprav (Uradni list RS, št. 41/09).

K 4. členu

Novi 13. b člen daje pravno podlago za pripravo nacionalnega akcijskega načrta za obnovljive vire energije. Obdobje za katerega je sprejet nacionalni akcijski načrt energetske učinkovitosti je določeno v direktivi o spodbujanju obnovljivih virov energije. Člen določa tudi pripravljalca akcijskega načrta, ki je ministrstvo pristojno za energijo, nivo sprejemanja in postopek posredovanja akcijskega načrta Evropski komisiji. Člen prenaša določbi prvega in drugega odstavka člena 4 direktive o obnovljivih virih.

Kljub temu, da je že v 13.a členu dana splošna podlaga za sprejem akcijskih načrtov na področju oskrbe in rabe energije, je potrebno za sprejem akcijskega načrta za obnovljive vire energije sprejeti svojo podlago. Akcijski načrt za obnovljive vire energije ni niti načrt, ki bi pokrival oskrbo niti načrt, ki bi pokrival rabo energije. V 13.a členu je določeno, da akcijske načrte pripravi ministrstvo za okolje ali ministrstvo za energijo. Ker je pristojnost nad področjem obnovljivih virov energije deljena, je v 13.b členu izrecno določeno, da je predlagatelj ministrstvo pristojno za energijo. Poleg tega je v istem odstavku določeno tudi obdobje za katerega akcijski načrt velja. Ta določba je potrebna za dosleden prenos določbe

direktive 2009/28/ES.

Prvi odstavek 13.b člena bo v korelacijskih tabelah naveden kot člen, ki prenaša določbo prvega odstavka četrtega člena direktive 2009/28/ES, ki določa, da vsaka država sprejme akcijski načrt. Akcijski načrt za obnovljive vire energije za obdobje do 2020 je Vlada RS že sprejela, kar bo navedeno v opombah h korelacijski tabeli.

Določena je vsebina akcijskega načrta, pri čemer je poleg ciljev in ukrepov za doseganje ciljev, dodan tudi razvoj omrežne infrastrukture, ki brez izrecne navedbe ne bi sodil v tak načrt. Določba prenaša določbo prvega odstavka člena 16 direktive o obnovljivih virih.

Člen določa obveznost poročanja o napredku pri doseganju ciljev s področja obnovljivih virov energije Evropski komisiji, s čemer prenaša tudi določbi prvega odstavka člena 22 direktive o obnovljivih virih.

Novi 13. c člen določa, da morajo Distributerji plinastih in tekočih goriv za transport dosegati delež obnovljivih virov v količini goriv, ki jo prodajo in sicer v višini, kot je določena v akcijskem načrtu za obnovljive vire energije. To je osnovna obveznost; mehanizmi in ukrepi za doseganje bodo določeni v vladni uredbi. Prav tako bodo v vladni uredbi določen tudi način spremljanja izvajanja te obveznosti.

Dodani sta še dve določbi in sicer o trajnostnih merilih in o načinu izračuna v primeru biogoriv iz odpadkov. Določeno je, da se za izpolnjevanje obveznosti štejejo le biogoriva, ki izpolnjujejo trajnostna merila skladno s predpisi s področja varstva okolja, ki urejajo trajnostna merila za biogoriva. Določba se nanaša na Uredbo o trajnostnih merilih za biogoriva in emisiji toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva, ki je v pripravi. Uredba bo izdana na podlagi Zakona o varstvu okolja.

Določeno je tudi, da se količina na podlagi biogoriv, proizvedenih iz odpadkov, ostankov, neživilske celuloze in lesne celuloze upošteva kot dvakratnik prispevka drugih biogoriv. Ta določba prenaša določbo drugega odstavka člena 21 Direktive 2009/28/ES.

K 5. členu

Sprememba v 5. členu je povezana z 22. in 23. členom tega zakona, kot tudi z uvedbo nove definicije »omrežnina za priključno moč«. Besedilo 5. člena dopolnjuje 27. člen, kjer je določen način določanja omežnine. Ker se s predlogom zakona zaradi odločitve Ustavnega sodišča Republike Slovenije uvaja pravna podlaga za »omrežnino za priključno moč«, je 27. člen dopolnjen tako, da je jasno razvidno, da je tudi določitev omrežnine za priključno moč naloga agencije za energijo. Tudi omrežnina za priključno moč se določa po enakih načelih kot omrežnina.

K 6. členu

Z 31. aa. členom se predlaga delna implementacija Direktive 2009/73/ES in sicer tako, da se v slovenski pravni red implementirajo določbe Direktive 2009/73/ES, ki se nanašajo na lastniško ločevanje podjetij ali pa tako, da se na podlagi določbe osmega odstavka 9. člena Direktive 2009/73/ES Republika Slovenija odloči, da ne bo uporabljala določb, ki se nanašajo na ločevanje prenosnih sistemov temveč, da bo ravnala skladno z določbami četrtega poglavja Direktive. Določbe IV. poglavja Direktive pa so določbe, ki urejajo delovanje neodvisnega operaterja prenosnega sistema, in sicer njihova sredstva, opremo, osebje in identiteto, zagotavljajo neodvisnost operaterja prenosnega sistema, neodvisnost osebja in upravljanja operaterja prenosnega sistema, imenovanje in sestavo nadzornega

organa, pripravo programa za zagotavljanje skladnosti in imenovanje nadzornika za skladnost ter urejajo vprašanja razvoja omrežij in pristojnosti glede naložbenih načrtov.

S predlagano zakonsko rešitvijo se lahko podjetja plinskega gospodarstva, ki so vertikalno integrirana in se ukvarjajo tako s tržno dejavnostjo dobave zemeljskega plina, kakor tudi z regulirano dejavnostjo systemskega operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina, odločijo, da bodo izpolnjevala pogoje lastniškega ločevanja, ki jih zahteva Direktiva 2009/73/ES v členu 9.(1-7) ali pa, da bodo ostala vertikalno integrirana podjetja, in da bo podjetje, ki v tem vertikalno integriranem podjetju opravlja dejavnost systemskega operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina in je imelo na dan 3. septembra 2009 v lasti prenosni sistem, izpolnilo zahteve iz IV. poglavja Direktive 2009/73/ES.

Upoštevanje določilo enajstega odstavka 9. člena Direktive se s takšno zakonsko rešitvijo podjetju, ki izvaja dejavnost systemskega operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina tudi omogoči oziroma se mu ne prepreči, da sprejme ukrepe za izpolnjevanje zahtev po lastniškem ločevanju.

V četrtem do devetem odstavku predlagane zakonske rešitve pa je v slovenski pravni red implementirana Direktiva v delu, ki se nanaša na certificiranje operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina in imenovanje le-tega.

K 7. členu

Slovenija se je na osnovi že v času priprave direktive podanega stališča odločila, da na njenem območju ne bo geoloških skladišč CO₂. Ker pa direktiva 31/2009 predvideva tudi transport zajetega CO₂ do skladišč, je seveda možno, da bi se tak transport pojavil tudi na območju Republike Slovenije: ali iz Slovenije ali preko Slovenije. Za ta, sicer malo verjeten namen, pa je potrebno v zakonu določiti elemente, ki bodo določali pogoje delovanja takega omrežja.

Člen 5 tako določa pogoje v zvezi z delovanjem prenosnega omrežja CO₂ in dostopanjem do tega omrežja za primer, če bi se na ozemlju Slovenije pojavil tranzitni cevovod za CO₂ ali če bi podjetje iz Slovenije skladiščilo CO₂ v drugi državi, za kar bi potrebovalo primerno cevno transportno infrastrukturo..

Člen določa naslednje :

-v novem 32.g členu določa dogovorjene pristojnosti na tem področju ter odločitev Republike Slovenije, da na območju RS ne načrtuje geološkega shranjevanja ogljikovega dioksida. Agenciji za energijo se s tem členom nalaga pristojnost v zvezi s spori glede dostopa do omrežja. Dostop do omrežja je načelno enak kot pri zemeljskem plinu, ki ga Agencija za ureja.

- v novem 32.h členu določa pogoje transparentnega in nediskriminatornega dostopa do omrežja. Upravljalca je v primeru utemeljenih razlogov sicer upravičen do zavrnitve dostopa do omrežja, vendar mora v tem primeru izvesti analizo možnih ukrepov za povečanje kapacitete. Člen prav tako nalaga Agenciji pripravo akta , ki bo določal vsebine obveznega poročanja.

- v novem 32.i členu določa pristojnos Agencije za energijo v sporih v zvezi z dostopom do prenosnega omrežja CO₂ in njeno vlogo v primeru čezmejnih prenosnih omrežij.

K 8. členu

Ta člena implementirata zahteve električne in plinske direktive 2003/54/ES in 2003/55/ES). Ta v 3. členu v 5 odstavku določa naslednje:

»5. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, da zaščitijo končne odjemalce in poskrbijo zlasti za ustrezne nadzorne ukrepe za zaščito ranljivih odjemalcev, skupaj z ustreznimi ukrepi, ki pomagajo preprečiti njihov odklop. V tej zvezi lahko sprejmejo ustrezne ukrepe za zaščito končnih odjemalcev v odmaknjenih območjih. Zagotoviti morajo visoko raven varstva potrošnikov, zlasti glede preglednosti splošnih pogodbenih pogojev, splošnih informacij in mehanizmov za reševanje sporov. Države članice morajo upravičenim odjemalcem zagotoviti dejansko možnost zamenjave dobavitelja. Vsaj kar zadeva gospodinjske odjemalce, morajo ti ukrepi vključevati tudi ukrepe, navedene v Prilogi A.«

V prilogi A pa pod točko (f) piše naslednje:

»Brez poseganja v pravila Skupnosti o varstvu potrošnikov, zlasti v Direktivo 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta1 in Direktivo Sveta 93/13/ES2, je namen ukrepov iz člena 3 zagotoviti odjemalcem:

....

(f) pravico do preglednih, enostavnih in poceni postopkov pri obravnavi njihovih pritožb. Takšni postopki morajo omogočati pošteno in hitro reševanje sporov in določati sistem povračil in/ali odškodnin, če je to upravičeno. Pri teh postopkih se, kjer je to mogoče, upoštevajo načela, ki jih določa Priporočilo Komisije 98/257/ES1;«

Podobno določilo najdemo v plinski direktivi v členu 3/3 v povezavi s točko f iz Priloge A.

Tako električna kot plinska direktiva torej v okviru varstva potrošnikov državam članicam nalagata, da omogočijo odjemalcem elektrike in zemeljskega plina možnost enostavnih in poceni postopkov pri obravnavi njihovih pritožb, ki morajo omogočati hitro in pošteno reševanje sporov in določati sistem povračil ali odškodnin, če je to upravičeno.

S sodnimi postopki takšnega sistema v Sloveniji ne moremo vzpostaviti. Ravno tako te zahteve ne izpolnjuje upravni postopek, saj slednji pokriva le spore v zvezi z omrežnino, ne pa sporov v zvezi z dobavo električne energije. Niti sodni spor niti upravni postopek pa ne moreta izpolniti zahteve po sistemu povračil ali odškodnin.

Problem potrošniških sporov pri oskrbi z elektriko in zemeljskim plinom so razmeroma nizki zneski, ki nastopajo v sporih. To potrošnike odvrača od sporov, če niso postopki zelo enostavni in poceni ali celo brezplačni. Zato je potrebno določiti način izvensodnega reševanja potrošniških sporov na področju oskrbe z elektriko in zemeljskim plinom. Novi 42. a člen dobaviteljem samim nalaga, da imenuje eno ali več oseb za sprejem in obravnavo pritožb gospodinjskih odjemalcev v zvezi z dobavo. Taka oseba je lahko imenovana tudi s strani združenja dobaviteljev, pri čemer pa je članstvo v takem združenju prostovoljno. Neodvisnost te osebe je zagotovljena z upoštevanjem priporočil Evropske komisije 98/257/ES.

K 9. členu

60. člen zakona nalaga soglasje države oz. lokalne skupnosti za prodajo, odsvojitve ali obremenitev vseh infrastrukturnih objektov, tudi proizvodnih. Skladno z direktivama 2003/54/ES in 2003/55/ES sta proizvodnja zemeljskega plina in elektrike tržni dejavnosti, za kateri morajo veljati nediskriminatorni pogoji poslovanja na trgu za vse potencialne ponudnike. Obstoječa določba zakona, ki onemogoča prodajo, odsvojitve ali obremenitev proizvodnih objektov brez soglasja vlade ali lokalne skupnosti je ocenjena kot omejujoča za investitorje, predvsem pa kot diskriminatorna in neskladna z določbama omenjenih direktiv.

K 10. členu

61. člen zakona določa, da na infrastrukturi ni mogoča izvršba, kar velja tudi za proizvodne objekte. Skladno z direktivama 2003/54/ES in 2003/55/ES (enako tudi v direktivah 2009/72 in 2009/73) sta proizvodnja zemeljskega plina in elektrike tržni dejavnosti, za kateri morajo veljati nediskriminatorni pogoji poslovanja na trgu za vse potencialne ponudnike. Obstoječa določba zakona je ocenjena kot omejujoča za investitorje, predvsem pa kot diskriminatorna in neskladna z določbama omenjenih direktiv.

K 11. členu

Izdajanje potrdil o izvoru sta že do sedaj zahtevali tako Direktiva 2001/77/ES o spodbujanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov, kot tudi Direktiva 2004/8/ES o spodbujanju soproizvodnje. Ker v teh direktivah ni bilo določene standardne velikosti potrdil o izvoru in časovno omejenega roka veljavnosti teh potrdil, so države članice to določile po svoji presoji, zato je prišlo do razlik. V Sloveniji je bila določena standardna velikost 1kWh in priznana veljavnost potrdil za dobo petih let.

Predlog besedila člena določa za potrdila o izvoru standardno velikost, njihovo veljavnost in možnosti v zvezi z njihovo uporabo za proizvajalce električne energije. Določeno je, da so po novem potrdila o izvoru standardne velikosti 1 MWh, ter da je mogoče potrdila o izvoru uporabiti le v 12 mesecih od zadnjega dneva proizvodnje zadevne enote energije, za katero je bilo izdano potrdilo (Direktiva 2009/28/ES v členu 15/3).

Zakon določa, da se ne morejo uporabljati potrdila o izvoru za dokazovanje doseženih deležev OVE v primeru, ko se je proizvedla električna energija na podlagi skupnih projektov ali programov podpor z drugimi državami članicami na osnovi določb od členov 5 do 11 Direktive 2009/28/ES, če se Republika Slovenija s tem ne strinja in o tem ni bila obveščena Evropska komisija.

K 12. členu

Z novim odstavkom se na podlagi šestega odstavka 5. člena direktive 2004/8/ES in devetega in desetega odstavka 15. člena Direktive 2009/28/ES v naš pravni red prenašajo zahteve po medsebojnem priznavanju izdanih potrdil o izvoru med državami članicami ter spoštovanje odločitev Komisije Evropskih skupnosti o priznavanju potrdil v primeru sporov.

K 13. členu

Direktiva 2009/28/ES o spodbujanju rabe energije iz obnovljivih virov v (j) pododstavku drugega odstavka 2. člena določa, da je potrdilo o izvoru elektronski dokument, in s petim odstavkom 15. člena državam članicam nalaga, da vzpostavijo ustrezne mehanizme, s katerimi zagotovijo, da se potrdila o izvoru izdajo, prenesejo in razveljavijo elektronsko ter da so natančna, zanesljiva in zaščitena pred goljufijami. Ta obveznost hkrati z ustaljeno prakso Evropskega združenja izdajateljev AIB (Association of Issuing Bodies), predpostavlja vzpostavitev elektronskega registra. Predlagana sprememba 64.i člena Energetskega zakona je potrebna, saj ureja izvajanje posameznih nalog v zvezi registrom potrdil o izvoru natančneje, upoštevajoč prakso ločitve tehničnega upravljavca (»CMO – central monitoring office«) in izdajatelja, ki vodi sistem (»IB – issuing body«). Zato že od uvedbe izdajanja potrdil o izvoru vodi register potrdil Agencija za energijo, tehnično upravljanje in vzdrževanje registra pa je zagotovljeno v okviru centra za podpore na Borzenu- organizatorju trga, kar je z novo določbo v zakonu bolj jasno določeno.

K 14. členu

V četrtem odstavku 16. člena Direktive 2009/28/ES je določeno, da morajo države članice do 30 junija 2011 pregledati okvire in pravila za prevzemanje in delitev stroškov za tehnične adaptacije, kot so povezave v omrežje in ojačitve omrežja ter nediskriminatorno izvajanje omrežnih pravil pri priključevanju novih proizvajalcev električne energije. Tak pregled je potrebno nato izvajati vsaki dve leti, zato je potrebno zagotoviti sodelovanje obeh operaterjev električnega omrežja.

K 15. členu

Člen daje pravno podlago za določitev minimalne tehnične specifikacij, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, da bi bili deležni podpor iz programov podpor. Člen dodatno določa, da se pri določitvi tehničnih specifikacij uporabijo evropski standardi, s čemer je zagotovljeno nemoteno delovanje enotnega trga.

Ker se evropski standardi nenehno spreminjajo, člen določa, da se tehnične specifikacije določijo v programih podpor. Istočasno je določeno, da morajo biti programi podpor opredeljeni v akcijskem načrtu za obnovljive vire energije. Določba prenaša določbo drugega odstavka člen 13 Direktive 2009/28/ES.

K 16. členu

Člen prenaša določbe šestega odstavka člena 13. direktive o spodbujanju OVE. S spremembo v tem in naslednjem členu prenašamo pristojnost izvajanja programov za povečanje energetske učinkovitosti z dobaviteljev tekočih goriv za ogrevanje na Eko sklad. S tem zagotavljamo sredstva za dodeljevanje subvencij za kotle na lesno biomaso, sončne kolektorje in toplotne črpalke v gospodinjstvih

K 17 členu

Člen določa naloge na področju informiranja in ozaveščanja ter usposabljanja različnih ciljnih skupin o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije. Člen za izvajanje teh nalog določa center za podpore, ki je notranja organizacijska enota Borzen-a. Člen prenaša določbe člena 14 Direktive 2009/28/ES.

K 18. členu

Enako kot pri 16. členu.

K 19. členu

Proizvod, povezan z energijo ni le tisti proizvod, ki uporablja, proizvaja, prenaša ali meri energijo, temveč so vključeni vsi proizvodi, ki bi pri uporabi lahko prispevali k bistvenim prihrankom energije. Zato v to skupino sodijo tudi proizvodi, ki se uporabljajo pri gradnji, kot so okna, izolacijski materiali in nekateri izdelki, ki se uporabljajo v povezavi z vodo, kot so ročne prhe in pipe.

Da se proizvodi, povezani z energijo, ki so skladni z zahtevami po okoljsko primerni zasnovi, določenimi v izvedbenih ukrepih, lahko dajo na notranji trg oziroma uporabo in se prosto gibajo po državah ES, bi morali biti označeni z znakom „CE“ in opremljeni z dodatnimi informacijami. Da pa se proizvod, povezan z energijo lahko označi z znakom CE, mora biti predhodno narejena ocena skladnosti proizvoda v skladu z zahtevami izvedbenega predpisa za posamezen proizvod, izdana izjava ES o skladnosti, ki je lahko v enem od jezikov držav

članic EU, izdelana mora biti tehnična dokumentacija. Za trženje v R Sloveniji mora biti proizvod opremljen oziroma ga morajo spremljati informacije za potrošnike v slovenskem jeziku, kot je to predpisano v posameznem izvedbenem predpisu. Prepovedano je označevanje proizvoda, povezanega z energijo z znakom skladnosti CE, če ta ne izpolnjuje zahtev izvedbenega predpisa, in se s tem zavaja potrošnike glede lastnosti proizvoda.

Izjemoma je dovoljeno na sejnih, razstavah, demonstracijah ali podobnih dogodkih prikazovati proizvode, ki ne izpolnjujejo zahtev tega zakona in ustreznega izvedbenega predpisa. Tak proizvod mora biti vidno označen, da ni namenjen za dajanje na trg ali v uporabo.

Ministrstvo, pristojno za energijo, bo najkasneje v roku 3 mesecev po uveljavitvi tega zakona sprejelo tudi Pravilnik o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo, s katerim bo v celoti preneslo direktivo 2009/125/ES v slovenski pravni red.

K 20. členu

Novi 68. f člen določa, da se proizvodi, povezani z energijo, ki so skladni z zahtevami glede energijskega označevanja, lahko dajo na notranji trg in prosto gibajo po tržiščih držav ES, morajo biti opremljeni z nalepko o energijski učinkovitosti in podatkovno kartico proizvoda. Ker morajo biti podatki na nalepki oziroma podatkovni kartici proizvoda pravilni, je pred tem potrebno izvesti merilne postopke in izdelati tehnično dokumentacijo, iz katere bo razvidna točnost podatkov, ki jih vsebujeta nalepka in podatkovna kartica. Nalepka in podatkovna kartica proizvoda morata biti v jeziku države, kjer se proizvod trži.

Za izdelavo tehnične dokumentacije sta v prvi vrsti odgovorna proizvajalec oziroma njegov pooblaščen zastopnik. V kolikor teh dveh ni v EU, prevzame njuno odgovornost glede zagotavljanja informacij v povezavi z nadzorom uvoznik oziroma vsaka pravna ali fizična oseba, ki je dala proizvod povezan z energijo na trg, v uporabo ali omogočila njegovo dostopnost na trgu. Dostop do tehnične dokumentacije mora biti omogočen še pet let po tem, ko je bil izdelan zadnji proizvod, nadzornemu organu pa mora biti dostavljena v desetih delovnih dneh po prejetju zahteve nadzornega organa za dostavo.

Potrošniki oziroma kupci proizvoda, povezanega z energijo morajo pred nakupom imeti možnost seznaniti se z lastnostmi proizvoda glede energijske učinkovitosti. Zato morajo trgovci, ki prodajajo te proizvode zagotoviti te informacije. To velja ne glede na vrsto prodaje: v primeru klasične prodajalne, mora biti energijska nalepka nameščena na razstavljenem proizvodu, pri prodaji preko spleta ali kataloški prodaji mora biti ta podatek napisan pri tehničnih podatkih proizvoda. Tudi proizvodi, ki se oddajajo v najem, morajo biti opremljeni z energijsko nalepko (npr. nalepljena na sam proizvod ali pa priložena navodilom za uporabo). Prav tako pa mora biti opremljen s podatki o energijski učinkovitosti ves promocijski material in oglasi (ne glede ali gre za elektronsko ali tiskano obliko).

Ker imajo ti podatki ključno vlogo pri delovanju tržnih sil, bodo uvedene enotne nalepke za vse proizvode istega tipa. Obliko in vsebino nalepke predpisujejo delegirane Uredbe Evropske komisije, ki so v celoti zavezujoče in se neposredno uporabljajo v vseh državah članicah. Zaradi tega je tudi prepovedano nameščanje nalepk, ki niso skladne z uredbami, na proizvode, saj bi lahko zavajale kupce glede svojih lastnosti. Minister, pristojen za energijo, bo najkasneje v roku 3 mesecev po uveljavitvi tega zakona sprejelo tudi Pravilnik o navajanju porabe energije in drugih virov z energijskimi nalepkami in standardiziranimi podatki za proizvode, povezane z energijo, katera bo v celoti prenesla direktivo 2010/30/EU v slovenski pravni red.

K 21 členu

Določbe prenašajo določbe šestega odstavka člena 14. direktive o spodbujanju OVE, ki določa, da države članice ob sodelovanju z lokalnimi in regionalnimi organi razvijejo primerne programe obveščanja, osveščanja, usmerjanja in/ali usposabljanja ter tako državljanke obveščajo o koristih in praktičnih vidikih razvoja in uporabe energije iz obnovljivih virov. Ukrep energetske izkaznice predstavlja instrument za povečanje energetske učinkovitosti v stavbah. Glavni cilj energetske izkaznice ni samo podajanje informacije o energetske lastnosti stavbe, ampak predvsem informiranje naročnika energetske izkaznice o možnih ukrepih za povečanje energetske učinkovitosti na stavbi. To pa je zelo povezano in usmerjeno v informiranje uporabe obnovljivih virov energije. Dodane določbe bodo omogočile izdajo in ustrezno izdelavo energetske izkaznice.

K 22. členu

Novi 72. a, novi 113. h . člen

14.4 2011 je Ustavno sodišče v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti, začetem z zahtevo Računskega sodišča RS, sprejelo odločbo, s katero je med drugim (točki 5 in 6) razveljavilo 20., 21. in 34. člen Splošnih pogojev za dobavo in odjem električne energije iz distribucijskega omrežja električne energije (Uradni list RS, št. 126/07), kjer se nanašajo na povprečni strošek priključevanja (PSP). Členi so razveljavljeni z odložitvijo do 1.1.2012. Razlog za neskladje je, da PSP ni nikjer omenjen v EZ, kot oblika javne dajatve pa je nujna zakonska podlaga. Za odpravo neskladja je torej potrebno dopolniti EZ in potem še ustrezno na novo sprejeti Splošne pogoje, ki jih izdaja SODO. Vsebinsko plačevanje povprečnih stroškov priključevanja sicer ni sporno, zato je Računsko sodišče tudi dotične člene razveljavilo z odložnim rokom. V predlaganih dveh spremembah torej v EZ uvajamo novo vrsto omrežnine, »omrežnino za priključno moč«. Gre torej za eno od tarifnih postavk pri pobiranju omrežnine, ki se pobira ob prvi priključitvi ali ob povečanju priključne moči. Prav novi priključki in povečane priključne moči namreč odločilno vplivajo na potrebe po razvoju omrežja, tarifne postavke za omrežnino pa so zastavljene stroškovno. V bistvu gre za rezervacijo moči v omrežju, ki mora biti odjemalcu na voljo od priključitve naprej. Vzpostavitev in vzdrževanje te rezervacije prinašata operaterju strošek, ne glede na to, v kolikšni meri uporabnik omrežja dejansko uporablja omrežje. Opremljen je namen te postavke, kot tudi način plačevanja. V 87. členu so naloge agencije dopolnjene z določanjem tudi te omrežninske postavke.

Plačilo novih uporabnikov omrežja ob prvi priključitvi ali ob povečanju priključne moči ima sicer že dolgo tradicijo, že iz časov pred liberalizacijo trge z električno energijo. Zaradi svoje ekonomske upravičenosti se je ta prispevek obdržal tudi v omrežninskih postavkah, ki jih po liberalizaciji določa Agencija za energijo. Gre za velik del sredstev, s katerim se financira delovanje elektroenergetskega sistema in brez katerega bi se pač morale precej dvigniti druge postavke omrežnine. Plačevanje stroškov, povezanih z novimi priključitvami bi torej morali sorazmerno porazdeliti na obstoječe uporabnik omrežja. Nujen je torej sprejem zakonske podlage za to tarifno postavko omrežnine pred 1.1.2012, da se lahko sedanji sistem ohrani.

K 23. členu

Enako kot k 22. členu.

K 24. členu

Člen spreminja 98. člen EZ in sicer usklajuje termine z direktivama 2009/125/ES in 2010/30/EU. Pooblastilo za izvajanje nadzora ostaja enako, kot je bilo doslej. Proizvode, ki se nahajajo na tržišču bo glede prisotnosti in pravilnosti energijskih nalepk ter okoljsko primerne zasnove (19. in 20. člen) nadzorovala inšpekcija pristojna za trg, zahteve glede okoljsko primerne zasnove za proizvode, ki pa pridejo na področje R Slovenije direktno v uporabo (npr. direktno v proizvodni proces, ali k uporabniku) pa bo nadzorovala inšpekcija pristojna za energijo.

K 25. členu

Novi 108.a člen določa upravne ukrepe v primeru neizpolnjevanja zahtev glede okoljsko primerne zasnove in energijske učinkovitosti proizvodov povezanih z energijo, kot je določeno v direktivah 2009/125/ES in 2010/30/EU.

K 26. členu

Novi 113. i, 113. j, 113. k in, 113. l členi določajo kazenske sankcije v primeru neizpolnjevanja določb novih 68. in 68. f členov. Sankcije se po teži in obveznostih razlikujejo glede na nivo odgovornosti. Proizvajalec, njegov pooblaščen zastopnik ali uvoznik imajo glede skladnosti proizvodov vsekakor večjo odgovornost kot distributer, ki omogoča dostopnost proizvoda, ki se je že nahajal na tržišču EU, v R Sloveniji. Prav tako so sankcije diferencirane glede na obliko gospodarskih družb: za samostojne podjetnike posameznike so sankcije nižje kot pa za pravne družbe.

Novi 113. m člen določa kazensko sankcijo za neizpolnjevanje novega 32.h člena.

K 27. členu

V četrtem odstavku 16. člena Direktive 2009/28/ES je določeno, da morajo države članice do 30 junija 2011 pregledati okvire in pravila za prevzemanje in delitev stroškov za tehnične adaptacije, kot so povezave v omrežje in ojačitve omrežja ter nediskriminatorno izvajanje omrežnih pravil pri priključevanju novih proizvajalcev električne energije. Tak pregled je potrebno nato izvajati vsaki dve leti. Prvi pregled je bil v letu 2011 že opravljen, ker je Ministrstvo od operaterjev zahtevalo poročila, prehodna določba pa je potrebna za naprej, da se zagotovi redno poročanje.

K 28. členu

Ko je bila v letu 2008 uvedena nova podporna shema s spremembo EZ-C, je bilo za vse prejšnje kvalificirane proizvodne naprave, ki zaradi starosti proizvodnih naprav v novi shemi niso več upravičene do podpore, predvideno, da lahko dobivajo podporo po stari shemi do konca leta 2011. Ker so med njimi tudi proizvodne naprave OVE-toplarne na lesno biomaso, ki proizvedeno toploto oddajajo v sisteme za distribucijo toplote, bi prekinitve podpore tem proizvajalcem sredi kurilne sezone pomenila nerešljiv problem za končne odjemalce toplote. Proizvajalci toploto proizvajajo v soproizvodnji z električno energijo, ki je zaradi cen lesne biomase predraga, da bi jo lahko konkurenčno prodali in bodo brez podpore, ki pokriva to razliko, prisiljeni ugasniti proizvodne naprave. S to prehodno določbo se bo zagotovilo proizvodnjo toplote do konca kurilne sezone, drugače se bo oskrba s toploto končala 31.12.2011.

K 29. členu

Dobaviteljem morajo v skladu z določbo 42.a člena v treh mesecih od uveljavitve tega zakona imenovati mediatorje.

K 30. členu

Člen določa rok za sprejetje predpisov vlade in pristojnega ministrstva.

K 31. členu

Člen določa rok za uskladitev predpisov vlade in pristojnega ministrstva.

K32. členu

S predlaganim 31. členom se določi skrajni rok, v katerem mora zahteve iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 31. a a. člena izpolnjevati podjetje, ki opravlja dejavnost operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina. Rok 3. marec 2012 je določen v prvem odstavku 9. člena Direktive.

K 33.členu

S predlaganim 31. členom se določi skrajni rok, v katerem mora zahteve iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 31. a a. člena izpolnjevati podjetje, ki opravlja dejavnost operaterja prenosnega sistema zemeljskega plina. Rok 3. marec 2012 je določen v prvem odstavku 9. člena Direktive.

K 34. členu

Prehodna določba določa roke in zavezance za pridobitev energetske izkaznice za več stanovanjski objekt z vsaj štirimi etažnimi enotami.

Za objekt, ki je bil zgrajen do leta 1980, morajo lastniki pridobiti energetske izkaznice najkasneje do leta 2015. Več stanovanjski objekt z vsaj štirimi etažnimi enotami, ki je bil zgrajen po letu 1980, pa mora pridobiti energetske izkaznice najkasneje do leta 2030.

K 35. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona in sicer naslednji dan po objavi.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen

Ta zakon določa načela energetske politike, pravila za delovanje trga z energijo, načine in oblike izvajanja gospodarskih javnih služb na področju energetike, načela zanesljive oskrbe in učinkovite rabe energije ter pogoje za obratovanje energetskih postrojenj, pogoje za opravljanje energetske dejavnosti, ureja izdajanje licenc in energetskih dovoljenj ter organe, ki opravljajo upravne naloge po tem zakonu.

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske skupnosti:

- Direktiva 2003/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih za notranji trg z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 96/92/ES (UL L št. 176 z dne 15.7.2003),
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES (UL L št. 176 z dne 15.7.2003),
- Direktiva Sveta 2004/67/ES z dne 26. aprila 2004 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom (UL L št. 127 z dne 29.4.2004),
- Direktiva 2001/77/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. septembra 2001 o spodbujanju proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije na notranjem trgu z električno energijo (UL L št. 283 z dne 27.10.2001),
- Direktiva 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo in o spremembi Direktive 92/42/EGS (UL L št. 52 z dne 21.4.2004),
- Direktiva 2002/91/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o energetske učinkovitosti stavb (UL L št. 1 z dne 4.1.2003). Prenos Direktive 2002/91/ES v zvezi z metodologijo za izračun in zahtevami za energetske učinkovitost stavb ureja zakon, ki ureja gradnjo objektov, redne preglede kotlov pa ureja zakon, ki ureja varstvo okolja,
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/89/ES o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z električno energijo in naložb v infrastrukturo (UL L št. 33 z dne 4.2.2006, str. 22),
- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/32/ES z dne 6. julija 2005 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, ki rabijo energijo, in o spremembi Direktive Sveta 92/42/EGS ter direktiv 96/57/ES in 2000/55/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 191 z dne 22. julija 2005, str. 29),
- Direktiva Evropskega Parlamenta in Sveta 2006/32 z dne 5. aprila 2006 o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/76/EGS (UL L št. 114 z dne 27.4.2006, str. 64).

4. člen

V tem zakonu uporabljeni pojmi pomenijo:

- bilančna pogodba: je pravni posel in drugo razmerje, s katerim pravna ali fizična oseba z organizatorjem trga za električno energijo uredi dobavo izravnalne energije in finančno poravnavo odstopanj v primeru neizravnane bilance, s čimer se pravna ali fizična oseba uvrsti v bilančno shemo in pridobi status člana bilančne sheme oziroma organizator trga oblikuje bilančno skupino za potrebe izvajanja posameznih dejavnosti iz obsega gospodarske javne službe;
- biomasa: je biorazgradljiva frakcija izdelkov, ostankov in odpadkov iz kmetijstva

(vključujoč rastlinske in živalske substance) ter gozdarstva in lesne industrije, kot tudi biorazgradljiva frakcija industrijskih in komunalnih odpadkov, katerih energetska uporaba dovoljujejo predpisi o ravnanju z odpadki;

- celotni izkoristek sproizvodnje: je kvocient med letno vsoto proizvedene električne in mehanske energije ter koristne toplote in energijskim vložkom goriva, izračunanim na podlagi "neto kurilne vrednosti" goriv (imenovani tudi "spodnja kurilna vrednost"), ki se porabi za proizvodnjo toplote v sproizvodnji, ter bruto proizvodnjo električne in mehanske energije;
- cena za uporabo omrežja: je cena, ki jo odjemalec električne energije oziroma zemeljskega plina plača za dostop do omrežij in je sestavljena iz omrežnine ter dodatkov k omrežnini iz trinajste alineje, katerih višino določi Vlada Republike Slovenije;
- daljinsko ogrevanje: je distribucija in dobava toplote ali hladu iz omrežij za distribucijo, ki se uporablja za ogrevanja ali hlajenje prostorov ter za pripravo sanitarne vode;
- dejavnost systemskega operaterja: je prenos oziroma distribucija električne energije ali zemeljskega plina ter upravljanje, vzdrževanje, obratovanje in razvoj prenosnega oziroma distribucijskega omrežja, skladišča zemeljskega plina ali terminala za utekočinjen zemeljski plin;
- deklaracija za proizvodno napravo: je odločba, ki jo izda Javna agencija Republike Slovenije za energijo (v nadaljnjem besedilu: Agencija za energijo) proizvajalcu električne energije za posamezno napravo za proizvodnjo električne energije, s katero se potrjuje, da proizvodna naprava izpolnjuje pogoje, predpisane za sproizvodnjo z visokim izkoristkom ali proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije;
- distribucija: je transport goriv ali energije po distribucijskem omrežju;
- distribucijsko omrežje: je energetska omrežje od prenosnega omrežja do končnega odjemalca;
- delovni pas: je zemljiški pas, ki je potreben za izvedbo gradbenih del in je opredeljen v projektu za pridobitev gradbenega dovoljenja ali v prostorskem aktu;
- dobava: je prodaja, tudi nadaljnja, energije in goriv odjemalcem;
- dobavitelj energije: je pravna ali fizična oseba, ki odjemalcu prodaja energijo ali gorivo;
- dobavni pogoji: so tehnično in ekonomsko opredeljene obveznosti za dobavo energije, ki zavezujejo systemskega operaterja, dobavitelja in odjemalca;
- dodatki k omrežnini: so dodatki namenjeni za pokrivanje stroškov:
 - a) delovanja Agencije za energijo;
 - b) sprostitev dolgoročnih prenosnih zmogljivosti za prenos zemeljskega plina;
 - c) stroškov dobaviteljev zaradi neustavljive dobave električne energije;
 - d) delovanje organizatorja trga, razen stroškov za izvajanje dejavnosti Centra za podpore iz 64.p člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: center za podpore);
- dolgoročna pogodba o dobavi zemeljskega plina: je pogodba o dobavi zemeljskega plina, sklenjena za več kot deset let;
- dostop do omrežja: je pravica do uporabe omrežja z namenom, da se izpolnijo pogodbe o dobavi električne energije ali zemeljskega plina ob upoštevanju dejanskega stanja v omrežju;
- električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov energije je:
 - a) električna energija, ki jo proizvedejo proizvodne naprave, ki uporabljajo samo obnovljive vire energije,
 - b) del električne energije, ki jo iz obnovljivih virov energije proizvedejo kombinirane proizvodne naprave, ki uporabljajo tudi neobnovljive vire energije, ter
 - c) obnovljiva električna energija, ki se uporablja za polnjenje sistemov za skladiščenje energije, vendar brez električne energije, proizvedene kot rezultat delovanja sistemov za skladiščenje;
- električna energija iz sproizvodnje: je električna energija proizvedena v postopku, ki je povezan s proizvodnjo koristne toplote, in se izračuna na način, določen s predpisom iz 64.e člena tega zakona;
- energija iz sproizvodnje: je vsota električne in mehanske energije ter koristne toplote, ki so

pridobljene v soproizvodnji;

- energetska učinkovitost stavbe: je učinkovitost dejansko porabljene ali ocenjene energije za zadovoljevanje potreb, povezanih s predvideno uporabo stavbe, ki vključuje ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, gretje sanitarne vode in razsvetljava in druge namene;
- energetska izkaznica stavbe: je javna listina s podatki o energetske učinkovitosti stavbe s priporočili za povečanje energetske učinkovitosti;
- energetska storitev: je fizikalni učinek, korist ali ugodnost, ki izhaja iz kombinacije energije in energetske učinkovite tehnologije in/ali dejavnosti, in ki lahko vključuje obratovanje, vzdrževanje in nadzor, nujne za opravljanje storitve, ter se opravi na podlagi pogodbe in običajno vodi k preverljivemu in merljivemu oziroma ocenljivemu izboljšanju energetske učinkovitosti;
- energetske pregled: je sistematični postopek za ugotavljanje porabe energije stavbe ali skupine stavb, tehnološkega procesa in/ali industrijskega obrata ali pri izvajanju zasebnih ali javnih storitev, s katerim se opredeli in oceni gospodarne možnosti za varčevanje z energijo ter pripravi poročilo o ugotovitvah;
- energija: je vsaka oblika proizvedene ali pridobljene energije, namenjene za dobavo ali prodajo;
- geotermalna energija: je toplotna energija, pridobljena iz zemlje z vodonosniki;
- goriva: so trdna, tekoča in plinasta goriva, ki z zgorevanjem ali drugim kemičnim ali fizikalnim procesom sproščajo energijo;
- gospodinjski odjemalec: je odjemalec, ki kupuje električno ali drugo energijo za lastno domačo porabo, kar izključuje opravljanje gospodarske ali poklicne dejavnosti;
- izravnalna energija: je električna energija, ki je potrebna za izravnavo odstopanj dejanske porabe in proizvodnje v določenem trenutku od napovedane porabe in proizvodnje;
- izravnalni trg z električno energijo: je trg izravnalne energije;
- klimatski sistem: je kombinacija vseh komponent, ki zagotavljajo obdelavo zraka, pri kateri je temperatura zraka regulirana ali se jo lahko zniža, lahko tudi v kombinaciji z regulacijo prezračevanja, vlažnosti in čistoče zraka;
- končni odjemalec: je fizična ali pravna oseba, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;
- koristna toplota: je toplota proizvedena v postopku soproizvodnje za zadovoljitev ekonomsko opravičljivega povpraševanja po toploti oziroma hlajenju. Ekonomsko opravičljivo povpraševanje pa je povpraševanje, ki ne presega potreb po toploti ali hladu in ki bi jih sicer zadovoljili po pogojih na trgu s postopki za proizvodnjo toplote ali hladu različnimi od soproizvodnje;
- lokalni energetski koncept: je koncept razvoja samoupravne lokalne skupnosti ali več samoupravnih lokalnih skupnosti na področju oskrbe in rabe energije, ki poleg načinov bodoče oskrbe z energijo vključuje tudi ukrepe za učinkovito rabo energije, soproizvodnjo toplote in električne energije ter uporabo obnovljivih virov energije;
- mala soproizvodnja: je proizvodna naprava za soproizvodnjo z instalirano močjo manjšo od 1 MWe;
- mikrosoproizvodnja: je proizvodna naprava za soproizvodnjo z maksimalno močjo manjšo od 50 kWe;
- nazivna električna moč proizvodne naprave: je najvišja trajna električna moč (brez časovnih omejitev) proizvodne naprave, za katero je ta izdelana in je navedena na napisni ploščici na proizvodni napravi oziroma jo je mogoče razbrati iz proizvajalčevih specifikacij ali pa je določena na podlagi prevzemnih meritev;
- neto proizvedena električna energija: je proizvedena električna energija v proizvodni napravi zmanjšana za električno energijo porabljeno za delovanje same naprave;
- nasedle investicije: so investicije, ki so bile načrtovane in izvedene pred 1. januarjem 1997 in v tržnih razmerah niso rentabilne, oziroma se ne morejo amortizirati;
- nazivna izhodna moč klimatskega sistema: je največja toplotna moč, za katero proizvajalec navede in zagotavlja, da jo je mogoče dosegati ob podani učinkovitosti pri neprekinjenem delovanju;

- neposredni oskrbovalni vod električne energije: je električni vod, ki povezuje elektrarno in odjemalca, ki nista priključena na omrežje, ali proizvajalca električne energije in dobavitelja za neposredno dobavo električne energije lastnim prostorom, družbam in upravičenim odjemalcem v njuni večinski lasti;
- neposredni oskrbovalni vod zemeljskega plina: je vod zemeljskega plina, ki dopolnjuje že povezano omrežje;
- obnovljivi viri energije: so obnovljivi nefosilni viri energije (veter, sončna energija, geotermalna energija, energija valov, energija plimovanja, vodna energija, biomasa, odlagališčni plin, plin iz naprav za čiščenje odplak in bioplin);
- odjemalec: je pravna ali fizična oseba, ki je na pogodbeni osnovi oskrbovana z energijo ali gorivi za lastno rabo ali za nadaljnjo prodajo;
- omrežje: je sistem povezanih naprav, ki so namenjene prenosu ali distribuciji električne energije, toplote ali plina do odjemalcev;
- omrežnina: je del cene za uporabo omrežja, ki je namenski prihodek systemskega operaterja za pokrivanje upravičenih stroškov dejavnosti systemskega operaterja v posameznem letu regulativnega obdobja, ki vključuje tudi reguliran donos na sredstva;
- organizator trga: je pravna oseba, ki je določena za organiziranje delovanja trga z električno energijo ali z zemeljskim plinom po določbah tega zakona;
- odprta pogodba: je pravni posel in drugo razmerje na organiziranem trgu z električno energijo, ki določa bilančno pripadnost prevzemno predajnih mest;
- pogodba o članstvu v bilančni shemi: je pravni posel in drugo razmerje na organiziranem trgu z električno energijo, ki fizično ali pravno osebo uvrsti v bilančno shemo;
- oskrba z energijo: je proces pridobivanja in predelave, proizvodnje, prenosa, distribucije in dobave energije;
- podjetje za maloprodajo energije: je fizična ali pravna oseba, ki prodaja energijo končnim odjemalcem;
- dejavnost energetske borze: je organizirana izmenjava povpraševanj po nakupu s ponudbami po dobavi električne energije in energentov ter trgovanje s standardiziranimi produkti za dan časovni okvir, ki pod enakimi pogoji omogoča sodelovanje vsakemu tržnemu udeležencu ter zagotavlja pregledno in nediskriminatorno oblikovanje sklenitvene cene;
- pogodba o izravnavi: je pravni posel in drugo razmerje na organiziranem trgu z električno energijo, s katerimi pravna ali fizična oseba s članom bilančne sheme organiziranega trga z električno energijo uredi dobavo izravnalne energije in poravnavo v primeru neizravnane bilance, s čimer se pravna ali fizična oseba uvrsti v bilančno shemo in pridobi status člana bilančne sheme oziroma izvajalec gospodarske javne službe iz 20. člena tega zakona oblikuje bilančno podskupino za potrebe izvajanja posameznih dejavnosti iz obsega gospodarske javne službe;
- poraba električne energije: je proizvedena električna energija v državi vključno s samoproizvodnjo plus uvoz minus izvoz (bruto nacionalna poraba električne energije);
- potrdilo o izvoru električne energije: je javna listina, ki dokazuje, da je določena količina električne energije proizvedena v soproizvodnji z visokim izkoristkom ali iz obnovljivih virov energije;
- prevzemno predajno mesto: je mesto, kjer se vršita prevzem in predaja električne energije;
- povezovalni vod je:
 - a) električni vod, ki povezuje omrežja električne energije,
 - b) prenosni vod zemeljskega plina, ki povezuje prenosno omrežje v Republiki Sloveniji s prenosnimi omrežji drugih držav;
- pridobivanje: je proces izkoriščanja goriv in toplote iz naravnega okolja;
- prihranek primarne energije: je prihranek energije dovedene z gorivom, ki ga ustvari proizvodna naprava s soproizvodnjo, v primerjavi z ločeno proizvodnjo električne energije in toplote;
- priključitev na omrežje: je fizična priključitev ali priklop na energetska omrežje pod pogoji določenimi s tem zakonom;

- primarna energija: je energija, ki je vsebovana v energetskih surovinah in v kakršni koli vrsti energije v naravi, ki vstopa v procese transformacije v električno, toplotno ali mehansko energijo;
- proizvodnja: je fizikalni ali kemični proces transformacije goriv in obnovljivih virov energije v električno, toplotno in druge oblike energije;
- proizvodna naprava: je sklop opreme in instalacij, ki pretvarjajo druge vrste energij v električno energijo in lahko samostojno obratuje;
- predelava goriv: je kemični ali fizikalni proces, s katerim gorivu spreminjamo lastnosti ali stanje;
- prenos: je transport goriv ali električne energije po prenosnem omrežju;
- prenosno omrežje: je visokonapetostno električno omrežje ali visokotlačno plinsko omrežje od proizvajalca oziroma povezave s sosednjimi prenosnimi omrežji do distribucijskega omrežja ali do uporabnika omrežja;
- program za izboljšanje energetske učinkovitosti: je načrtovanje dejavnosti, ki je osredotočena na skupino končnih odjemalcev in običajno vodi k preverljivemu, merljivemu ali ocenljivemu izboljšanju energetske učinkovitosti;
- regulativno obdobje: je obdobje enega ali več zaporednih koledarskih let, za katero se določa regulativni okvir;
- regulativni okvir: je vrednostna opredelitev načrtovanih upravičenih stroškov systemskega operaterja po posameznih letih regulativnega obdobja, ki vključuje tudi reguliran donos na sredstva, načrtovanih prihodkov iz omrežnine, drugih virov financiranja ter presežkov ali primanjkljajev omrežnine iz preteklih let; če je regulativno obdobje daljše od enega leta, pomeni regulativni okvir tudi izravnavo načrtovanih upravičenih stroškov celotnega regulativnega obdobja na posamezna leta regulativnega obdobja, z namenom preprečitve skokovitega spreminjanja omrežnine po posameznih letih regulativnega obdobja;
- systemske storitve: so storitve, ki omogočajo nemoteno, zanesljivo in kvalitetno delovanje energetskih sistemov;
- systemski operater: je pravna ali fizična oseba, ki je v skladu s tem zakonom določena za opravljanje dejavnosti systemskega operaterja na posameznem omrežju, skladišču zemeljskega plina ali terminalu za utekočinjen zemeljski plin;
- soproizvodnja: je postopek istočasne proizvodnje toplote in električne oziroma mehanske energije;
- soproizvodnja z visokim izkoristkom: je soproizvodnja, pri kateri je prihranek primarne energije večji od 10 %, ter vsa mikrosoproizvodnja in mala soproizvodnja, če je prihranek primarne energije pri tej soproizvodnji večji od nič;
- stavba: je krita konstrukcija s stenami, v kateri se uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev; pojem stavba se lahko nanaša na stavbo kot celoto ali njene dele, ki so bili projektirani ali spremenjeni za ločeno uporabo;
- tarifni sistem za prodajo energije: je splošni akt, ki določa elemente in način njihove uporabe za prodajo energije tarifnim odjemalcem glede na vrsto odjema;
- tarifni odjemalec: je odjemalec, ki po določbah tega zakona ni upravičeni odjemalec;
- tekoča goriva: so utekočinjeni naftni plin, primarni bencin, motorni bencin – osvinčeni, motorni bencin – neosvinčeni, letalski bencin za batne motorje, bencinsko gorivo za reaktivne motorje, petrolejsko gorivo za reaktivne letalske motorje, ostali petroleji, ekstra lahko kurilno olje, dieselsko gorivo, bioetanol, biodizel, kurilno olje;
- terminal z utekočinjenim zemeljskim plinom: je terminal, ki se uporablja za utekočinjanje zemeljskega plina, njegovo skladiščenje in uplinjanje;
- toplotna črpalka: je naprava ali sistem, ki odvzema toploto pri nižji temperaturi iz različnih toplotnih virov, na primer iz zraka, vode ali zemlje, in jo pri višji temperaturi dobavlja stavbi;
- trajnostni razvoj: je razvoj, s katerim zadostimo sedanje potrebe ne da bi ogrozili možnost bodočih generacij, da zadostijo svojim lastnim potrebam;
- tranzit: je transport električne energije ali zemeljskega plina z območja druge države čez ozemlje Republike Slovenije v drugo državo;

- trgovec: je pravna ali fizična oseba, ki kupuje energijo ali gorivo za nadaljnjo prodajo;
- ukrep za izboljšanje energetske učinkovitosti: je ukrep, ki običajno vodi k preverljivemu in merljivemu ali ocenljivemu izboljšanju energetske učinkovitosti;
- uporabnik omrežja: je pravna ali fizična oseba, ki iz omrežja odjema ali v omrežje oddaja energijo;
- upravičeni odjemalec: je odjemalec, ki lahko prosto izbira dobavitelja po določbah tega zakona;
- varčevalni potencial: je delež energije v skupnem obsegu rabe energije pri porabniku, ki ga je možno znižati z ekonomsko utemeljenimi vlaganji;
- vrednost referenčnega izkoristka za ločeno proizvodnjo: je izkoristek nadomestne ločene proizvodnje toplote in električne energije, ki se ju namerava nadomestiti s soproizvodnjo;
- zaprta pogodba: je pravni posel in drugo razmerje med člani bilančne sheme organiziranega trga z električno energijo, pri katerem je količina dobavljene električne energije v relevantnem časovnem obdobju fiksno določena za vsak obračunski interval; med zaprte pogodbe sodijo tudi zaprte pogodbe z uporabo čezmejnih prenosnih zmogljivosti, ki se štejejo kot zaprte pogodbe za dobavo električne energije preko meja Republike Slovenije, in ki vključujejo tudi uporabo pravic čezmejnega prenosa.

7.b člen

Za zagotavljanje varnosti in zanesljivosti obratovanja energetskih naprav ter učinkovite rabe energije morajo delavci, ki opravljajo dela in naloge upravljanja energetskih naprav, biti strokovno usposobljeni.

Minister, pristojen za energijo, predpiše način izpolnjevanja pogoja strokovne usposobljenosti iz prejšnjega odstavka.

27. člen

Sistemeski operater prenosnega omrežja oziroma sistemeski operater distribucijskega omrežja je dolžan uporabnikom omrežja omogočiti dostop do omrežij na pregleden in nepristranski način po načelu reguliranega dostopa tretje strani. Podatki o zasedenosti prenosnega in distribucijskega omrežja so javni.

Metodologijo za obračunavanje omrežnine in določitev omrežnine določa v okviru svojih pristojnosti po tem zakonu Agencija za energijo na način, ki vzpodbuja učinkovitost izvajalcev in uporabnikov, ločeno za prenosna in distribucijska omrežja. V metodologiji za določitev omrežnine Agencija za energijo določi:

- metodo reguliranja,
- kriterije za ugotavljanje upravičenih stroškov, ki vključujejo tudi reguliran donos na sredstva, za dejavnost sistemeskega operaterja in druge elemente, potrebne za določitev omrežnine,
- trajanje posameznega regulativnega obdobja,
- način izvajanja nadziranja z regulativnim okvirom določenih upravičenih stroškov,
- ugotavljanje odstopanj (presežkov ali primanjkljajev) od regulativnega okvira za posamezno leto in za regulativno obdobje skladno s 46.a členom tega zakona. V cenah za uporabo omrežja za električno energijo iz proizvodnih naprav električne energije iz

obnovljivih virov energije ter soproizvodnje z visokim izkoristkom do nazivne moči 10 MW, za katero so pridobljena potrdila o izvoru in jo proizvajalci prodajajo samostojno na trgu z električno energijo končnim odjemalcem, ki so priključeni na isto distribucijsko omrežje, ne smejo biti upoštevane postavke, ki niso utemeljene kot minimalni stroški.

Agencija za energijo podrobneje določi metodologijo in način obračunavanja minimalnih stroškov v omrežnini za proizvajalce električne energije iz prejšnjega odstavka.

Sistemske operater lahko zavrne dostop do omrežja, če so razlog za to tehnične ali obratovalne omejitve v omrežju. Z dokazi podprte razloge za zavrnitev dostopa do omrežja mora sporočiti zavrženemu uporabniku omrežja, ki lahko zahteva, da Agencija za energijo odloči v skladu z 88. členom tega zakona.

Če ne pride do dostopa do omrežja, sme zavrženi uporabnik omrežja zahtevati, da mu sistemski operater sporoči, s kakšnimi ukrepi bo okrepil omrežje.

60. člen

Infrastrukturni objekti po tem zakonu se lahko prodajo, kako drugače odsvojijo ali obremenijo le s predhodnim soglasjem vlade oziroma samoupravne lokalne skupnosti, če to ne nasprotuje njihovemu namenu.

Pogodba, sklenjena v nasprotju z določbami prejšnjega odstavka, je nična.

Na objektih, napravah ali napeljavah, ki sestavljajo infrastrukturo, ni mogoče pridobiti lastninske pravice s priposestvom.

61. člen

Na objekte, naprave ali napeljave, ki sestavljajo infrastrukturo, ni mogoče poseči z izvršbo.

Objekti, naprave in napeljave, katerih investitor je bil sistemski operater ali njegov pravni prednik in sestavljajo infrastrukturo, ne morejo postati del stečajne mase družbe, ki je v postopku stečaja. Sistemski operater ima na zemljiščih, ki so del stečajne mase, in na njih stojijo objekti, naprave in napeljave sistema operaterja, predkupno pravico.

Za zagotovitev nemotene gradnje, obratovanja, nadzora, rekonstrukcije in vzdrževanja mora lastnik nepremičnine, preko katere je potreben dostop do infrastrukture oziroma na kateri se nahaja infrastruktura, proti pravični odškodnini dovoliti dostop do infrastrukture in izvajanje potrebnih del.

Z namenom zagotavljanja gospodarskih javnih služb na področju energetike vlada z uredbo določi vrste vzdrževalnih del v javno korist na objektih, napravah in omrežjih, ki so potrebna za prenos in distribucijo električne energije, zemeljskega plina, distribucijo toplote in oskrbo z drugimi energetskimi plini ter način njihovega izvajanja, skladno z določbami zakona, ki ureja graditev objektov.

64.g člen

Potrdilo o izvoru izda Agencija za energijo v upravnem postopku na zahtevo proizvajalca električne energije. Vlada lahko predpiše, da se potrdilo o izvoru izda zgolj v elektronski obliki.

Sistemski operaterji omrežij, na katera so priključene naprave za proizvodnjo električne energije, za katero se izdajajo potrdila o izvoru, so dolžni sporočati Agenciji za energijo vse podatke v zvezi s proizvedeno električno energijo, za katero Agencija za energijo izdaja potrdila o izvoru.

Za določeno količino električne energije iz določene naprave za proizvodnjo električne energije je mogoče izdati le eno potrdilo o izvoru.

Potrdilo o izvoru velja 5 let od dneva izdaje.

Če pridobi proizvajalec za električno energijo iz proizvodne naprave eno od podpor po tem zakonu, se vsa potrdila o izvoru, ki jih je proizvajalec pridobil za električno energijo iz te naprave v času prejemanja podpor, prenesejo na center za podpore.

Vlada z uredbo podrobneje uredi način izdaje potrdil o izvoru in način sporočanja podatkov iz drugega odstavka tega člena.

64.h člen

Potrdilo o izvoru električne energije proizvedene iz obnovljivih virov energije mora vsebovati podatke o energetskega viru, iz katerega je bila električna energija proizvedena, z natančno navedbo datumov in krajev proizvodnje, v primeru hidroelektrarn pa tudi podatke o zmogljivosti.

Potrdilo o izvoru električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom mora vsebovati:

- spodnjo kurilno vrednost goriva, iz katerega je bila električna energija proizvedena, uporabo toplote, proizvedene skupaj z električno energijo, in natančno navedbo datumov in krajev proizvodnje,
- podrobno navedbo količine električne energije proizvedene v soproizvodnji z visokim izkoristkom, skladno s predpisom vlade iz 64.e člena tega zakona,
- podrobno navedbo prihrankov primarne energije, izračunane v skladu predpisom vlade iz 64.e člena tega zakona.

Vlada lahko predpiše tudi druge podatke, ki jih mora vsebovati potrdilo o izvoru, vrsto podatkov, ki jih morajo za pridobitev potrdila o izvoru proizvajalci zagotavljati in način uporabe potrdil o izvoru.

Potrdilo o izvoru, ki ga izda pristojni izdajatelj v drugi državi članici Evropske unije na način in pod pogoji iz Direktive 2001/77/ES in Direktive 2004/8/ES, ima v Republiki Sloveniji enako dokazno moč o podatkih iz prvega in drugega odstavka tega člena, kot potrdila o izvoru, ki jih izda Agencija za energijo. Zavrnitev priznanja potrdila o izvoru kot dokaza, mora temeljiti na objektivnih, preglednih in nediskriminatorskih merilih.

Oseba, ki je zavrnila priznanje potrdila o izvoru, ki ga je izdal pristojni izdajatelj v drugi državi članici Evropske unije, je dolžna na zahtevo Evropske Komisije, priznati potrdilo o izvoru.

64.i člen

Agencija za energijo vodi register potrdil o izvoru.

Register iz prejšnjega odstavka tega člena mora vsebovati najmanj podatke o:

- proizvedeni električni energiji po posameznih napravah za proizvodnjo električne energije,
- potrdilih o izvoru, ki jih ima posamezen imetnik, vključno s podatkom o državi, v kateri je bilo posamezno potrdilo izdano,
- vseh prenosih posameznega potrdila o izvoru,
- uporabi potrdil o izvoru za dokazovanje, da je bila določena količina električne energije proizvedena v soproizvodnji z visokim izkoristkom ali iz obnovljivih virov (unovčenje potrdila) z vsemi podatki o unovčenem potrdilu in podatki o lastniku unovčenega potrdila,
- seznam potrdil o izvoru, ki so bila izvožena in uvožena.

Če je imetnik potrdila fizična oseba, se v registru potrdil vodijo tudi naslednji osebni podatki:

- ime in priimek imetnika;
- njegovo stalno prebivališče;
- rojstni podatki.

Osebni podatki se lahko uporabljajo samo za namene vodenja registra deklaracij za proizvodne naprave in potrdil o izvoru.

Del registra potrdil o izvoru je tudi račun v registru, v katerega so vneseni podatki o posameznem imetniku potrdil o izvoru in podatki o vseh potrdilih o izvoru, s katerimi je imetnik opravljal prenose ali unovčenja (v nadaljnjem besedilu: transakcije). Račun proizvajalca se lahko odpre le za proizvajalca električne energije, ki ima za napravo za proizvodnjo električne energije veljavno deklaracijo, račun trgovca pa tudi za vsako drugo osebo, ki pridobi ali opravlja transakcije s potrdili o izvoru.

Posamezni imetnik računa ima vpogled le v podatke, ki so v njegovem računu ali računih.

Agencija za energijo s splošnim aktom podrobneje določi način in pravila za vodenje registra potrdil o izvoru, pogoje za odprtje računa v registru, vodenje računa in zaprtje računa v registru ter način in obliko sporočanja podatkov o proizvodnji električne energije.

64.k člen

Investitor proizvodne naprave, ki ima veljavno deklaracijo, ne nosi stroškov morebitnih okrepitev prenosnega ali distribucijskega omrežja, ki so potrebne zaradi priključitve proizvodne naprave. Ne glede na tretjo alinejo tretjega odstavka 71. člena tega zakona sistemski operater ne sme zavrniti soglasja za priključitev na omrežje investitorju naprave za proizvodnjo električne energije na obnovljive vire oziroma s soproizvodnjo z visokim izkoristkom. Stroške vseh analiz za izdajo soglasja za priključitev na omrežje nosi sistemski operater omrežja.

V primeru, da je na električnem omrežju v razvojnem načrtu sistema operaterja že predvidena okrepitev ali razširitev omrežja v naslednjih dveh letih, mora biti zagotovljena izvedba priključka proizvodne naprave najkasneje v dveh letih, sicer jo je potrebno upoštevati pri pripravi naslednjega razvojnega načrta, izvedba priključka proizvodne naprave pa mora biti zagotovljena prej kot v petih letih.

Če investitor proizvodne naprave v sporazumu s sistemskim operaterjem prevzame stroške okrepitve in razširitve omrežja, mora sistemski operater začeti izvajati potrebne aktivnosti takoj. V pogodbi o priključitvi se opredeli način povrnitve vloženih sredstev.

Stroške izdelave priključnega voda od proizvodne naprave do priključka na omrežje sistema operaterja nosi investitor naprave za proizvodnjo električne energije na

obnovljive vire oziroma s soproizvodnjo z visokim izkoristkom.

Če investitor proizvodne naprave, ki se priključi na omrežje na podlagi drugega odstavka 64.j člena v šestih mesecih od pričetka rednega obratovanja proizvodne naprave ne pridobi deklaracije za proizvodno napravo, mora povrniti sistemskemu operaterju stroške okrepitve omrežja ter ostale stroške, ki jih je ta imel z okrepitevijo omrežja zaradi priključitve proizvodne naprave.

66. člen

Ministrstvo, pristojno za energijo, izvaja na nacionalnem nivoju naslednje naloge:

- izvaja programe za spodbujanje učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije,
- pripravlja predloge in izvaja državno spodbujanje učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije,
- pripravlja predloge ustreznih predpisov, ki spodbujajo učinkovito rabo energije in izrabo obnovljivih virov energije,
- spremlja energetska učinkovitost in realizacijo varčevalnih potencialov in izrabe obnovljivih virov ter s tem povezano zmanjšanje obremenitev okolja,
- sodeluje na mednarodni ravni na področju učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije,
- spodbuja delovanje nevladnih organizacij, ki v javnem interesu delujejo na področju energetike.

Samoupravne lokalne skupnosti izvajajo programe učinkovite rabe energije in izrabe obnovljivih virov energije v okviru svojih pristojnosti na osnovi izdelanih lokalnih energetskega konceptov. Za izvajanje teh programov lahko samoupravna lokalna skupnost pridobi državne spodbude, če ima izdelan lokalni energetska koncept.

66.b člen

Sistemski operaterji ter dobavitelji električne energije, toplote iz distribucijskega omrežja, plina in tekočih goriv končnim odjemalcem (v nadaljnjem besedilu: zavezanci) morajo zagotoviti prihranke energije pri končnih odjemalcih. Za doseganje prihrankov energije morajo zbirati prispevek iz prvega odstavka in dodatek iz četrtega odstavka 67. člena tega zakona ter pripraviti in izvajati programe za izboljšanje energetske učinkovitosti.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka programe za izboljšanje energetske učinkovitosti za dobavitelje toplote iz distribucijskega omrežja, ki dobavljajo manj kot 75 GWh toplote letno, dobavitelje električne energije, plinastih goriv in dobavitelje tekočih goriv za ogrevanje, ki dobavljajo končnim odjemalcem manj kot 300 GWh energije letno (v nadaljnjem besedilu: mali zavezanci) ter za dobavitelje tekočih goriv za pogonski namen, pripravi in izvaja Eko sklad. Iz sredstev za izvajanje programov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki jih pripravi in izvaja Eko sklad, se financira tudi delovanje Eko sklada.

Vlada predpiše zavezancem iz prvega odstavka tega člena in Eko skladu najmanjšo višino doseganja prihrankov energije pri končnih odjemalcih, vrste energetske storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti za doseganje prihrankov energije, obseg in obvezne sestavine programov za izboljšanje energetske učinkovitosti ter roke in obseg poročanja o izvajanju programov. Vlada določi tudi višino prispevka iz prvega odstavka tega člena in višino dodatka iz četrtega odstavka 67. člena tega zakona ter del zbranih sredstev iz dodatka iz četrtega odstavka 67. člena tega zakona, ki so prihodek Eko sklada in se porabijo za izvajanje programov za izboljšanje energetske učinkovitosti. Vlada lahko določi, da nastane

obveznost zaračunavanja dodatka za goriva tudi prej, ko se ta dobavijo končnim porabnikom.

Pri pripravi, izvajanju in vrednotenju programov za izboljšanje energetske učinkovitosti se za določanje prihrankov energije, doseženih s posameznimi ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti, upoštevajo metode določanja prihrankov energije, ki jih predpiše minister, pristojen za energijo.

Programne za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki jih pripravijo zavezanci iz prvega odstavka, potrdi Eko sklad. O izvajanju programov in stroških za njihovo izvedbo zavezanci poročajo Eko skladu. Eko sklad ugotavlja doseganje prihrankov energije, določenih v programih za izboljšanje energetske učinkovitosti zavezancev, in o tem obvešča center za podpore in zavezance iz prvega odstavka.

Eko sklad je dolžan enkrat letno objaviti poročilo o izvedenih programih, doseženih prihrankih energije in višini porabljenih sredstev za izvajanje programov.

67. člen

Finančna sredstva za izvajanje programov za povečanje energetske učinkovitosti rabe električne energije iz prvega in drugega odstavka 66.b člena tega zakona zagotavljajo vsi končni odjemalci električne energije, ki so dolžni za posamezno prevzemno prodajno mesto dobavitelju plačevati prispevek za povečanje učinkovitosti rabe električne energije.

Sredstva iz prejšnjega odstavka tega člena dobavitelji električne energije nakazujejo centru za podpore. Center za podpore nakazuje zbrana sredstva zavezancem za izvajanje programov za povečanje energetske učinkovitosti rabe električne energije iz prvega odstavka 66.b člena tega zakona. Zbrana sredstva od dobaviteljev električne energije, ki so mali zavezanci, po prvem odstavku 66.b člena tega zakona, center za podpore nakazuje Eko skladu za izvajanje programov za povečanje energetske učinkovitosti rabe električne energije iz drugega odstavka 66.b člena tega zakona.

Zavezanec iz prejšnjega odstavka tega člena, ki ni dosegel v programu določenih ciljev, mora sorazmerni del prejetih finančnih sredstev, ki ga določi Eko sklad, skupaj z zamudnimi obrestmi vrniti centru za podpore.

Finančna sredstva za izvajanje programov za povečanje energetske učinkovitosti rabe toplote iz distribucijskega omrežja, plina in tekočih goriv iz prvega in drugega odstavka 66.b člena tega zakona zagotavljajo vsi končni odjemalci z dodatkom k ceni toplote oziroma k ceni goriv za povečanje energetske učinkovitosti, ki so ga dolžni plačevati dobavitelju toplote oziroma dobavitelju goriv. Dobavitelji toplote, električne energije, plinastih goriv, dobavitelje tekočih goriv za ogrevanje, ki so mali zavezanci, ter dobavitelje tekočih goriv za pogonski namen po drugem odstavku 66.b člena tega zakona zbrana sredstva za izvajanje programov nakazujejo Eko skladu.

Zavezanec, ki je dobavitelj toplote iz distribucijskega omrežja, plina ter tekočih goriv za ogrevanje in ni dosegel ciljev potrjenega programa, je pa obračunal dodatek k ceni toplote oziroma goriv, mora sorazmerni del obračunanih sredstev, ki ga določi Eko sklad, skupaj z zamudnimi obrestmi nakazati Eko skladu. Zavezanec, ki je dobavitelj toplote iz distribucijskega omrežja, plina ter tekočih goriv za ogrevanje in je zbral več sredstev, kot je potrebno za izvedbo potrjenega programa, mora razliko sredstev nakazati Eko skladu.

Center za podpore mora sredstva, ki so zbrana na podlagi drugega odstavka tega člena in niso bila porabljena za izvedbo programov za povečanje energetske učinkovitosti rabe električne

energije, ter sredstva, zbrana na podlagi tretjega odstavka tega člena, nakazati Eko skladu.

68. člen

Proizvajalci in uvozniki proizvodov, ki za svoje delovanje rabijo goriva ali električno ali toplotno energijo, morajo v tehnični specifikaciji proizvoda navesti porabo goriv ali energije za obratovanje naprave za tipične pogoje obratovanja. Pri tem lahko proizvode opremijo z nalepko o energijski učinkovitosti, ki kupce obvešča o porabi energije in drugih značilnostih proizvodov, pomembnih za njihovo energijsko učinkovitost.

Minister, pristojen za energijo, predpiše obliko in vsebino nalepke, način merjenja in določanja porabe energije in drugih značilnosti proizvoda ter način kategoriziranja proizvoda glede na njegovo energijsko učinkovitost.

Minister, pristojen za energijo, lahko predpiše zahteve glede okoljsko primerne zasnove izdelkov, ki za svoje delovanje rabijo goriva, toploto ali električno energijo, katere vključujejo minimalno energijsko učinkovitost izdelka.

S predpisom iz drugega odstavka tega člena se lahko določi, da so nalepke za določene vrste proizvodov obvezne.

S predpisom iz tretjega odstavka tega člena se lahko določi, da na trgu ne sme biti proizvodov, ki ne izpolnjujejo zahtev o minimalni energijski učinkovitosti.

Za določitev organizacij, pooblaščenih za ugotavljanje skladnosti proizvoda z deklariranimi lastnostmi, ter glede nadzora nad to skladnostjo, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja tehnične zahteve za proizvode in ugotavljanje skladnosti.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za druge oznake proizvodov, kot je znak energetske učinkovitosti.

Določba prvega odstavka ne velja za tiste naprave, ki rabijo avtonomne vire energije, kot so baterije in fotonapetostni pretvorniki.

68.d člen

Energetske izkaznice in poročila o pregledih klimatskih sistemov izdajajo pooblaščen pravne ali fizične osebe (v nadaljnjem besedilu: izdajatelji). Pooblastilo za izdajo energetskih izkaznic in poročil o pregledih klimatskih sistemov podeli minister, pristojen za okolje, po izvedenem javnem natečaju. Pooblastilo za izdajo energetskih izkaznic se podeli kot javno pooblastilo.

Naloge v zvezi z izdelovanjem energetskih izkaznic in pregledi klimatskih sistemov opravljajo posamezniki, ki imajo veljavno licenco za izvajanje teh nalog (v nadaljnjem besedilu: neodvisni strokovnjaki).

Pooblastilo iz prvega odstavka tega člena lahko pridobi pravna ali fizična oseba:

- za izdajanje energetskih izkaznic, če ima v sodni register oziroma v Poslovni register Slovenije vpisano dejavnost projektiranja ali tehničnega svetovanja,
- za izdajanje poročil o pregledih klimatskih sistemov, če ima v sodni register oziroma Poslovni register Slovenije vpisano dejavnost tehničnega svetovanja ali meritev, in
- če ima za izvajanje nalog iz prve in druge alineje tega odstavka zaposlenega vsaj enega neodvisnega strokovnjaka ali s pogodbo o delu zagotovljeno izvajanje teh nalog.

Minister, pristojen za okolje, z odločbo prekliče veljavnost in odvzame pooblastilo iz prvega odstavka tega člena, če izdajatelj ne izpolnjuje več predpisanih pogojev.

Izdajatelji morajo izvesti postopek izdaje energetske izkaznice po vsaki zahtevi za njeno izdajo in izvesti vsak naročen pregled klimatskega sistema v skladu s tem zakonom. Naročnik energetske izkaznice ali pregleda klimatskega sistema mora neodvisnemu strokovnjaku dati na voljo vse potrebne podatke ter projektno in tehnično dokumentacijo v skladu s predpisi o graditvi objektov ter mu zaradi ogleda stavbe omogočiti vstop v prostore.

Pri opravljanju svojih nalog morajo neodvisni strokovnjaki ravnati v skladu s predpisi v zvezi z izdajanjem energetskih izkaznic in pregledi klimatskih sistemov in jih opravljati v skladu s pravili stroke ter neodvisno od vpliva strank ali drugih oseb ter navodil delodajalca.

Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena neodvisni strokovnjak ne sme izdelati energetske izkaznice ali pregleda klimatskega sistema po tem zakonu, če:

- obstaja kateri od razlogov za njegovo izločitev v skladu s predpisi, ki urejajo splošni upravni postopek;
- je zaposlen pri stranki oziroma naročniku energetske izkaznice oziroma pregleda, ali je z njim v kakršnemkoli drugem razmerju, na podlagi katerega zanj proti plačilu izvaja storitve ali delo v odvisnem razmerju v skladu s predpisi o dohodnini.

Stranki oziroma naročniku pregleda mora neodvisni strokovnjak izročiti pisno izjavo, da ne obstaja katera od okoliščin iz prejšnjega odstavka, ki bi mu preprečevala izdelavo energetske izkaznice ali izvedbo pregleda klimatskega sistema.

Cenik z najvišjimi cenami za izdajo energetske izkaznice in poročila o pregledu klimatskega sistema, ki ga opravi v skladu s tem zakonom neodvisni strokovnjak, predpiše vlada.

87. člen

Agencija za energijo ima naslednje naloge:

a) izdaja splošne akte za izvrševanje javnih pooblastil o:

- metodologiji za obračunavanje omrežnine,
- metodologiji za določitev omrežnine in kriterijih za ugotavljanje upravičenih stroškov in sistema obračunavanja teh cen,
- metodologiji za določitev splošnih pogojev za dobavo in odjem zemeljskega plina iz distribucijskega omrežja,
- metodologiji za določitev splošnih pogojev za dobavo in odjem toplote iz distribucijskega omrežja in za oskrbo z drugimi plini iz omrežij,
- metodologiji za pripravo tarifnih sistemov,
- načinu določanja deležev posameznih proizvodnih virov in načinu njihovega prikazovanja;

b) daje soglasje k:

- pravilom dodeljevanja zmogljivosti povezovalnih vodov,
- omrežnini za uporabo omrežij zemeljskega plina in upravičenim stroškom ter drugim elementom omrežnine, pri čemer se upoštevajo tudi ugotovljena odstopanja od regulativnega okvira skladno s tretjim odstavkom 46.a člena tega zakona,
- sistemskim obratovalnim navodilom,
- splošnim pogojem za dobavo in odjem električne energije iz prenosnega in distribucijskega omrežja ter zemeljskega plina iz prenosnega in (oziroma mnenje) distribucijskega omrežja,
- tarifnemu sistemu za električno energijo za tarifne odjemalce,

- pravilom za delovanje izravnalnega trga z zemeljskim plinom, pravilom za obračun odstopanj prevzema in predaje zemeljskega plina in pravilom za evidentiranje sklenjenih pogodb za oskrbo z zemeljskim plinom,
- pravilom za izvajanje izravnalnega trga z električno energijo;

c) določa:

- omrežnino za uporabo elektroenergetskih omrežij, pri čemer se upoštevajo tudi ugotovljena odstopanja od regulativnega okvira skladno s tretjim odstavkom 46.a člena tega zakona,
- upravičene stroške in druge elemente omrežnine za elektroenergetska omrežja;

d) odloča:

- o izdaji in odvzemu licenc,
- v sporih iz 88. člena tega zakona;

e) nadzira:

- poslovanje sistemskih operaterjev in izvajanje regulativnega okvira,
- neodvisnost sistemskih operaterjev,
- čas, potreben za popravila prenosnih in distribucijskih omrežij,
- čas, potreben za priključitev na omrežje,
- objavo informacij o interkonektorjih, izkoriščenosti omrežja in dodelivi zmogljivosti, pri čemer se podatki obravnavajo kot zaupni,
- roke, pogoje in tarife za priključitev novih proizvajalcev električne energije in zemeljskega plina,
- učinkovito ločitev distribucije in prenosa od proizvodnje in dobave električne energije in zemeljskega plina ter
- stopnjo transparentnosti in stopnjo konkurenčnosti trga z zemeljskim plinom in električno energijo;

f) presoja upravičenosti stroškov izvajanja sistemskih storitev po kriterijih, ki jih uporablja za oceno stroškov operaterja omrežij;

g) v primeru, da sistemski operater omrežje zakupi, najame ali drugače pridobi v obratovanje, upravljanje in razvoj, omrežje, del omrežja ali objekte, povezane v omrežje in potrebne za delovanje omrežja, ali izvajanje nekaterih nalog prenese na tretjo osebo, Agencija za energijo presoja upravičenost stroškov lastnika navedenih objektov oziroma izvajalca nalog sistema operaterja po istih kriterijih za upravičenost, kot jih uporablja za oceno stroškov sistema operaterja;

i) pripravlja letna poročila in druga poročila, ki jih predloži vladi, ter informacije za javnost;

j) opravlja druge naloge, določene z zakonom in ustanovitvenim aktom;

k) potrjuje in nadzira programe za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki jih pripravijo sistemski operaterji ter dobavitelji električne energije, toplote iz distribucijskega omrežja, plina in tekočih goriv končnim odjemalcem.

98. člen

Po tem zakonu zadeve inšpekcijskega nadzora opravlja energetska inšpekcija pri ministrstvu, pristojnem za energijo.

Inšpekcijski nadzor nad energijskim označevanjem proizvodov in minimalno energijsko učinkovitostjo naprav, ki za svoje delovanje rabijo energijo, izvaja inšpekcija, pristojna za trg.

42. člen

Vsi proizvajalci električne energije, ki imajo status "kvalificiranega proizvajalca" po

dosedanjih predpisih, morajo vložiti zahtevo za pridobitev deklaracije za proizvodne naprave in na njeni podlagi pridobiti potrdila o izvoru, sicer izgubijo pravice do zagotavljenega odkupa ali do prejemanja premij po dosedanjih predpisih.

Proizvajalec iz prejšnjega odstavka, ki je pridobil deklaracijo za proizvodno napravo in potrdila o izvoru in izpolnjuje pogoje za pridobitev podpore po tem zakonu, ima do odločitve o pridobitvi podpore, vendar največ eno leto po uveljavitvi tega zakona, pravico do zagotavljenega odkupa ali do prejemanja premij po dosedanjih predpisih.

Če proizvajalec iz prejšnjega odstavka, ki je pridobil deklaracijo in prejema potrdila o izvoru, vendar zaradi starosti naprave za proizvodnjo električne energije ne izpolnjuje pogojev za pridobitev podpore po tem zakonu, lahko najkasneje do 31. decembra 2011 prejema podpore, in sicer:

- kvalificirani proizvajalci po dosedanjih predpisih z napravami za proizvodnjo električne energije z instalirano nazivno močjo do 10 MW, za katere imajo ob uveljavitvi tega zakona sklenjeno pogodbo o obveznem odkupu s pristojnim distributerjem oziroma sistemskim operaterjem omrežja in ki prenesejo veljavno pogodbo in potrdila o izvoru na center za podpore, dobijo od centra za podpore za predano električno energijo enako ceno kot so jo imeli v veljavni pogodbi, center za podpore pa jim v tem obdobju uredi izravnavo razlik med napovedano in realizirano proizvodnjo za odkupljeno električno energijo;

- kvalificirani proizvajalci po dosedanjih predpisih, ki ob uveljavitvi tega zakona samostojno prodajajo električno energijo in na podlagi sklenjene pogodbe s sistemskim operaterjem ali distributerjem prejemaajo za proizvedeno električno energijo premijo lahko, na podlagi prenesenih pogodb in potrdil o izvoru na center za podpore, do izteka veljavnosti pogodb prejemaajo premije, ki so določene v sedaj veljavnih pogodbah;

- kvalificirani proizvajalci-hidroelektrarne, ki ob uveljavitvi tega zakona samostojno prodajajo električno energijo in na podlagi sklenjene pogodbe s sistemskim operaterjem ali distributerjem prejemaajo za proizvedeno električno energijo premijo lahko, na podlagi prenesenih pogodb in potrdil o izvoru na center za podpore, do konca leta 2011 oziroma do izteka veljavnosti pogodb, prejemaajo premije. Premije za leto 2008 so določene s sklepom vlade, ki opredeljuje cene in premije za odkup električne energije od kvalificiranih proizvajalcev električne energije, premije za leto 2009, 2010 in 2011 se določijo na podlagi uskladitve teh premij z indeksom rasti polletnega povprečja cen električne energije porabniške skupine ID po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije. Sklep o uskladitvi premij sprejme Vlada in ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije;

- kvalificirani proizvajalci po dosedanjih predpisih z napravami za proizvodnjo električne energije na biomaso ali kombinirane kvalificirane elektrarne na obnovljive vire energije, ki uporabljajo biomaso in ki ob uveljavitvi tega zakona prodajajo električno energijo na podlagi pogodbe o obveznem odkupu ali samostojno prodajajo električno energijo in na podlagi sklenjene pogodbe s sistemskim operaterjem ali distributerjem prejemaajo za proizvedeno električno energijo premijo lahko, na podlagi prenesenih pogodb in potrdil o izvoru na center za podpore, prejemaajo premije ali imajo zagotovljen odkup do izteka veljavnosti pogodbe oziroma do konca leta 2009. Po tem letu bodo na podlagi veljavnih pogodb do leta 2011 za zagotovljen odkup ali prejemanje premij morali dosegati celotni izkoristek pretvorbe energije dovedene z biomaso v električno energijo in koristno toploto najmanj 70 %;

- kvalificirani proizvajalci po dosedanjih predpisih z napravami za proizvodnjo električne energije na biomaso, ki proizvajajo električno energijo s sosežigom biomase kjer predstavlja biomasa do 5% energetske vrednosti vhodne energije in kjer za sosežig ni opravljena

rekonstrukcija kurilne naprave, lahko od centra za podpore, na podlagi prenesenih pogodb in potrdil o izvoru na center za podpore, prejema premijo tudi v letu 2009. Višino premije in količino električne energije, ki je upravičena do premije določi Vlada s sklepom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Po tem letu velja tudi za te proizvajalce enaka zahteva po izkoristku kot v prejšnji alineji.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Prilagoditev nacionalne zakonodaje evropski je nujno potrebna zaradi šestih uradnih opominov, s katerimi Evropska komisija Republiki Sloveniji očita, da v danem roku ni sprejela ustreznih nacionalnih ukrepov, ki so potrebni za usklajevanje nacionalne zakonodaje z zakonodajo EU.

Predlagamo, da Državni zbor Republike Slovenije obravnava predlog zakona po nujnem postopku, saj bi zaradi nesprejetja predloga zakona lahko za Republiko Slovenijo nastopile težko popravljive posledice za delovanje države.

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona,

PRAVILNIK O NAVAJANJU PORABE ENERGIJE IN DRUGIH VIROV Z ENERGIJSKIMI NALEPKAMI IN STANDARDIZIRANIMI PODATKI ZA PROIZVODE, POVEZANE Z ENERGIJO

1. Člen

(področje uporabe)

(1) Ta pravilnik določa zahteve v zvezi z informiranjem končnega uporabnika z nalepkami in podatki o proizvodu, ki se nanašajo na porabo energije ter po potrebi drugih bistvenih virov med uporabo in dodatnih podatkov v zvezi s proizvodi, povezanimi z energijo, s čimer se končnim uporabnikom omogoči, da izberejo učinkovitejše proizvode. Uredba je v skladu z Direktivo 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/30/EU.

(2) Ta pravilnik velja za proizvode, povezane z energijo, ki med uporabo znatno neposredno ali posredno vplivajo na porabo energije, in kjer je to ustrezno, na druge bistvene vire.

(3) Ta pravilnik se ne uporablja za rabljene proizvode, potniška ali tovorna prevozna sredstva ter ne velja za opozorilne tablice ali njej ustrezne tablice, ki so pritrjene na proizvode zaradi varnosti.

LAB 1

2. Člen

(opredelitev pojmov)

Izrazi uporabljeni v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

- »**proizvod, povezan z energijo**« pomeni vsak proizvod, ki med uporabo vpliva na porabo energije ter je dan na trg in/ali v uporabo, vključno z deli, namenjenimi vgradnji v proizvode, povezane z energijo, ki so dani na trg in/ali v uporabo kot posamezni deli, namenjeni končnim uporabnikom, in za katere se lahko naredi samostojna ocena okoljske učinkovitosti;
- »**podatkovna kartica proizvoda**« je standardna preglednica podatkov v zvezi s proizvodom povezanim z energijo;
- »**drugi bistveni viri**« pomeni vodo, kemikalije ali katero koli drugo snov, ki jo proizvod povezan z energijo porabi pri normalnem delovanju;
- »**dodatni podatki**« pomeni druge podatke o učinkovitosti in lastnostih proizvoda v zvezi z njegovo porabo energije ali drugih bistvenih virov ali tistih, ki na podlagi izmerljivih podatkov pomagajo oceniti njegovo porabo energije ali drugih bistvenih virov;
- »**neposredni vpliv**« pomeni vpliv proizvodov, ki med uporabo dejansko porabljajo energijo;
- »**posredni vpliv**« pomeni vpliv proizvodov, ki ne porabljajo energije, ampak prispevajo k varčevanju z energijo med uporabo;
- »**trgovec**« pomeni prodajalca na drobno ali drugo osebo, ki proizvode povezane z energijo končnemu uporabniku prodaja, oddaja v najem, prodaja na obroke ali razstavlja (daje na ogled);
- »**dobavitelj**« je proizvajalec, njegov pooblaščen zastopnik v Skupnosti ali uvoznik, ki daje proizvod povezan z energijo na trg ali v uporabo v Skupnosti. Če teh ni, velja za dobavitelja katera koli fizična ali pravna oseba, ki da proizvode povezane z energijo na trg ali v uporabo;
- »**dati na trg**« pomeni prvič ponuditi proizvod povezan z energijo na trgu Evropske unije z namenom distribucije ali uporabe v Evropski uniji, za plačilo ali brezplačno, ne glede na vrsto prodaje (prodajno tehniko);
- »**dati v uporabo**« pomeni prvo uporabo proizvoda, povezanega z energijo za predviden namen s strani končnega uporabnika v Evropski uniji;
- »**nedovoljena raba nalepke**« pomeni rabo nalepke, s katero se označuje energijski razred, v katerega se proizvod uvršča, ki je v nasprotju s predpisi.

LAB 2

3. člen

(zahteve v zvezi s podatki)

(1) Na energijski nalepki in podatkovni kartici, ki spremljata proizvod, morajo biti navedeni podatki v zvezi s porabo električne energije, drugih oblik energije in po potrebi drugih bistvenih virov med uporabo proizvoda ter dodatni podatki v skladu z delegiranimi uredbami Komisije in v skladu s to uredbo. To velja za proizvode, katere se lahko kupi, najame, kupi na obroke ali so razstavljeni neposredno ali posredno preko sredstev za prodajo na daljavo, vključno z internetom, in so namenjeni končnemu uporabniku.

LAB 4a

(2) Vsak oglas za posamezno vrsto proizvodov, ki vplivajo na rabo energije in so zajeti v izvedbenem predpisu Evropske komisije v skladu s to uredbo, pri katerem so objavljene informacije v zvezi z energijo ali ceno, mora vključevati tudi podatek o razredu energijske učinkovitosti proizvoda;

LAB 4c

(3) Ves tehnični promocijski material o proizvodih, povezanih z energijo, v katerem so opisani specifični tehnični parametri izdelka, kot so tehnični priročniki in prospekti v tiskani

obliki ali dostopni na spletu, mora končnim uporabnikom zagotoviti potrebne podatke o porabi energije ali vključevati podatek o razredu energijske učinkovitosti proizvoda.

LAB 4d

(4) Podatki iz prvega odstavka tega člena se morajo zagotoviti za že vgrajene ali nameščene proizvode le, če tako zahteva veljavni izvedbeni predpis Evropske komisije.

LAB 4b

4. člen

(odgovornost dobaviteljev)

(1) Dobavitelji proizvodov, povezanih z energijo, morajo:

- a. zagotoviti, da je proizvod, ki je dan na trg ali v uporabo, opremljen z energijsko nalepko in podatkovno kartico proizvoda v skladu s tem pravilnikom in ustreznim izvedbenim predpisom Evropske komisije;
- b. izdelati tehnično dokumentacijo, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov, ki jih vsebujeta energijska nalepka in podatkovna kartica proizvoda;

LAB 5 a in b

- c. dati tehnično dokumentacijo na razpolago za pregledovanje nadzornim organom za obdobje petih let po izdelavi zadnjega zadevnega proizvoda;

LAB 5c

- d. elektronsko različico tehnične dokumentacije posredovati na zahtevo nadzornega organa ali Komisije v roku 10 delovnih dni po prejetju take zahteve;

LAB 5c

- e. trgovcem brezplačno in pravočasno zagotoviti energijske nalepke in podatkovne kartice proizvoda;

LAB 5d in e

- f. vključiti standardne podatke s podatkovne kartice proizvoda v vse prospekte o proizvodih. Kadar dobavitelj ne zagotovi prospektov o proizvodu, zagotovi standardne podatke o proizvodu z drugo literaturo, ki je priložena proizvodu;

LAB 5f

- g. odgovarjati za točnost podatkov na energijski nalepki in podatkovni kartici proizvodov, ki jih dobavljajo. Podatki navedeni na energijski nalepki in podatkovni kartici, so javni.

LAB 5g in h

5. člen

(odgovornost trgovcev)

(1) Trgovci jasno, na viden in čitljiv način prikažejo energijske nalepke, podatke s podatkovne kartice proizvoda pa vključijo v prospekt o proizvodu ali drugo literaturo, ki je priložena proizvodu, ko se ta proda končnemu uporabniku.

(2) V primeru, da je proizvod, razstavljen, trgovci pritrdijo energijsko nalepko v slovenskem jeziku na jasno vidno mesto, kot je določeno v ustreznem izvedbenem predpisu Evropske komisije.

LAB 6

6. člen

(prodaja na daljavo in druge oblike prodaje)

(1) Kadar so proizvodi ponujeni v prodajo, najem ali nakup na obroke po pošti, s kataloško prodajo, prek interneta, telefonske prodaje ali na kak drug način, ko morebitni končni

uporabnik pred nakupom ne more videti proizvoda razstavljenega, mora biti končni uporabnik seznanjen s podatki o proizvodu, navedenimi na nalepki proizvoda in podatkovni kartici, preden izdelek kupi. V izvedbenem predpisu Evropske komisije je določeno, kako se nalepka ali podatkovna kartica o proizvodu ali na njih navedeni podatki prikažejo ali zagotovijo morebitnemu končnemu uporabniku.

LAB 7

7. člen

(prosti pretok)

(1) Proizvodi, ki jih zajema ta pravilnik in veljavni izvedbeni predpisi Evropske komisije, ki so v skladu z njimi, se prosto dajejo na trg in v uporabo.

(2) Dokler ni dokazil o nasprotnem, se podatki na energijski nalepki in podatkovni kartici obravnavajo kot ustrezni določbam tega pravilnika in izvedbenega predpisa Evropske komisije.

Kadar obstaja dvom v točnost podatkov, navedenih na nalepki oziroma podatkovni kartici, lahko nadzorni organi od dobavitelja zahtevajo, da zagotovi dokazila v zvezi s točnostjo podatkov.

LAB 8

8. člen

(razveljavitve predpisov)

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o energijskih nalepkah za določene vrste gospodinjskih aparatov (Uradni list RS, št. 104/2001) za tiste skupine proizvodov, za katere so bili že sprejeti izvedbeni predpisi Evropske komisije.

9. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

PRILOGA I

Tehnična dokumentacija

Dobavitelji izdelajo tehnično dokumentacijo, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov, ki jih vsebujeta energijska nalepka in podatkovna kartica proizvoda. Navedena tehnična dokumentacija vsebuje:

- splošen opis izdelka;
- po potrebi rezultate opravljenih projektnih izračunov;
- poročila o preskusih, kadar so razpoložljiva, skupaj s preskusi, ki jih opravijo ustrezne priglase organizacije, kakor je določeno z drugimi predpisi Skupnosti;
- sklice, ki omogočajo identifikacijo modelov, kadar se uporabijo vrednosti za podobne modele.

V ta namen lahko dobavitelji uporabijo dokumentacijo, ki je že pripravljena v skladu z zahtevami iz ustrezne zakonodaje Skupnosti.

Uredba o izdaji deklaracij za proizvodne naprave in potrdil o izvoru električne energije

1. člen

S to uredbo se določajo pogoji in postopek za pridobitev deklaracije za proizvodne naprave, ki proizvajajo električno energijo iz obnovljivih virov in v soproizvodnji z visokim izkoristkom (v nadaljnjem besedilu: deklaracije za proizvodne naprave), vsebina in način vodenja registra deklaracij za proizvodne naprave, nadzor nad proizvodnimi napravami z deklaracijo, izdajanje potrdil o izvoru električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov energije ali v soproizvodnji z visokim izkoristkom (v nadaljnjem besedilu: potrdila o izvoru), vodenju registra potrdil o izvoru, transakcije s potrdili o izvoru, sporočanje podatkov za izdajanje potrdil o izvoru, in sicer v skladu z določbami 15. člena Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L št. 140 z dne 5.6.2009, str. 16; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/28/ES) in prve, druge, tretje in pete točke 5. člena Direktive 2004/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o spodbujanju soproizvodnje, ki temelji na rabi koristne toplote, na notranjem trgu z energijo in o spremembi direktive 92/42/EGS (UL L št. 52 z dne 21. 2. 2004, str. 33 v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/8/ES).

I. SPLOŠNE DOLOČBE

2. člen

Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:

- bruto proizvedena električna energija proizvodne naprave: pomeni proizvodnjo električne energije v obdobju poročanja merjeno na sponkah generatorja ali na sponkah drugih sklopov za pretvarjanje drugih vrst energije v električno energijo. Električna energija porabljena za obratovanje same naprave se ne odšteje od bruto proizvedene električne energije;
- deklaracija za proizvodno napravo: je odločba, ki jo izda Javna agencija Republike Slovenije za energijo proizvajalcu električne energije za posamezno napravo za proizvodnjo električne energije, s katero se potrjuje, da proizvodna naprava izpolnjuje pogoje, predpisane za soproizvodnjo z visokim izkoristkom ali proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije;
- kombinirana proizvodna naprava: je proizvodna naprava, ki kot vir energije za proizvodnjo električne energije uporablja poleg obnovljivih virov energije tudi druge vire energije;
- obdobje poročanja: pomeni obdobje obratovanja proizvodne naprave s soproizvodnjo ali iz obnovljivih virov energije v katerem se ugotavlja proizvedena količina električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom ali iz obnovljivih virov energije, ki jim pripadajo potrdila o izvoru. Obdobje poročanja za proizvodne naprave s soproizvodnjo je eno leto obratovanja, obdobje poročanja za proizvodne naprave na obnovljive vire energije je en koledarski mesec obratovanja;
- potrdilo o izvoru: pomeni elektronski dokument, katerega edini namen je kočnemu odjemalcu dokazati, da sta bila določen delež oziroma določena količina energije proizvedena iz obnovljivih virov ali da je določena količina električne energije proizvedena v soproizvodnji z visokim izkoristkom ali iz obnovljivih virov energije, kot je določeno v členu 3(6) Direktive 2003/54/ES ;
- proizvajalec: je pravna ali fizična oseba, ki je lastnik ali najemnik proizvodne naprave, za katero želi pridobiti deklaracijo za proizvodno napravo;
- proizvodna naprava je sklop opreme in napeljav, ki pretvarja druge vrste energije v električno energijo in lahko samostojno obratuje. O tem, kaj se šteje za proizvodno napravo, upoštevajoč tehnično dokumentacijo, zaporedje gradnje in obratovanje proizvodne naprave, odloči Agencija za energijo v odločbi o dodelitvi deklaracije za proizvodno napravo;
- register deklaracij za proizvodne naprave: je seznam vseh proizvodnih naprav, ki imajo veljavno deklaracijo za proizvodno napravo;

- transakcija: je izdaja, prenos, unovčenje potrnil o izvoru, pridobitev potrnil o izvoru iz tujine ali prenos potrnil o izvoru v tujino;
- unovčenje: je uveljavitev potrdila o izvoru, s katero preneha možnost za menjave lastništva potrdila o izvoru (potrdilo o izvoru je porabljeno)
- uporabnik registra potrnil o izvoru: je pravna ali fizična oseba, ki ima v registru potrnil o izvoru odprt račun.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo enak pomen, kot ga določa Energetski zakon (v nadaljnjem besedilu: EZ).

II. DEKLARACIJA ZA PROIZVODNO NAPRAVO

I. Pogoji za pridobitev deklaracije za proizvodno napravo

3. člen

(1) Deklaracijo za proizvodno napravo lahko pridobijo proizvajalci za proizvodne naprave, ki proizvajajo ali bodo proizvajali električno energijo iz obnovljivih virov energije in za proizvodne naprave s soproizvodnjo toplote in električne energije, ki dosegajo predpisane prihranke primarne energije in ustrezajo merilom iz uredbe, ki predpisuje način določanja izkoristka soproizvodnje z visokim izkoristkom, način izračunavanja količine električne energije iz soproizvodnje in način izračunavanja prihranka primarne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom.

(2) Deklaracije se izdajajo za proizvodne naprave, ki uporabljajo kot vhodno energijo enega od obnovljivih virov energije in se uvrščajo v naslednje skupine:

- hidroelektrarne,
- elektrarne, ki kot vhodno energijo uporabljajo geotermalno energijo,
- elektrarne, ki kot vhodno energijo uporabljajo različne oblike biomase,
- elektrarne, ki izkoriščajo energijo vetra,
- elektrarne, ki izkoriščajo sončno energijo,
- elektrarne, ki kot vhodno energijo uporabljajo odlagališčni plin,
- plin iz naprav za čiščenje odplak in bioplina,
- elektrarne, ki kot vhodno energijo uporabljajo biorazgradljive frakcije industrijskih in komunalnih odpadkov,
- kombinirane elektrarne skupin, navedenih v prejšnjih alineah,
- druge proizvodne naprave, ki proizvajajo električno energijo iz OVE.

(3) Za kombinirane proizvodne naprave, ki proizvajajo električno energijo tudi iz neobnovljivih virov energije, se izda deklaracija samo za tisti del proizvodne naprave, ki uporablja za proizvodnjo električne energije obnovljive vire energije.

(4) Za proizvodne naprave s soproizvodnjo, ki uporabljajo obnovljive vire energije ali kombinacijo fosilnega goriva in obnovljivih virov oziroma komunalnih odpadkov, se lahko pridobi posamezna deklaracija za proizvodno napravo iz obnovljivih virov energije ali deklaracija za proizvodno napravo s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, ne more pa se pridobiti obeh deklaracij hkrati.

4. člen

(1) Na proizvodni napravi morajo biti zagotovljene meritve in registracija vseh energijskih tokov, na podlagi katerih se določa količina električne energije, ki je upravičena do potrdil o izvoru. Meritve in registracijo meritev na lastne stroške zagotovi proizvajalec.

(2) Meritve in registracija meritev morajo biti opravljene v skladu s predpisom o merjenju in meritvah energijskih tokov na proizvodnih napravah, ki za proizvedeno električno energijo prejema potrdila o izvoru.

5. člen

Glede na nazivno električno moč se pri izdajanju deklaracij za proizvodne naprave in izdajanju potrdil o njenem izvoru proizvodne naprave delijo na te velikostne razrede:

1. mikro: nazivne električne moči, manjše od 50 kW,
2. male: nazivne električne moči od 50 kW in manjše od 1 MW,
3. proizvodne naprave nazivne moči 1 MW in več.

2. Postopek pridobitve deklaracije za proizvodno napravo

6. člen

Deklaracijo za proizvodno napravo izda na zahtevo proizvajalca v upravnem postopku Javna agencija Republike Slovenije za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija).

7. člen

(1) Vloga za izdajo deklaracije za proizvodno napravo na obnovljive vire energije se vloži pisno ali v elektronski obliki pri agenciji na predpisanem obrazcu iz Priloge I, ki je sestavni del te uredbe.

(2) Vloga za izdajo deklaracije za proizvodno napravo za sproizvodnjo toplote in električne energije se vloži pisno ali v elektronski obliki pri agenciji na predpisanem obrazcu iz Priloge II, ki je sestavni del te uredbe.

8. člen

Agencija lahko v postopku izdaje deklaracije za proizvodno napravo od vlagatelja zahteva tudi dodatna dokazila, ki potrjujejo verodostojnost podatkov, navedenih v vlogi.

9. člen

Agencija lahko zavrne vlogo za izdajo deklaracije za proizvodno napravo:

- če vlagatelj ni poslal zahtevanih podatkov za izdajo deklaracije za proizvodno napravo,
- če proizvodna naprava ne izpolnjuje zahtev te uredbe,
- če na proizvodni napravi niso postavljene merilne in registrirne naprave oziroma so na teh napravah opravljeni posegi, zaradi katerih niso več izpolnjeni pogoji za izdajo potrdil o izvoru,
- če agenciji na njeno zahtevo ni omogočen pregled proizvodnega objekta.

10. člen

Agencija odloči o podelitvi deklaracije za proizvodno napravo z odločbo, ki mora vsebovati:

- podatke o proizvajalcu,
- podatke o proizvodni napravi,
- podatke o proizvodnem viru,
- opis proizvodne naprave,
- seznam in identifikacijsko oznako merilnih in registrirnih mest proizvodne naprave.

11. člen

(1) Za proizvodne naprave s soproizvodnjo visokim izkoristkom se izda deklaracija z veljavnostjo enega leta, za proizvodne naprave na obnovljive vire energije pa z veljavnostjo do petih let.

(2) Vloga za izdajo deklaracij za proizvodno napravo na obnovljive vire energije ali za proizvodno napravo za soproizvodnjo toplote in električne energije, ki je že v registru proizvodnih naprav in pri kateri ni bilo spremembe na proizvodni napravi ali spremembe energenta, zaradi katere bi bilo potrebno vložiti vlogo za novo deklaracijo za proizvodno napravo, se vloži pisno ali v elektronski obliki pri agenciji na predpisanem obrazcu iz Priloge III, najmanj en mesec pred potekom roka veljavne deklaracije.

12. člen

Imetniku pravnomočne odločbe, s katero je bila podeljena deklaracija za proizvodno napravo, izda agencija posebno listino, ki dokazuje pravnomočnost deklaracije. Vsebina listine je določena v Prilogi IV, ki je sestavni del te uredbe.

13. člen

(1) Agencija z odločbo odvzame deklaracijo za proizvodno napravo, če naprava za proizvodnjo električne energije ne obratuje ali ni vzdrževana in obnovljena tako, da izpolnjuje pogoje iz deklaracije, ter če je bila spremenjena tako, da to vpliva na pogoje in zahteve iz deklaracije za proizvodno napravo.

(2) Pritožba zoper odločbo o odvzemu deklaracije za proizvodno napravo ne zadrži njene izvršitve.

3. Register deklaracij za proizvodne naprave

14. člen

(1) Agencija za energijo vodi register deklaracij za proizvodne naprave električne energije iz obnovljivih virov in sproizvodnje z visokim izkoristkom. V registru se vodijo podatki o proizvodni napravi, merilnih mestih za energijske tokove, na podlagi katerih se izdajajo deklaracija za proizvodno napravo in potrdila o izvoru za proizvedeno električno energijo, značilnostih in obratovanju proizvodne naprave ter o izdaji, veljavnosti in prenehanju veljavnosti deklaracije za proizvodno napravo.

(2) Če je proizvajalec električne energije fizična oseba, se v register vpišejo tudi osebni podatki:

- ime in priimek proizvajalca električne energije;
- stalno prebivališče;

(3) Podatki iz registra deklaracij za proizvodne naprave, razen osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka, so javni.

(4) Osebni podatki se lahko uporabljajo samo za vodenje registra deklaracij za proizvodne naprave in potrdil o izvoru.

4. Sprememba podatkov iz deklaracije in pregled proizvodne naprave 15. člen

(1) Imetnik deklaracije za proizvodno napravo mora agenciji v roku 8 dni sporočiti vsako spremembo na proizvodni napravi ali v zvezi z energetom, ki ga uporablja, ki spreminja podatke navedene v deklaraciji za proizvodno napravo in vložiti vlogo za izdajo nove deklaracije.

(2) Imetnik deklaracije za proizvodno napravo mora najpozneje do konca januarja agenciji poslati vlogo iz Priloge III, ki je sestavni del te uredbe s katero potrjuje, da je proizvodna naprava z obratovanjem v preteklem koledarskem letu izpolnjevala predpisane pogoje za sproizvodnjo z visokim izkoristkom oziroma proizvodnjo iz obnovljivih virov po tej uredbi.

16. člen

(1) Pooblaščen oseba agencije lahko kadar koli, tudi nenapovedano, opravi pregled proizvodne naprave, za katero ima proizvajalec veljavno deklaracijo za proizvodno napravo oziroma je vložil zahtevo za njeno izdajo, njenega obratovanja in vseh evidenc in dokumentacije, s katero lastnik dokazuje, da so izpolnjeni predpisani pogoji.

(2) Proizvajalec, ki želi pridobiti oziroma ima pridobljeno deklaracijo za proizvodno napravo, mora omogočiti pooblaščenim osebam agencije pregled proizvodnega objekta.

III. POTRDILA O IZVORU

1. Izdajanje potrdil o izvoru

17. člen

Za električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov energije ali v sproizvodnji toplote in električne energije z visokim izkoristkom, lahko proizvajalec zahteva izdajo potrdil o izvoru.

18. člen

(1) Potrdila o izvoru se izdajajo za električno energijo, ki je bila proizvedena med veljavnostjo deklaracije za proizvodno napravo.

(2) Potrdila o izvoru za električno energijo iz soproizvodnje z visokim izkoristkom se izdajo za celotno obdobje poročanja po izteku koledarskega leta, razen za proizvodne naprave, ki niso imele veljavne deklaracije za proizvodno napravo v celotnem obdobju preteklega leta. Za slednje se potrdila o izvoru izdajo za obdobje veljavnosti deklaracije za proizvodno napravo.

(3) Potrdila o izvoru za električno energijo iz obnovljivih virov energije se izdajo na zahtevo proizvajalca..

(4) Količina električne energije iz proizvodnih naprav s soproizvodnjo, ki je upravičena do izdaje potrdil o izvoru, se ugotavlja za obratovanje proizvodne naprave v preteklem koledarskem letu na letnem nivoju, količina električne energije iz proizvodnih naprav na obnovljive vire energije, ki je upravičena do izdaje potrdil o izvoru, pa za obratovanje proizvodne naprave v preteklem koledarskem mesecu.

(5) Ne glede na določbe četrte alineje prvega odstavka 2. člena te uredbe, ter drugega in tretjega odstavka tega člena, se potrdila o izvoru za električno energijo, ki prejema podpore po 64. n členu EZ lahko izdajajo le za obdobje poročanja, ki znaša eno leto.

19. člen

Proizvodnja v napravah s soproizvodnjo toplote in električne energije z visokim izkoristkom, za katero se izdajajo potrdila o izvoru, mora izpolnjevati merila referenčnih izkoristkov iz Odločbe Evropske komisije, ki določa usklajene vrednosti referenčnih izkoristkov za ločeno proizvodnjo električne energije in toplote pri uporabi Direktive 2004/8/ES.

20. člen

Vsebina potrdila o izvoru je določena v Prilogi V, ki je sestavni del te uredbe.

21. člen

Potrdila o izvoru izdaja agencija v elektronski obliki.

23. člen

Potrdilo o izvoru je standardne velikosti 1 MWh in se ga lahko uporabi le v 12 mesecih od zadnjega dneva proizvodnje zadevne enote energije, za katero je bilo izdano potrdilo.

24. člen

(1) Potrdila o izvoru se izdajajo za električno energijo, proizvedeno na sponkah generatorja v proizvodnih napravah na obnovljive vire za neto proizvedeno električno energijo, za proizvodne naprave s soproizvodnjo pa za bruto proizvodnjo.

(2) Za hidroelektrarne-črpalne elektrarne se potrdila o izvoru lahko izdajo samo za električno energijo, ki je bila proizvedena s pomočjo naravnega pritoka vode, ki je bila v akumulacijsko jezero speljana po naravni poti (brez črpanja).

25. člen

Za določeno količino električno energije iz ene proizvodne naprave ne more biti izdanih več enakovrednih potrdil o izvoru.

2. Register potrdil o izvoru

26. člen

(1) Za podporo sistemu izdajanja potrdil o izvoru agencija vzpostavi in vodi ustrezen register potrdil o izvoru.

(2) Register potrdil o izvoru mora vsebovati najmanj podatke o:

- količine proizvedene električne energije po posameznih proizvodnih napravah na mesečni ravni;
- potrdilih o izvoru, ki jih ima posamezen imetnik, vključno s podatkom o državi, v kateri je bilo posamezno potrdilo izdano;
- prenosih lastništva posameznega potrdila o izvoru;
- seznamu unovčenih potrdil o izvoru z vsemi podatki o posameznem potrdilu in podatki o lastniku unovčenega potrdila;
- seznamu potrdil o izvoru, ki so bila prenesena v tujino in potrdil o izvoru, pridobljenih iz tujine in vnesena v register potrdil o izvoru.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka so dostopni posameznemu uporabniku registra potrdil o izvoru. Posamezen uporabnik registra potrdil o izvoru ima vpogled le v podatke, ki se nanašajo na njegove proizvodne naprave in potrdila o izvoru.

3. Transakcije s potrdili o izvoru

27. člen

(1) S potrdili o izvoru so mogoče naslednje transakcije:

- izdaja (samo na račun proizvajalca),
- prenos na drug račun v registru potrdil o izvoru,
- prenos v tujino,
- unovčenje,
- pridobitev potrdil o izvoru iz tujine.

28. člen

Uporabnik registra potrdil o izvoru lahko potrdila o izvoru s svojega računa prenese na račun drugega uporabnika registra potrdil o izvoru v registru potrdil o izvoru. V tem primeru z njimi ne more več opravljati transakcij.

29. člen

(1) Uporabnik registra potrdil o izvoru lahko potrdila o izvoru, ki so na njegovem računu, unovči na svoje ime ali na ime kupca potrdil o izvoru.

(2) S potrdili o izvoru, ki jih je uporabnik registra potrdil o izvoru unovčil, nadaljnje transakcije niso mogoče.

30. člen

(1) Uporabnik registra potrdil o izvoru lahko potrdila o izvoru, ki so na njegovem računu, prenese na ime pravne ali fizične osebe v tujini.

(2) Uporabnik registra potrdil o izvoru mora pred prenosom potrdil o izvoru v tujino o tem obvestiti agencijo.

(3) S potrdili o izvoru, ki jih je uporabnik registra potrdil o izvoru prenesel v tujino, nadaljnje transakcije niso mogoče.

(4) Prenos potrdil o izvoru v tujino lahko poteka v pisni obliki ali pa elektronsko v tiste tuje registre, s katerimi je slovenski register potrdil o izvoru povezan.

31. člen

Za pridobitev potrdil o izvoru iz tujine mora lastnik tujih potrdil o izvoru agenciji poslati izvornike potrdil o izvoru in vse podatke, ki so določeni s splošnim aktom agencije iz zadnjega odstavka 64.i člena EZ.

32. člen

(1) Vsakokratni imetnik potrdila o izvoru lahko sam prenese potrdilo o izvoru na katero koli osebo, ki ima odprt račun v registru.

(2) Prenos lastništva se izvede s prenosom elektronskih zapisov o potrdilih v registru potrdil o izvoru.

33. člen

(1) Imetnik potrdila o izvoru lahko potrdilo o izvoru unovči za dokazovanje porabe ali dobavo določene količine električne energije iz obnovljivih virov energije ali iz proizvodne naprave za soproizvodnjo z visokim izkoristkom.

(2) Unovčena potrdila o izvoru se prenesejo v seznam unovčenih potrdil o izvoru.

34. člen

(1) Agencija opravlja nadzor nad transakcijami s potrdili o izvoru električne energije.

(2) Nadzor vključuje:

- preverjanje števila izdanih potrdil o izvoru z dejansko količino proizvedene električne energije,
- preverjanje dejanskega stanja proizvodnih napravah z navedenimi podatki v deklaraciji za proizvodno napravo in
- druge oblike nadzora, s katerimi agencija preverja transakcije s potrdili o izvoru iz 28.člena, da prepreči večkratno izdajanje potrdil o izvoru za iste količine proizvedene električne energije in večkratno unovčenja istih potrdil o izvoru.

IV. SPOROČANJE PODATKOV

35. člen

- (1) Proizvajalci morajo po koncu obdobja poročanja iz četrte alineje prvega odstavka drugega člena te uredbe sporočiti podatke o svojem obratovanju na podlagi katerih agencija določi pripadajočo količino potrdil o izvoru.
- (2) Proizvajalci, ki morajo sporočiti podatke o obratovanju proizvodnih naprav mesečno in ne prejemalejajo podpore, lahko sporočajo podatke skupaj, za obdobje več mesecev.
- (3) Podatki iz prejšnjega odstavka morajo biti poslani na način in v obliki, ki je določena s splošnim aktom, ki ga na podlagi zadnjega odstavka 64. i člena Energetskega zakona izda agencija.
- (4) Proizvajalci morajo za proizvodno napravo z veljavno deklaracijo na začetku vsakega koledarskega leta posrdovati agenciji letno oceno proizvodnje električne energije po mesecih, za katero bodo prejemalej potrdila o izvoru.
- (5) Sistemski operaterji omrežij, na katere so priključene naprave za proizvodnjo električne energije, so dolžni sporočiti Agenciji za energijo vse podatke v zvezi s proizvedeno električno energijo.

36. člen

Za sporočanje in točnost vseh podatkov z merilnih naprav, določenih v deklaraciji za proizvodno napravo, so odgovorni proizvajalci.

V. KAZENSKE DOLOČBE

37. člen

- (1) Z globo od 300 eurov do 3.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali podjetnik posameznik, ki pri obratovanju s proizvodno napravo nazivne moči do 50 kW:
 - agenciji ne sporoči spremembe podatkov na proizvodnem objektu (prvi odstavek 15. člena) ali
 - agenciji sporoča napačne podatke o obratovanju proizvodne naprave (35. člen),Odgovorna oseba pravne osebe se kaznuje za prekršek z globo od 40 eurov do 200 eurov.
- (2) Fizična oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena se kaznuje z globo od 40 eurov do 200 eurov.
- (3) Z globo od 500 eurov do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali podjetnik posameznik, ki pri obratovanju s proizvodno napravo nazivne moči od 50 kW do 1 MW:
 - agenciji ne sporoči spremembe podatkov na proizvodnem objektu (prvi odstavek 15. člena) ali
 - agenciji sporoča napačne podatke o obratovanju proizvodne naprave (35. člen).Odgovorna oseba pravne osebe se kaznuje za prekršek z globo od 200 eurov do 500 eurov.
- (4) Fizična oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena se kaznuje z globo od 200 eurov do 1.000 eurov.
- (5) Z globo od 2.000 eurov do 20.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali podjetnik posameznik, ki pri obratovanju s proizvodno napravo nazivne moči večje od 1 MW:

- agenciji ne sporoči spremembe podatkov na proizvodnem objektu (prvi odstavek 15. člena) ali
- agenciji sporoča napačne podatke o obratovanju proizvodne naprave (35. člen).

Odgovorna oseba pravne osebe se kaznuje za prekršek z globo od 200 eurov do 500 eurov.

(6) Fizična oseba, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena se kaznuje z globo od 200 eurov do 1.000 eurov.

38. člen

Za odločanje o prekrških iz te uredbe je pristojna Javna agencija Republike Slovenije za energijo.

VI. KONČNA DOLOČBA

39. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št.

Ljubljana,

EVA

Vlada Republike Slovenije

PRILOGA I

Obrazec vloge za pridobitev deklaracije za proizvodno napravo za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije (OVE)

1. a Podatki o vlagatelju (PРАВNA OSEBA)	
Polno ime družbe – podjetja:	
Sedež družbe:	
Telefon:	
Telefaks:	
Elektronska pošta:	
Zakoniti zastopnik/direktor – ime in priimek:	
Prokurist – ime in priimek:	
1. b Podatki o vlagatelju (FIZIČNA OSEBA)	
Ime in priimek:	
Datum in kraj rojstva:	
Stalno prebivališče:	
Natančna navedba firme, s katero podjetnik nastopa:	
Sedež podjetnika (podjetja), naslov:	
Telefon:	
Telefaks:	
Elektronska pošta:	
Prokurist – ime in priimek:	
2. Podatki o proizvodni napravi	
Ime proizvodne naprave:	
Naslov:	
Vir(i) energije za proizvodnjo električne energije:	
Vrsta proizvodne naprave:	
Nazivna bruto električna moč (na sponkah generatorja v kW):	
Nazivna neto električna moč (kW):	
Toplotna moč osnovnega goriva (kW):	
Toplotna moč dodatnega goriva (kW):	
Delež osnovnega in dodatnega goriva:	

Napetostni nivo omrežja, na katero je priključena proizvodna naprava	
Priklop na omrežje:	<ul style="list-style-type: none"> – prenosno – distribucijsko
Ime sistemskega operaterja oziroma podjetja, ki upravlja omrežje:	
Leto, ko je bila proizvodna naprava narejena:	
3. Priloge	
Soglasje za priključitev (kopija)	
Uporabno dovoljenje (kopija)*	
Prevzemne meritve (kopija)*	
Kopije iz tehnične dokumentacije: <ul style="list-style-type: none"> – razmere lokacije objekta in omrežja – tehnološka shema objekta – enočrtna shema s pregledom merilnih in registriranih mest 	
4. Pregled merilnih in registriranih naprav za energijske tokove, ki morajo biti nameščeni v skladu s 4. členom te uredbe	
VRSTA ENERGENTA	
Energent:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	
Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	
PROIZVEDENA BRUTO ELEKTRIČNA ENERGIJA (Proizvedena neto električna energija)**	
Energijski tok:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	
Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	

PROIZVEDENA NETO ELEKTRIČNA ENERGIJA	
Ime energijskega toka:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	
Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	
DRUGI ENERGIJSKI TOKOVI	
Energijski tok:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	
Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	

*Za mikro proizvodne naprave in male proizvodne naprave se parametri proizvodne naprave lahko dokazujejo s certificiranimi podatki proizvajalca proizvodne naprave.

** Podpisani _____ v svojem imenu ali v imenu podjetja (ustrezno obkrožite) izjavljam, da se strinjam, da se za količino izdanih potrdil o izvoru uporabijo podatki o neto proizvodnji električne energije oziroma podatki o količini električne energije oddane v omrežje na prevzemno predajnem mestu za navedeno proizvodno napravo. Seznanjen sem s tem, da bo število tako izdanih potrdil o izvoru manjše, kot če bi na sponke generatorja namestili ustrezno merilno napravo in tako pridobljene podatke poslali agenciji v skladu s to uredbo.

Izjavljam, da so vsi podatki, navedeni v vlogi in njenih prilogah, resnični in pravilni.

Naziv (ustrezno označi): direktor prokurist drugo:

Ime in priimek:

Datum :

Kraj:

Podpis vlagatelja.....

Žig

PRILOGA II

Obrazec vloge za pridobitev deklaracije za proizvodno napravo s soproizvodnjo toplote in električne energije (SPTE) z visokim izkoristkom

1. a Podatki o vlagatelju (PRAVNA OSEBA)	
Polno ime družbe – podjetja:	
Sedež družbe:	
Telefon:	
Telefaks:	
Elektronska pošta:	
Zakoniti zastopnik/direktor – ime in priimek:	
Prokurist – ime in priimek:	
1. b Podatki o vlagatelju (FIZIČNA OSEBA)	
Ime in priimek:	
Datum in kraj rojstva:	
Stalno prebivališče:	
Natančna navedba firme, s katero podjetnik nastopa:	
Sedež podjetnika (podjetja), naslov:	
Telefon:	
Telefaks:	
Elektronska pošta:	
Prokurist – ime in priimek:	
2. Podatki o proizvodni napravi	
Ime proizvodne naprave:	
Naslov:	
Vir(i) energije za proizvodnjo električne energije:	
Vrsta proizvodne naprave:	
Nazivna bruto električna moč (na sponkah generatorja v SPTE v kW):	
Nazivna neto električna moč (kW):	
Moč koristne toplote (kW):	
Toplotna moč osnovnega goriva (kW):	
Toplotna moč dodatnega goriva (kW):	
Spodnja kalorična vrednost osnovnega goriva (MJ/kg oz.	

MJ/m ³):	
Spodnja kalorična vrednost dodatnega goriva (MJ/kg oz. MJ/m ³):	
Delež osnovnega in dodatnega goriva:	
Mehanska moč (kW):	
Napetostni nivo omrežja, na katero je priključena proizvodna naprava	
Delež električne energije, ki se pošilja v električno omrežje oziroma se porabi na lokaciji:	
Priklop na omrežje:	<ul style="list-style-type: none"> – prenosno – distribucijsko
Ime systemskega operaterja oziroma podjetja, ki upravlja omrežje:	
Leto gradnje proizvodne naprave:	
Vrsta tehnologije:	<ul style="list-style-type: none"> – parna protitlačna turbina, – plinska turbina z izkoriščanjem odpadne toplote, – motor z notranjim izgorevanjem, – mikroturbina, – stirlingov motor, – gorivne celice – kombinirani cikel s plinsko turbino z izkoriščanjem odpadne toplote, – parna odjemno-kondenzacijska turbina – drugo (navedite):
Namen uporabe proizvedene koristne toplote:	<ul style="list-style-type: none"> – ogrevanje – industrija – kmetijstvo – drugo (navedite):
Vrsta koristne toplote:	<ul style="list-style-type: none"> – para – vroča voda – drugo (navedite):
Temperatura koristne toplote:	
Razmerje C med električno energijo iz SPTE in koristno toploto	

pri polnem obratovanju SPTE	
3. Priloge	
Soglasje za priključitev (kopija)	
Uporabno dovoljenje (kopija)*	
Prevzemne meritve (kopija)*	
Kopije iz tehnične dokumentacije: <ul style="list-style-type: none"> – razmere lokacije objekta in omrežja – tehnološka shema objekta – enočrtna shema s pregledom merilnih in registrirnih mest 	
4. Pregled merilnih in registrirnih naprav za energijske tokove, ki morajo biti nameščeni v skladu s 4. členom te uredbe	
VRSTA ENERGENTA	
Energent:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	
Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	
PROIZVEDENA BRUTO ELEKTRIČNA ENERGIJA (Proizvedena neto električna energija)**	
Ime energijskega toka:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	
Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	
PROIZVEDENA NETO ELEKTRIČNA ENERGIJA	
Ime energijskega toka:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	

Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	
PROIZVEDENA KORISTNA TOPLOTA	
Ime energijskega toka:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	
Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	
PROIZVEDENA MEHANSKA ENERGIJA	
Ime energijskega toka:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	
Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	
DRUGI ENERGIJSKI TOKOVI	
Ime energijskega toka:	
Ime proizvajalca in tip merilne naprave:	
Serijska številka:	
Merilni obseg/enote:	
Leto vgradnje:	
Oznaka na enopolni shemi:	
Zadnja kontrola, validacija:	

*Za mikro proizvodne naprave in male proizvodne naprave se parametri proizvodne naprave lahko dokazujejo s certificiranimi podatki proizvajalca proizvodne naprave.

** Podpisani _____ v svojem imenu ali v imenu podjetja (ustrezno obkrožite) izjavljam, da se strinjam, da se za količino izdanih potrdil o izvoru uporabijo podatki o neto proizvodnji električne energije oziroma podatki o količini električne energije oddane v omrežje na prevzemno predajnem mestu za navedeno proizvodno napravo. Seznanjen sem s tem, da bo število tako izdanih potrdil o izvoru

manjše, kot če bi na sponke generatorja namestili ustrezno merilno napravo in tako pridobljene podatke poslali agenciji v skladu s to uredbo.

Izjavljam, da so vsi podatki, navedeni v vlogi in njenih prilogah, resnični in pravilni.

Naziv (ustrezno označi): direktor prokurist drugo:

Ime in priimek:

Datum :

Kraj:

Podpis vlagatelja.....

Žig

PRILOGA III

Obrazec vloge za izdajo deklaracije za proizvodno napravo, ki je že v registru proizvodnih naprav in za poročanje, da je imetnik deklaracije v preteklem letu izpolnjeval pogoje

1. a Podatki o vlagatelju (PRAVNA OSEBA)
Polno ime družbe – podjetja:
Sedež družbe:
Telefon:
Telefaks:
Elektronska pošta:
Zakoniti zastopnik/direktor – ime in priimek:
Prokurist – ime in priimek:
1. b Podatki o vlagatelju (FIZIČNA OSEBA)
Ime in priimek:
Datum in kraj rojstva:
Stalno prebivališče:
Natančna navedba firme, s katero podjetnik nastopa:
Sedež podjetnika (podjetja), naslov:
Telefon:
Telefaks:
Elektronska pošta:
Prokurist – ime in priimek:
2. Podatki o proizvodni napravi
Ime proizvodne naprave:
Številka deklaracije za proizvodno napravo:
Datum izdaje deklaracije za proizvodno napravo:
Naslov lokacije:

3. Izjavljam, da na proizvodni napravi in v zvezi z energentom, v času veljavnosti zadnje deklaracije za proizvodno napravo ni prišlo do nobenih sprememb zaradi katerih bi bilo potrebno spremeniti deklaracijo.

4. Izjavljam, da je proizvodna naprava s svojimi parametri in drugimi značilnostmi obratovanja v preteklem letu izpolnjevala pogoje in zahteve iz deklaracije št. _____.

5. Izjavljam, da so vsi podatki, navedeni v vlogi in njenih prilogah, resnični in pravilni.

Naziv (ustrezno označi): direktor prokurist drugo:

Ime in priimek:

Datum :

Kraj:

Podpis vlagatelja.....

Žig

Prosim, da se mi izda nova deklaracija za proizvodno napravo.**

**** (Podpišejo le tisti vlagatelji, ki jim poteče veljavna deklaracija)**

Naziv (ustrezno označi): direktor prokurist drugo:

Ime in priimek:

Datum :

Kraj:

Podpis vlagatelja.....

Žig

PRILOGA IV

Podatki na listini za proizvodno napravo

Na listini deklaracije za proizvodno napravo so navedeni:

- ime in sedež proizvajalca,
- ime in lokacija proizvodne naprave,
- zaporedna številka, pod katero je deklaracija vpisana v register deklaracij za proizvodne naprave,
- datum začetka in konca veljavnosti,
- datum izdaje deklaracije,
- podpis direktorja/direktorice agencije.

PRILOGA V

Podatki na potrdilu o izvoru električne energije

Potrdilo o izvoru električne energije iz obnovljivih virov vsebuje:

- vrsto potrdila o izvoru;
- podatek o tem da se potrdilo o izvoru nanaša na električno energijo
- ime in naslov proizvajalca;
- vir energije, iz katerega je bila proizvedena električna energija;
- začetni in končni datum proizvodnje električne energije, za katero se potrdilo izdaja;
- ime proizvodne naprave, v kateri je bila električna energija, za katero se izdaja potrdilo o izvoru, proizvedena;
- identifikacijsko številko proizvodne naprave;
- datum začetka obratovanja proizvodne naprave;
- nazivno električno moč na sponkah proizvodne naprave;
- količino proizvedene električne energije, za katero je izdano potrdilo o izvoru električne energije;
- ime izdajatelja potrdila o izvoru;
- identifikacijsko številko potrdila;
- datum izdaje potrdila;
- podatek o javni podpori;
- veljavnost potrdila o izvoru.

Pri kombiniranih proizvodnih napravah mora potrdilo dodatno vsebovati:

- količino fosilnega goriva, porabljenega v proizvodni napravi v obdobju, za katero se potrdilo izdaja;
- količino goriva iz obnovljivih virov, porabljenega v proizvodni napravi v obdobju, za katero se potrdilo izdaja.

Potrdilo o izvoru električne energije proizvodnih naprav za soproizvodnjo z visokim izkoristkom vsebuje:

- podatek o tem da se potrdilo o izvoru nanaša na električno energijo ime in naslov proizvajalca proizvodne naprave;
- vir energije, iz katerega je bila proizvedena električna energija;
- začetni in končni datum proizvodnje električne energije, za katero se potrdilo izdaja;
- začetni in končni datum proizvodnje električne energije, za katero se potrdilo izdaja;
- ime proizvodne naprave, s katero je bila električna energija, za katero se izdaja potrdilo o izvoru, proizvedena;
- datum začetka obratovanja proizvodne naprave
- identifikacijsko številko proizvodne naprave;
- nazivno električno moč na sponkah generatorja;
- količino proizvedene električne energije, za katero je izdano potrdilo o izvoru električne energije;
- spodnjo kalorično vrednost goriva, iz katerega je bila električna energije proizvedena;
- namen uporabe toplote, ki je bila proizvedena skupaj z električno energijo;
- prihranek primarne energije pri proizvodnji električne energije, za katero se izdaja potrdilo o izvoru;
- ime izdajatelja potrdila o izvoru;
- identifikacijsko številko potrdila;
- veljavnost potrdila o izvoru;
- količino prihranjenih izpustov CO₂ zaradi soproizvodnje toplote in električne energije, za katero se potrdilo o izvoru izdaja.

PRAVILNIK
O VZPOSTAVITVI OKVIRA ZA DOLOČANJE ZAHTEV ZA OKOLJSKO PRIMERNO
ZASNOVO PROIZVODOV, POVEZANIH Z ENERGIJO

1. člen
(Vsebina in področje uporabe)

(1) Ta pravilnik vzpostavlja okvir za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo z namenom zagotoviti prost pretok teh proizvodov na notranjem trgu Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: Skupnost). Uredba je v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (prenovitev) (UL L št. 285/10 z dne 31. 10. 2009, v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES).

(2) Ta pravilnik določa zahteve, ki jih morajo izpolnjevati proizvodi, povezani z energijo, za katere veljajo izvedbeni predpisi Komisije, da se lahko dajo na trg in/ali v uporabo. S povečanjem energijske učinkovitosti in ravni varstva okolja ter hkratnim povečanjem zanesljivosti oskrbe z energijo uredba prispeva k trajnostnemu razvoju.

(3) Ta pravilnik se ne uporablja za potniška ali tovorna prevozna sredstva.

(4) Ta pravilnik in izvedbeni predpisi Komisije, sprejeti na njeni podlagi, ne posegajo v zakonodajo Skupnosti o ravnanju z odpadki in o kemikalijah, vključno z zakonodajo Skupnosti o fluoriranih toplogrednih plinih.

2. člen
(Razlaga izrazov)

Izrazi uporabljeni v tem pravilniku imajo naslednji pomen:

1. **proizvod, povezan z energijo** (v nadaljnjem besedilu: proizvod) pomeni vsak proizvod, ki med uporabo vpliva na porabo energije ter je dan na trg in/ali v uporabo, vključno z deli, namenjenimi vgradnji v proizvode, ki so dani na trg in/ali v uporabo kot posamezni deli, namenjeni končnim uporabnikom, in za katere se lahko naredi samostojna ocena okoljske učinkovitosti;
2. **dati na trg** pomeni prvič ponuditi proizvod na trgu Evropske unije z namenom distribucije ali uporabe v Evropski uniji, za plačilo ali brezplačno, ne glede na vrsto prodaje (prodajno tehniko);
3. **dati v uporabo** pomeni prvo uporabo proizvoda za predviden namen s strani končnega uporabnika v Evropski uniji;
4. **ekološki profil** pomeni opis vnosov in iznosov (na primer materialov, emisij in odpadkov), v skladu z izvedbenim ukrepom, ki velja za proizvod, v njegovem celotnem življenjskem ciklusu, pomembnih z vidika njegovega vpliva na okolje in izraženih v merljivih fizikalnih količinah;
5. **energijska predelava** pomeni uporabo gorljivih odpadkov za proizvodnjo energije z neposrednim sežigom, skupaj z drugimi odpadki ali brez njih, vendar z uporabo toplote;
6. **harmonizirani standard** pomeni tehnično specifikacijo, ki jo je s pooblastilom Komisije sprejel priznani organ za standardizacijo v skladu s postopkom, določenim v Direktivi 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (1), da bi določil evropsko zahtevo, skladnost s katero ni obvezna;
7. **izboljšanje okoljske učinkovitosti** pomeni postopek izboljšanja okoljske učinkovitosti proizvoda skozi več generacij, čeprav ne nujno pri vseh okoljskih vidikih proizvoda hkrati;

8. **izvedbeni predpisi** so ukrepi Komisije EU, sprejeti v skladu z Direktivo 2009/125/ES, ki določajo zahteve za okoljsko primerno zasnovo opredeljenih proizvodov ali za njihove okoljske vidike, in se neposredno uporabljajo v Republiki Sloveniji;
9. **materiali** pomeni vse materiale, ki se uporabijo v življenjskem ciklusu proizvoda;
10. **nevarni odpadki** pomenijo vsak odpadek iz člena 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS z dne 12. decembra 1991 o nevarnih odpadkih (UL L št. 377 z dne 31. 12. 1991, str. 20);
11. **odpadki** pomenijo vsako snov ali predmet iz skupin iz Priloge I Direktive 2006/12/ES, ki jo imetnik zavrže, namerava zavržeti ali mora zavržeti;
12. **okoljska učinkovitost** proizvoda pomeni rezultate proizvajalčevega upravljanja z okoljskimi vidiki proizvoda, razvidne iz njegove tehnične dokumentacije;
13. **okoljsko primerna zasnova** pomeni sistematično integracijo okoljskih vidikov v zasnovo proizvoda, da bi se izboljšala okoljska učinkovitost proizvoda v njegovem življenjskem ciklusu;
14. **okoljski vidik** pomeni element ali funkcijo proizvoda, ki lahko v njegovem življenjskem ciklusu vpliva na okolje;
15. **okoljski vpliv** pomeni vsako spremembo okolja, ki v celoti ali delno izvira iz proizvoda v njegovem življenjskem ciklusu;
16. **ponovna uporaba** pomeni vsak postopek, v katerem se proizvod ali njegovi deli po koncu prve uporabe ponovno uporabijo za isti namen, za katerega so bili ustvarjeni, vključno z nadaljnjo uporabo proizvoda, ki se vrača na zbiralno mesto, k distributerju, izvajalcu recikliranja ali proizvajalcu, pa tudi z uporabo obnovljenega proizvoda;
17. **pooblaščen zastopnik** pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Skupnosti, ki je pridobila pisno pooblastilo proizvajalca za opravljanje vseh ali dela obveznosti in formalnosti v zvezi s proizvodi, v njegovem imenu;
18. **posebna zahteva po okoljsko primerni zasnovi** pomeni količinsko določeno in merljivo zahtevo po okoljsko primerni zasnovi, povezano z določenim okoljskim vidikom proizvoda, kot na primer porabo energije med delovanjem, preračunano na dano enoto izhodnega učinka;
19. **predelava** pomeni vsako primerno operacijo, navedeno v Prilogi II B Direktive 2006/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o odpadkih (UL L št. 114 z dne 27. 4. 2006);
20. **proizvajalec** pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvaja proizvode, za katere velja ta uredba, in je odgovorna za njihovo skladnost glede dajanja na trg in/ali v uporabo, pod proizvajalčevim lastnim imenom ali blagovno znamko ali za lastno uporabo proizvajalca. Če proizvajalca, v skladu z opredelitvijo v prvem stavku te točke, ali uvoznika, kakor je opredeljen v točki 23, ni mogoče določiti, je proizvajalec vsaka fizična ali pravna oseba, ki daje na trg in/ali v uporabo izdelke, za katere velja ta uredba;
21. **recikliranje** pomeni ponovno obdelavo odpadnih materialov v proizvodnem procesu za prvotni namen ali v druge namene, vendar ne za energetske predelavo;
22. **sestavni deli in sklopi**: pomeni dele, ki so namenjeni vgradnji v proizvode in niso dani na trg in/ali v uporabo kot samostojni deli za končne uporabnike oziroma za njih ni mogoče narediti samostojne ocene okoljske učinkovitosti;
23. **splošna zahteva po okoljsko primerni zasnovi** pomeni vsako zahtevo po okoljsko primerni zasnovi, ki temelji na ekološkem profilu proizvoda kot celoti in nima določenih mejnih vrednosti za posamezne okoljske vidike;
24. **uvoznik** je pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost s sedežem v Skupnosti, ki daje na trg Skupnosti proizvode iz tretjih držav;
25. **zahteva po okoljsko primerni zasnovi** pomeni vsako zahtevo v zvezi s proizvodom ali zasnovo proizvoda, namenjeno izboljšanju njegove okoljske učinkovitosti, ali vsako zahtevo po zagotavljanju podatkov o okoljskih vidikih proizvoda;
26. **zasnova izdelka** pomeni vrsto postopkov, ki pretvarjajo pravne, tehnične, varnostne, funkcionalne, tržne ali druge zahteve v tehnične lastnosti proizvoda, katerim mora proizvod ustrezati;

27. **življenjski cikel** pomeni sosledna in med seboj povezana obdobja proizvoda od uporabe surovin do dokončne odstranitve;

3.člen

(označevanje in izjava ES o skladnosti)

- (1) Preden se proizvod, za katerega veljajo izvedbeni predpisi, da na trg in/ali v uporabo, se nanj pritrdi znak CE in se opremi z izjavo ES o skladnosti, s čimer proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik zagotavlja in izjavlja, da proizvod ustreza vsem ustreznim določbam zadevnega izvedbenega predpisa.
- (2) Znak CE je sestavljen iz začetnic „CE“ ter mora bit nameščen in imeti lastnosti kot je navedeno v Prilogi II te uredbe.
- (3) Izjava EU o skladnosti vsebuje elemente, opredeljene v Prilogi V te uredbe, in se sklicuje na ustrezen izvedbeni predpis.
- (4) Prepovedano je označevanje proizvoda z znaki, ki bi lahko zavajali uporabnike glede pomena ali oblike znaka CE.
- (5) Podatki, ki so v skladu s 2 Prilogo I namenjeni za informiranje potrošnika, morajo biti navedeni v slovenskem jeziku. Poleg tega so lahko navedeni še v enem ali več drugih uradnih jezikih Skupnosti. Informacije namenjene potrošniku so lahko podane tudi z usklajenimi simboli oziroma priznanimi znaki na način, da so potrošniku jasno razumljive.

4.člen

(dolžnosti uvoznika)

Če proizvajalec nima sedeža v Skupnosti in v Skupnosti nima pooblaščenega predstavnika, je uvoznik dolžan:

- (a) zagotoviti, da je proizvod, ki je dan na trg in/ali v uporabo, v skladu s to uredbo in ustreznim izvedbenim predpisom,
- (b) hraniti in dati na razpolago nadzornim organom izjavo EU o skladnosti in tehnično dokumentacijo.

5.člen

(prosti pretok)

- (1) Za proizvod, povezan z energijo, ki izpolnjuje zahteve za okoljsko primerno zasnovano iz Priloge I – del 1 v povezavi z izvedbenim predpisom in je označen z znakom CE v skladu s 3. členom, se ne sme prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja na trg in/ali v uporabo.
- (2) Za proizvod, povezan z energijo, za katerega izvedbeni predpis določa, da zanj ni potrebna nobena zahteva po okoljsko primerni zasnovi, in je označen z znakom CE v skladu s 3. členom, se ne sme prepovedati, omejiti ali ovirati dajanja na trg in/ali v uporabo.
- (3) Ne glede na določili prvega in drugega odstavka tega člena je dovoljeno prikazovanje, na primer na sejnih, razstavah in demonstracijah, proizvodov, povezanih z energijo, ki niso skladni z določbami veljavnega izvedbenega ukrepa, če so označeni z vidno navedbo, da ne smejo biti dani na trg in/ali v uporabo, dokler se ne zagotovi njihova skladnost.

6.člen

(Ocena skladnosti)

(1) Proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik mora pred dajanjem proizvoda na trg in/ali v uporabo, zagotoviti izvedbo ocene skladnosti izdelka z vsemi ustreznimi zahtevami zadevnega izvedbenega predpisa.

(2) Postopki ocenjevanja skladnosti se določijo v izvedbenih predpisih, proizvajalcem pa je prepuščena izbira med notranjim nadzorom zasnove, kakor je določeno v Prilogi III te uredbe, in sistemom upravljanja, kakor je določen v Prilogi IV te uredbe. Postopek ocenjevanja skladnosti se lahko izbere tudi med ustreznimi moduli iz Priloge II Sklepa št. 768/2008/ES, če je to upravičeno in sorazmerno s tveganjem.

Če ima država članica jasna znamenja o verjetni neskladnosti izdelka, ta država članica v najkrajšem možnem času objavi utemeljeno oceno o skladnosti izdelka, ki jo lahko pripravi pristojni organ z namenom določitve morebitnih pravočasnih popravilnih ukrepov.

(3) Če proizvod, za katerega veljajo izvedbeni predpisi, razvije organizacija, registrirana v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), in je funkcija zasnove vključena v obseg te registracije, se predpostavlja, da sistem upravljanja te organizacije ustreza zahtevam iz Priloge IV k tej direktivi.

(4) Če proizvod, za katerega veljajo izvedbeni predpisi, razvije organizacija s sistemom upravljanja, ki vključuje funkcijo zasnove in se izvaja v skladu s harmoniziranimi standardi, katerih sklicne številke so bile objavljene v Uradnem listu Evropske unije, se predpostavlja, da je ta sistem upravljanja v skladu z ustreznimi zahtevami iz Priloge IV.

(5) Potem ko se proizvod, za katerega veljajo izvedbeni predpisi, da na trg in/ali v uporabo, proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik hrani ustrezne dokumente v zvezi z opravljeno oceno skladnosti in izdano izjavo ES o skladnosti za potrebe nadzornih organov še 10 let po tem, ko je bil izdelan zadnji od teh proizvodov. Ustrezni dokumenti morajo biti na voljo v 10 dneh po prejetju zahteve nadzornega organa.

(6) Dokumenti, ki se nanašajo na oceno skladnosti in izjavo ES o skladnosti iz 3. Člena, se sestavijo v enem izmed uradnih jezikov držav članic Evropske unije.

7. člen

(domneva o skladnosti)

(1) Za proizvod, ki je označen z znakom CE iz 3. člena, se domneva, da je skladen z ustreznimi določbami veljavnega izvedbenega predpisa.

(2) Za proizvod, pri katerem so bili uporabljeni harmonizirani standardi, katerih sklicne številke so bile objavljene v Uradnem listu Evropske unije, se domneva, da je skladen z vsemi ustreznimi določbami ustreznega izvedbenega predpisa, na katerega se ti standardi nanašajo.

(3) Predpostavlja se, da so proizvodi, za katere je bil pridobljen znak za okolje v skladu z Uredbo (ES) št. 1980/2000, v skladu z zahtevami po okoljsko primerni zasnovi iz ustreznega izvedbenega predpisa, v kolikor znak za okolje izpolnjuje te zahteve.

8. člen

(Zaščitna klavzula)

(1) Kadar nadzorni organ ugotovi, da proizvod, ki nosi znak CE iz 3. člena in se nahaja na trgu oziroma se uporablja v skladu z njegovim namenom uporabe, ne izpolnjuje vseh ustreznih določb veljavnega izvedbenega predpisa, se proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika pozove, da zagotovi skladnost proizvoda z določbami veljavnega izvedbenega predpisa in/ali z znakom CE in preneha s kršitvijo pod pogoji, ki jih določi nadzorni organ.

(2) Kadar je dovolj dokazov o morebitni neskladnosti proizvoda, nadzorni organ sprejme potrebne ukrepe, ki, odvisno od resnosti neskladja, lahko pomenijo tudi prepoved dajanja proizvoda na trg, dokler skladnost ni ugotovljena.

(3) Kadar se neskladnost nadaljuje, nadzorni organ sprejme odločitev o omejitvi ali prepovedi dajanja na trg in/ali v uporabo zadevnega proizvoda, ali zagotovi, da se ga umakne s trga.

(4) V primeru, da nadzorni organ sprejme odločitev iz prejšnjega odstavka, se priglasijo zaščitna klavzula skladno z Uredbo o načinu mednarodne izmenjave informacij o ukrepih in dejanjih, ki omejujejo trgovanje s proizvodi. V obvestilu se navede razloge za odločitev in pojasni, ali je odločitev sprejeta zaradi:

- neizpolnjevanja zahtev veljavnega izvedbenega predpisa;
- nepravilne uporabe harmoniziranih standardov;
- pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih.

(5) Odločitve, ki jih nadzorni organ, sprejme na podlagi 3. odstavka tega člena, morajo biti dostopne javnosti na pregleden način.

9. člen

(Zahteve za sestavne dele in sklope)

Izvedbeni predpisi lahko zahtevajo od proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika, ki daje na trg in/ali v uporabo sestavne dele in sklope, da zagotovi proizvajalcu proizvoda, za katerega veljajo izvedbeni predpisi, ustrezne podatke o sestavi materialov in porabi energije, materialih in/ali virih za sestavne dele ali sklope.

10. člen

(Obveščanje potrošnikov)

V skladu z izvedbenimi predpisi, ki se jih uporabi, proizvajalci v obliki, ki se jim zdi ustrezna, potrošnikom, ki uporabljajo proizvode, zagotovijo:

- potrebne informacije o tem, kako lahko sami prispevajo k trajnostni uporabi izdelka, in
- podatke o ekološkem profilu izdelka in koristih okoljsko primerne zasnove, kadar to zahteva izvedbeni predpis.

11. člen

(mala in srednje velika podjetja)

Ministrstvo pristojno za energijo preko svojih spletnih strani obvešča mala in srednje velika podjetja o spremembah evropske zakonodaje s področja zahtev za okoljsko primerno zasnovo proizvodov ter jih s tem spodbuja k proizvodnji okolju prijaznejših proizvodov.

12. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

PRILOGA I

Del 1. Parametri za okoljsko primerno zasnovo proizvodov

1.1 Če so povezani z zasnovo proizvoda, se morajo pomembni okoljski vidiki ugotavljati ob naslednjih fazah življenjskega ciklusa proizvoda:

- (a) izbira in uporaba surovin;
- (b) proizvodnja;
- (c) embalaža, transport in distribucija;
- (d) montaža in vzdrževanje;
- (e) uporaba in
- (f) izrabljenost, to je stanje proizvoda, ko je dosegel konec prve uporabe do njegove dokončne odstranitve.

1.2 Za vsako fazo se morajo oceniti naslednji okoljski vidiki, v kolikor so pomembni:

- (a) predvidena poraba materialov, energije in drugih virov, na primer sladke vode;
- (b) predvidene emisije v zrak, vodo ali tla;
- (c) predvideno onesnaževanje s fizikalnimi učinki, na primer hrupom, vibracijami, sevanjem, elektromagnetnimi polji;
- (d) pričakovano nastajanje odpadnih snovi in
- (e) možnosti za ponovno uporabo, recikliranje in predelavo materialov in/ali energije, upoštevajoč Direktivo 2002/96/ES.

1.3 Za vrednotenje možnosti za izboljšanje okoljskih vidikov iz točke 1.2 se morajo primerno uporabljati zlasti naslednji parametri, ki se po potrebi dopolnjujejo z drugimi:

- (a) masa in prostornina izdelka;
- (b) uporaba materialov, ki izhajajo iz dejavnosti recikliranja;
- (c) poraba energije, vode in drugih virov v življenjskem ciklusu;
- (d) uporaba snovi, razvrščenih kot nevarne za zdravje in/ali okolje v skladu z Direktivo Sveta 67/548/EGS z dne 27. junija 1967 o približevanju zakonov in drugih predpisov v zvezi z razvrščanjem, pakiranjem in označevanjem nevarnih snovi, in ob upoštevanju zakonodaje o trženju in uporabi določenih snovi, na primer Direktive Sveta 76/769/EGS z dne 22. julija 1976 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov ali Direktive 2002/95/ES;
- (e) količina in lastnosti potrošnih materialov, potrebnih za pravilno delovanje in vzdrževanje;
- (f) enostavnost ponovne uporabe in recikliranja, izražena z: številom uporabljenih materialov in sestavnih delov, uporabo standardnih sestavnih delov, potrebnim časom za razgradnjo, zahtevnostjo orodij, potrebnih za razgradnjo, uporabo standardov za kodiranje sestavnih delov in materialov za razpoznavanje sestavnih delov in materialov, primernih za uporabo in recikliranje (vključno z označevanjem plastičnih delov v skladu s standardi ISO), uporabo materialov, ki jih je enostavno reciklirati, enostavnim dostopom do koristnih in drugih sestavnih delov in materialov, ki jih je mogoče reciklirati; enostavnim dostopom do sestavnih delov in materialov, ki vsebujejo nevarne snovi;
- (g) vključitev rabljenih sestavnih delov;
- (h) izogibanje tehničnim rešitvam, ki ovirajo ponovno uporabo in recikliranje sestavnih delov in celotnih naprav;
- (i) podaljšanje življenjske dobe, izraženo s: najkrajšo zajamčeno življenjsko dobo, najkrajšim časom razpoložljivosti nadomestnih delov, modularno zasnovano, nadgradljivostjo, popravljivostjo;
- (j) količina proizvedenih odpadkov in količina proizvedenih nevarnih odpadkov;
- (k) emisije v zrak (toplogredni plini, povzročitelji zakisljevanja, hlapne organske spojine, snovi, ki povzročajo razgradnjo ozona, obstojna organska onesnaževala, težke kovine, fini in lebdeči delci) brez poseganja v Direktivo 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo;
- (l) emisije v vodo (težke kovine, snovi, ki škodljivo vplivajo na ravnotežje kisika, obstojna organska onesnaževala) in

(m) emisije v tla (zlasti iztekanje in izlivi nevarnih snovi v fazi uporabe izdelkov in možnost puščanja po odstranitvi izdelka kot odpadka).

Del 2. Zahteve v zvezi z zagotavljanjem podatkov

Izvedbeni predpisi lahko zahtevajo, da mora proizvajalec zagotoviti informacije, ki lahko vplivajo na način ravnanja s proizvodom, njegove uporabe ali recikliranja s strani drugih oseb in ne proizvajalca. Te informacije, kjer je to primerno, lahko vključujejo:

- (a) informacije snovalca v zvezi s proizvodnim procesom;
- (b) informacije za potrošnike o pomembnih okoljskih značilnostih in učinkovitosti proizvoda, priloženimi izdelku, ko je dan na trg, tako da lahko potrošnik primerja te vidike proizvodov;
- (c) informacije za potrošnike o načinu namestitve, uporabe in vzdrževanja proizvoda, da se zmanjšajo njegovi vplivi na okolje in zagotovi optimalno pričakovana življenjska doba, ter o načinu vračila proizvoda ob koncu življenjske dobe in, po potrebi, informacije o času zagotavljanja nadomestnih delov in možnostih za nadgrajevanje proizvodov, in
- (d) informacije za obrate za ravnanje z odpadki o razgradnji, recikliranju ali odstranitvi ob koncu življenjske dobe.

Informacije bi bilo treba, če je le mogoče, navesti na proizvodu samem.

V teh informacijah se morajo upoštevati obveznosti po drugi zakonodaji Skupnosti, na primer po Direktivi 2002/96/ES.

Del 3. Zahteve za proizvajalca

1. Od proizvajalcev se na podlagi realnih predpostavk o normalnih pogojih uporabe in za njene namene za celoten življenjski cikel mora zahtevati izdelava ocene modela proizvoda, namenjene okoljskim vidikom, ki so v izvedbenem predpisu opredeljeni kot tisti, na katere lahko znatno vpliva zasnova proizvoda. Drugi okoljski vidiki se lahko ocenijo na prostovoljni osnovi.

Na podlagi te ocene morajo snovalci izdelati ekološki profil proizvoda. Ta mora temeljiti na okoljsko pomembnih lastnostih proizvoda in vnosih/iznosih, do katerih prihaja v življenjskem ciklusu proizvoda, izraženih v merljivih fizikalnih količinah.

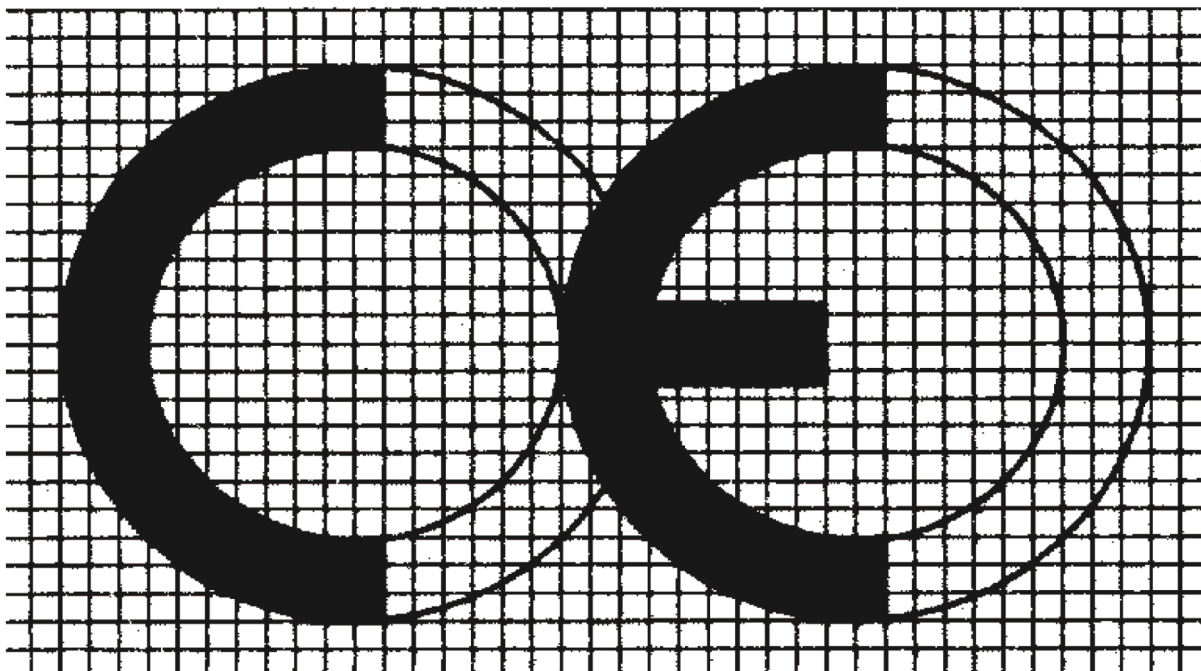
2. Proizvajalec mora uporabiti to oceno za vrednotenje alternativnih konstrukcijskih rešitev in dosežene okoljske učinkovitosti v primerjavi z merili uspešnosti.

Izbrana konstrukcijska rešitev mora doseči razumno ravnovesje med različnimi okoljskimi vidiki ter med okoljskimi in drugimi pomembnimi vidiki, kot so varnostni in zdravstveni, tehnične zahteve za funkcionalnost, kakovost in zmogljivost, ter ekonomski vidiki, vključno s proizvodnimi stroški in tržljivostjo, ob upoštevanju vse ustrezne zakonodaje.

PRILOGA II

Znak CE mora biti visok najmanj 5 mm. Če je znak CE pomanjšan ali povečan, se morajo upoštevati razmerja iz zgornje umerjene risbe.

Znak CE se mora pritrčiti na izdelek. Kjer to ni mogoče, mora biti znak CE pritrjen na embalažo in spremne dokumente.

PRILOGA III

Notranji nadzor snovanja

1. Ta priloga opisuje postopek, s katerim proizvajalec ali njegov pooblaščen zastopnik, ki izvaja obveznosti iz točke 2, zagotavlja in izjavlja, da proizvod izpolnjuje ustrezne zahteve iz zadevnega izvedbenega predpisa. Izjava EU o skladnosti lahko pokriva enega ali več proizvodov in jo mora hraniti proizvajalec.

2. Proizvajalec mora zbrati dosje tehnične dokumentacije, ki omogoča oceno skladnosti proizvoda z zahtevami iz ustreznega izvedbenega predpisa.

Dokumentacija mora vsebovati zlasti:

- (a) splošni opis proizvoda in njegove namembnosti;
- (b) rezultate ustreznih okoljskih ocen, ki jih je izvedel proizvajalec, in/ali sklice na publikacije okoljskih ocen ali študijske primere, ki jih proizvajalec uporablja pri vrednotenju, dokumentiranju in določanju konstrukcijskih rešitev proizvoda;
- (c) ekološki profil, če ga zahteva izvedbeni predpis;
- (d) elemente specifikacije zasnove proizvoda, povezane z vidiki okoljske zasnove proizvoda;

(e) seznam ustreznih standardov, uporabljenih v celoti ali delno, in opis rešitev, sprejetih za izpolnjevanje zahtev ustreznega izvedbenega predpisa, kadar niso bili uporabljeni standardi ali kadar ti standardi ne pokrivajo v celoti zahtev iz ustreznega izvedbenega predpisa;

(f) izvod informacij o okoljskih vidikih zasnove proizvoda, ki se zagotovi v skladu zahtevami iz dela 2 Priloge I,

(g) rezultate opravljenih meritev v skladu z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, vključno s podrobnostmi o skladnosti teh meritev z zahtevami za okoljsko primerno zasnovo, ki jih določa veljaven izvedbeni predpis.

3. Proizvajalec mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovi proizvodnjo v skladu s specifikacijami zasnove iz točke 2 in z zahtevami predpisa, ki se zanj uporablja.

PRILOGA IV

Sistem upravljanja za ocenjevanje skladnosti

1. Ta priloga opisuje postopek, s katerim proizvajalec, ki izpolnjuje obveznosti iz točke 2, zagotavlja in izjavlja, da proizvod izpolnjuje ustrezne zahteve iz zadevnega izvedbenega predpisa. Izjava EU o skladnosti lahko pokriva enega ali več proizvodov in jo mora hraniti proizvajalec.

2. Sistem upravljanja se lahko uporabi za oceno skladnosti proizvoda, če proizvajalec izvaja okoljske elemente, opredeljene v točki 3.

3. Okoljski elementi sistema upravljanja:

Ta del opredeljuje elemente sistema upravljanja in postopke, s katerimi lahko proizvajalec pokaže, da je proizvod v skladu z zahtevami iz zadevnega izvedbenega ukrepa.

3.1 Politika okoljske učinkovitosti proizvoda

Proizvajalec mora biti sposoben prikazati skladnost z zahtevami iz zadevnega izvedbenega predpisa. Proizvajalec mora biti tudi sposoben zagotoviti okvir za določanje in spreminjanje ciljev okoljske učinkovitosti proizvoda in kazalcev glede izboljšanja skupne okoljske učinkovitosti proizvoda. Vsi ukrepi, ki jih proizvajalec sprejme zaradi izboljšanja skupne okoljske učinkovitosti in vzpostavitve ekološkega profila proizvoda, če to zahteva izvedbeni predpis, z zasnovo in izdelavo, morajo biti dokumentirani sistematično in urejeno v obliki pisnih postopkov in navodil.

Ti postopki in navodila morajo še zlasti vsebovati ustrezen opis:

(a) seznama dokumentov, ki mora biti sestavljen tako, da izraža skladnost proizvoda, in mora biti po potrebi dostopen;

(b) ciljev in kazalcev okoljske učinkovitosti proizvoda ter organizacijske strukture, odgovornosti, pristojnosti uprave in razporeditve virov v zvezi z njihovo uporabo in vzdrževanjem;

(c) preverjanj in preizkusov, ki se izvajajo po proizvodnji, s katerimi se preveri učinkovitost proizvoda v primerjavi s kazalci okoljske učinkovitosti;

(d) postopkov za nadzor zahtevane dokumentacije in zagotavljanje njenega rednega posodabljanja in

(e) metode za preverjanje izvajanja in učinkovitosti okoljskih elementov sistema upravljanja.

3.2 Načrtovanje

Proizvajalec mora vzpostaviti in vzdrževati:

(a) postopke za določitev ekološkega profila proizvoda;

(b) cilje in kazalce okoljske učinkovitosti proizvoda, ki upoštevajo tehnološke možnosti ob upoštevanju tehničnih in ekonomskih zahtev, in

(c) program za doseganje teh ciljev.

3.3 Izvedba in dokumentacija

3.3.1 V dokumentaciji o sistemu upravljanja se mora zlasti upoštevati naslednje:

(a) opredeliti in dokumentirati se morajo odgovornosti in pooblastila, da se zagotovi visoka okoljska učinkovitost proizvoda, in poročanje o njegovem delovanju zaradi pregleda in izboljšav;

(b) določiti se morajo dokumenti, ki navajajo uporabljene postopke in tehnike za nadzor in preverjanje snovanja ter sistematične ukrepe, ki se uporabljajo pri snovanju proizvoda, in

(c) proizvajalec mora vzpostaviti in vzdrževati informacije, ki opisujejo ključne okoljske elemente sistema upravljanja in postopke za nadzor vseh potrebnih dokumentov.

3.3.2 Dokumentacija, ki zadeva proizvod, mora vsebovati zlasti:

(a) splošni opis proizvoda in njegovo namembnost;

(b) rezultate ustreznih okoljskih ocen, ki jih je izvedel proizvajalec, in/ali sklice na publikacije okoljskih ocen ali študijske primere, ki jih proizvajalec uporablja pri vrednotenju, dokumentiranju in določanju konstrukcijskih rešitev proizvoda;

(c) ekološki profil, če ga zahteva izvedbeni predpis;

(d) dokumente, ki opisujejo rezultate opravljenih meritev skladno z zahtevami za okoljsko primerno zasnovano, vključno s podrobnostmi o skladnosti teh meritev z zahtevami za okoljsko primerno zasnovano, ki jih določa veljaven izvedbeni predpis;

(e) proizvajalec mora vzpostaviti specifikacije, ki navajajo zlasti uporabljene standarde; kadar niso bili uporabljeni standardi ali kadar ti dokumenti ne pokrivajo v celoti zahtev iz ustreznega izvedbenega predpisa, pa navajajo sredstva, uporabljena za zagotovitev skladnosti, in

(f) izvod informacij o okoljskih vidikih zasnove proizvoda, ki se zagotovi v skladu z zahtevami iz dela 2 Priloge I.

3.4 Preverjanje in odprava pomanjkljivosti

3.4.1 Proizvajalec mora:

(a) sprejeti vse potrebne ukrepe, da zagotovi proizvodnjo v skladu s specifikacijami zasnove in z zahtevami ustreznega izvedbenega predpisa;

(b) vzpostaviti in vzdrževati postopke za preverjanje in reševanje neskladnosti ter vnesti spremembe, ki izhajajo iz postopkov za odpravo pomanjkljivosti, v dokumentirane postopke, in

(c) najmanj enkrat na tri leta opraviti popolno notranjo presojo okoljskih elementov sistema za upravljanje.

PRILOGA V

Izjava EU o skladnosti

Izjava EU o skladnosti mora vsebovati naslednje podatke:

1. ime in naslov proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika;

2. opis modela, ki zadošča za nedvoumno prepoznavanje;

3. po potrebi sklicevanja na uporabljene harmonizirane standarde;

4. po potrebi druge uporabljene tehnične standarde in specifikacije;

5. po potrebi sklic na drugo uporabljeno zakonodajo Skupnosti, ki določa označevanje z znakom CE, in

6. ime in podpis osebe, ki je pooblaščenca, da zaveže proizvajalca ali njegovega pooblaščenega zastopnika.